

List

Revija za kulturna in druga vprašanja občine Šoštanj in širše.

LETO XIV
ŠT. 2
1. MAREC 2007
1,50 EUR

ISSN 1581-8373

Poštšina plačana pri Pošti 3325 Šoštanj

Knjižnica Velenje
Titov trg 05

3320 Velenje

Stran 32
Iz prejšnjega stoletja

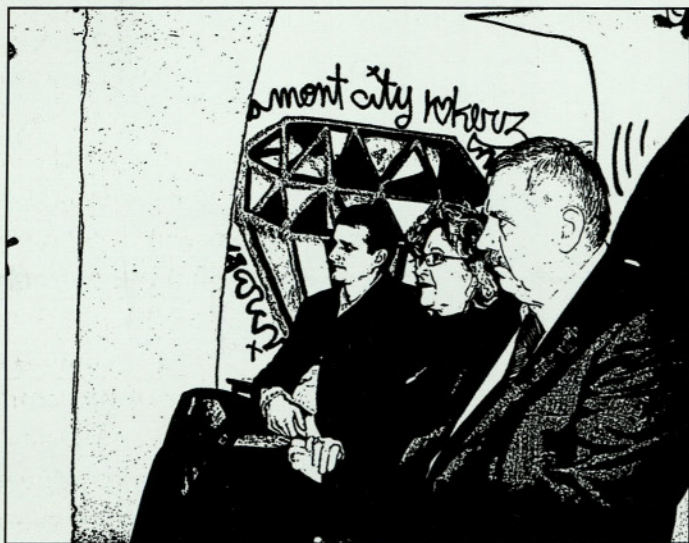
Stran 36
Potopis
Venezuela

STARA ŽELJA MLADIH "DEJTE NAM PLAC" JE URESNIČENA

Že pred kar nekaj leti se je na znamenitem šoštanjskem mostu ob Kajuhihovem parku kar preko noči pojavil napis "Dejte nam plac - mladi Šoštanj". A kar nekaj Pake je še moralo preteči pod tem mostom, da so mladi dejansko le dobili svoje prostore. A še te le v začasno uporabo, kajti lokalni veljaki so jim že za bližnjo prihodnost obljubili stalne prostore!

Po dogodkih, ki so se zgodili v mesecu decembru ter januarju in ki so že bili opisani v pretekli številki LIST-a, so mladi zavihali rokave in pričeli z urejanjem svojih začasnih prostorov v kleti Majerjeve vile. S pomočjo občine Šoštanj in Krajevne skupnosti Šoštanj so mladi prebelili prostore, stene grafično uredili, postavili zasilen oder ter v prostor dodali še pohištvo, ki je bilo za nekoga že odsluženo, za mlade pa je še kako uporabno. Po temeljitnem čiščenju prostorov so pripravili tudi uradno otvoritev, ki se je zgodila v petek, 16. februarja 2007, ob 19. uri. Zbrani množici mladih in malo manj mladih sta spregovorila župan občine Šoštanj in predsednica

Krajevne skupnosti Šoštanj, ki sta ob zaključku uradnega dela skupaj s predsednico MKC-ja tudi prerezala trak in s tem odprla prostore začasnega MKC-ja. Mladi so po otvoritvi pripravili še krajšo predstavitev, kaj vse bi se naj v njihovih prostorih dogajalo in so vse povabili k čim pogostejšemu obisku. Za zaključek pa sta dva člana društva izvedla krajši koncert in s tem zaključila uradni del otvoritve.

Mladi so tudi obdržali staro ime za kletne prostore Majerjeve vile: PODMORNICA. Če kdo še ne ve, zakaj takšen naziv, potem naj si osebno ogleda prostore in takoj mu bo naziv razumljiv! Priložnosti za ogled pa ne bo malo, saj mladi, združeni v društvo Mladinski kulturni center Šoštanj, obljubljajo pester program različnih dogodkov. Prostori bodo ob prostih terminih brezplačno na voljo tudi drugim društvom iz Šoštanja za izvajanje programov za mladino. Hkrati mladi obljubljajo, da bodo postavili svojo spletno stran, kjer bodo zainteresirano javnost obveščali o dogodkih v svoji Podmornici ter objavljali aktualne informacije iz dela društva.

Vsekakor vabljeni, da se tudi sami kdaj udeležite kakšnega izmed dogodkov, pa četudi ste samo mladi po srcu. Vsakega bodo veselili!

Za zaključek pa le še to, da so vsi mladi vabljeni k včlanitvi v društvo Mladinski kulturni center Šoštanj. Članarina je simbolična in znaša 5EUR na leto. Možno jo je plačati pri vodstvu društva in v času dogodkov v MKC-ju. Ugodnosti za člane v društvu še pripravljajo, zagotovo pa bodo zelo privlačne.

BR

List

Revija za kulturna in druga
vprašanja Občine Šoštanj in
širše.

Izdaja

Zavod za Kulturo Šoštanj
Trg Svobode 12, 3325 Šoštanj
zanj Kajetan Čop, direktor
Izdajanje Lista finančno omogoča Občina
Šoštanj, zanjo Darko Menih, župan.

Uredništvo

Jožica Andrejc, Milojka Komprej,
Tjaša Rehar, Peter Rezman in Rafko
Srebernjak

Fotografija na naslovnici:

SINI

Odgovorni urednik

Peter Rezman

Lektoriranje

Jožica Andrejc

(Za razpise in objave odgovarja naročnik.)

Priprava redakcije

Milojka Komprej

Oblikovanje in prelom

Vinko Pejovnik ml.

Tisk

IGEA d.o.o., Nazarje

Natiskano

900 izvodov.

*Vse sodelavce prosimo, da prispevke za LIST
št. 3 (marec 2007), pošljejo ali dostavijo
najkasneje do 19. marca 2007.*

*Vsem zvestim bralkam in bralcem se za
zamudo te številke LISTA, zaradi težav v
tiskarni, opravičujemo!*

ISSN 1581-8373

9 770158 183733

Amaterski odri /stran 26

VSEBINA

4	Fotografija meseca
5	Uvodnik
6	Naša občina
14	Gasilci
16	Pisma bralcev
17	Prostor za komentar
18	Elektra
19	Šport
20	Šolski list
22	Sredina vabi
24	Podoba kulture
26	Amaterski odri
27	Cerkev in mi
28	Portret
29	Svetloba
30	Narava in ljudje
31	Varstvo naravne dediščine
32	Iz prejšnjega stoletja
	Gon'li so, da se je kozol'c zibal
33	Knjige
34	Čez Uršljo goro
36	Potopis
	Venezuela
38	Pravni nasveti
	Nadomestitev izgubljene prodajne pogodbe
40	Filmspoting
41	Križanka
42	Fotoreportaža
	Mini karneval in ... karneval
44	Fotoreportaža
	Licitacija krač v Zavodnjah

Foto meseca

Foto: Tekauc

Tradicionalni koncert šoštanjskih in vrhniških
glasbenikov in pevcev je šel po poti Zarje. Iz
kulturnega doma v športno dvorano.

Kulturni euro

Govor direktorja Zavoda za kulturo Kajetana Čopa na proslavi kulturnega praznika v Šoštanju.

Spoštovani, gospod župan Občine Šoštanj Darko Menih, gospod poslanec Državnega zbora Republike Slovenije Drago Koren, gospodje podžupani in člani Sveta Občine Šoštanj, člani sveta Zavoda za kulturo Šoštanj in ostali gostje!

V čast in veselje mi je, da vas lahko pozdravim tukaj ob tako pomembnem prazniku, kot je praznik kulture.

Danes se spominjamo Franceta Prešerna, enega največjih slovenskih pesnikov, ki je s svojo poezijo pripomogel k prebujanju slovenskega jezika in nacionalne samozvesti. Njegove pesmi upravičeno predstavljajo pomembno oporo slovenski samostojnosti. Kultura je tista vrednota, ki narod povezuje in ohranja.

Tudi v Šoštanju smo ljudje, kulturniki, gospodarstveniki, prosvetni delavci, občani, ki se trudimo ponovno zgraditi kulturno identiteto, ki jo je Šoštanj nekoč že imel, ko so Šoštanjčani ne glede na narodno pripadnost ustvarjali in osveščali sokrajane ter širšo okolico:

Davorin Ravljen, novinar in pisatelj, Franc Hribnik, ravnatelj in zgodovinar, Hans Woschnagg, gospodarstvenik, Josip Vošnjak, državni poslanec, politik in dramatik, Karel Destovnik - Kajuh, pesnik upanja in upora, Mihael Vošnjak, oče slovenskega bančništva in poslanec, Peter Musi, učitelj in ustanovitelj šolske hranilnice, Ivan Napotnik, eden prvih na Dunaju akademsko šolanih slovenskih kiparjev in še mnogi drugi, sicer tukaj neimenovani, vendar prav tako pomembni.

Kaj so vsi ti ljudje imeli skupnega? Ljubezen! Ljubezen do življenja, človeka in okolja, v katerem so živeli. Vsak je na svoj način, preko svojega dela pustil v našem prostoru kanček nesmrtné duše in s tem nepozabni pečat, ki nam ni samo v hvalo bogate zgodovine prostora, v katerem živimo, ampak resno opozorilo, da se moramo zbuditi iz železnih sanj in nadaljevati neobremenjeno s širjenjem duhovno - kulturne dediščine, ki so nam jo zapustili.

Kdo smo? Zakaj smo? Kje smo? Vprašanja na videz nepomembna in enostavna. Vprašanja, ki terjajo odgovor, drugače naše življenje nima smisla! Na ta vprašanja poskuša človek, od kar se zaveda življenja, najti odgovor. Celó Bog vpraša Adama, potem ko je ugriznil v jabolko spoznanja, kje je, in verjetno ga ni zanimalo, za katerim grmom se skriva gol.

Literatura, slikarstvo, kiparstvo, odrske umetnosti, glasba, filozofija so abstraktne panoge, ki konkretno vplivajo na naša življenja. Pomagajo nam razumeti zapleteno naravo človeka in njegovih dejanj skozi čas. Zahtevajo odgovornost, intuicijo, premišljenost, poštenost do sebe in drugih. Zato se danes tukaj sprašujem, kaj smo do sedaj naredili, da bi s svojimi dejanji izboljšali svet, v katerem živimo. Ne koliko denarja ali materialnih dobrin smo zaslužili ali porabili, ampak koliko nasmevov, dobre volje, sreče so povzročila naša dejanja. Saj živimo skupaj z ljudmi. Sami smo samo, ko

se rodimo in umremo.

Ni pomembno samo ustvarjati, pomembno je tudi ustvarjeno spoznavati, razumeti. Človeka žene k ustvarjanju ustvarjalna energija, ki se širi preko njegovega dela. Najsi bo to beseda, dejanje ali predmet. Kulturo ustvarjata ustvarjalec in gledalec. Brez enega ni drugega. In tukaj kultura v Šoštanju šepa. Gostilne imajo veliko obiskovalcev. Trgovine imajo veliko obiskovalcev. Kulturni dom in galerija jih nimata! Zakaj? Zaradi slabega programa? Mogoče. Zaradi slabe reklame? Mogoče. Zaradi tega, ker nam je vseeno? Ja!

Zadnjič me je na otvoritvi zelo kvalitetne razstave gospod upokojenec pokaral: »Napišite v List, koliko učiteljev imamo v občini, pa skoraj nikogar nikoli ni na prireditvah!« Tukaj bi dodal, ne samo učiteljev, tudi politikov, gospodarstvenikov, intelektualcev, ki tako ali drugače odločajo o naši usodi, skoraj nikoli ni! V občini je preko 5000 volivcev. Zakaj volivcev, ker so to polnoletni občani, ki odgovarjajo za svoja dejanja. Od tega jih mogoče 1000 obišče vsaj enkrat v letu kulturno prireditev. To je 20 %. Tudi knjige jih najbrž ne prebere kaj več. Zakaj tukaj ne štejem mladostnikov? Ker oni morajo zaradi šolskih obveznosti hoditi v gledališče in brati knjige. Mi odrasli pa se svobodno odločamo, kako bomo obogatili svojega duha in s tem življenje sebi in ljudem okoli nas.

Marsikatero društvo in seveda tudi javna ustanova nimata dovolj denarja, da bi lahko z uspešno reklamo privabili občane na zelo dober dogodek. Zato so še vedno najboljše obiskani dogodki, kjer nastopajo naši otroci, sorodniki ali znanci. S tem ni seveda nič narobe. Vendar moramo poleg lastnih dosežkov spoznavati tudi tuje. Saj tako vidimo, kje smo in kako to počnejo drugje, torej se učimo. In če lahko zopet za konec izrečem enostavno hipotezo, kateri bo marsikateri matematik ali menedžer oporekal. Imamo preko 5000 odraslih, ki vsaj enkrat na mesec porabijo 4 evre za kakšno nepotrebno stvar ali storitev. Npr. pivo, kava, frizer, masaža ... Ker ima leto 12 mesecev, je to na letni ravni 48 evrov na odraslega. In ker smo rekli, da je odraslih več kot 5000, to pomeni več kot 240.000 evrov. V pokojnih tolarjih bi to pomenilo več kot 57.513.600. To je na primer številka, ki je večja od proračuna Zavoda za kulturo Šoštanj in verjetno vseh društev skupaj. Torej, če bi vsak odrasel občan Občine Šoštanj šel vsaj enkrat mesečno na kakšno kulturno prireditev v občini in plačal 4 evre za vstopnico, bi iz tega prihodka lahko imeli kakšno delovno mesto v kulturi več oziroma ogromno kvalitetnih prireditev in bi s tem denarjem lahko vzdrževali nepremično in premično kulturno dediščino, lahko bi financirali lokalna kulturna društva, lahko bi še in še in še naredili na področju kulture v občini.

Sedaj pa, gospe in gospodje, uživajte v predstavi Piaf Edit Piaf.

Hvala.

Proračun 2007

Uredniško redigiran zapisnik 2. redne seje Sveta Občine Šoštanj, ki je bila v ponedeljek, 29. januarja 2007, ob 11. uri v veliki sejni dvorani Občine Šoštanj. Na seji je bilo prisotnih 18 svetnikov in direktorica občinske uprave Mirjam Povh, višja referentka za finance Irena Skornšek, višja svetovalka za družbene dejavnosti Alenka Verbič in svetovalka za odnose z javnostmi Andreja Moškon.

Sejo je vodil župan Darko Menih, zapisnik je pisala Suzana Koželjnik.

Po potrditvi zapisnika prejšnje, prve seje, je najvišji organ občine pričel obravnavati osnutek Odloka proračuna Občine Šoštanj za leto 2007.

Vsebino dokumenta je predstavila **Irena Skornšek**, nato pa se je k razpravi prva prijavila **Vilma Fece (LDS)**. Menila je, da bodo županovanje in trije podžupani stali kar trikrat več sredstev v proračunu kakor v lanskem letu. V gradivu je razvidno, da bomo imeli profesionalnega župana in dva podžupana. Iz številke je razvidno, da bo v prihodnje imenovan še en podžupan. Zanima jo, kaj se je v teh mesecih v občini zgodilo, da potrebujemo profesionalnega župana in tri podžupane.

Poleg tega je menila, da je verjetno po pomoti izpadla investicija v kanalizacijo Šoštanja, ker bi zelo težko razumela, da se pripravljavci ne bi zavedali resnosti investiranja v kanalizacijsko omrežje.

Dotaknila se je tudi financiranja bazena v letu 2007 in 2008, saj je zanj predvidenih 33.000 € in bi bilo treba dobro premisliti, kaj bodo naredili z bazenom.

Glede področja otroškega varstva vsaj iz neformalnih pogovorov ve, da je župan večkrat omenil načrte dolgoročnih investiranja v področje bivše šole Bibe Roecka. V investicijskem planu do leta 2010 pa teh sredstev ni nikjer zasledila.

Župan Darko Menih je odgovoril, da sprememba župana iz neprofesionalnega v profesio-

nalnega ni nič slabega in da sta trenutno imenovana dva podžupana, tretjega pa bo še imenoval. Zagovarjal je tezo, da je v Občini Šoštanj v tem trenutku veliko stvari, ki jih je potrebno narediti in če želijo ta zastavljeni plan izvesti, potrebuje ekipo, ki bo to izvedla. Glede kanalizacije Šoštanj pa je povedal, da je prišlo do napake, ki jo bodo popravili. Bazen je že nekaj let nerentabilen in v zelo slabem stanju. Šoštanj je ena izmed redkih občin oziroma mest, ki ima bazen, in je prav, da ga še za leto 2007 usposobimo. Dogovorili so se z donatorji in občino, da ga v letu 2007 še usposobijo tako, da bo varen, kot zahtevajo predpisi.

Potem pa je nastopil **Milan Kopušar (LDS)** s kopico pripomb. Ustavil se je na prihodkovni strani in upal, da je vse zapisano realno. Moti ga pa to, da je bilo v predvolilnem programu veliko napisanega in povedanega, koliko bodo dobili evropskih sredstev in od države, vendar tega prihodka ni nikjer zasledil. Manjši je tudi konto glede sežiga mesno-kostne moke. V osnovi pa je proračun naravnost izrazilo potrošniško in ne razvojno, kot je bilo večkrat povedano. V razvojnem načrtu ni nikjer zasledil nobenih obrtnih con. Povečuje pa se zaposlovanje na občini; trije podžupani in dve novi zaposlitvi v občinski upravi. Pozoren bo pri sprejemanju zaključnega računa, kjer se bo natančno videlo, koliko sredstev, ki so danes planirana na prihodkovni strani, je bilo dejansko pripeljanih v proračun.

Nujno bi bilo treba popraviti in spremeniti od-

lok o financiranju svetniških skupin.

Glede domov KS ga je zbudila postavka, da so predvidena sredstva za ureditev doma v KS Topolšica in v KS Ravne. Gradnja doma v KS Topolšica v letošnjem letu ne bo realizirana, ker stvari ne gredo tako hitro in bi se lahko ta sredstva namenila za izgradnjo doma v Ravnah, ki zemljišče že ima.

Področje občinska uprava: povečanje zaposlenih za dva, postavka za plače je zelo velika in bo zelo vesel, če bosta novo zaposlena denar prinesla nazaj v občino. Iz načrta razvojnih programov tega ni razvidno.

Občinska stavba: potrebno bi bilo urediti stavbo zunaj in znotraj in bi v letu po volitvah to lahko uredili in namenili v proračunu nekaj sredstev.

Oprema sejne dvorane: tehnika gre naprej in bi bilo potrebno zagotoviti sredstva za projektor, opremljenost svetnikov za možnost elektronskega gradiva (prenosne računalnike) in elektronsko glasovanje.

Kmetijstvo in gozdarstvo: v prejšnjem mandatu so vedno dobivali očitke s strani SLS, da so jim namenili premalo sredstev, sedaj pa ostaja indeks enak. Glede na to, da je denarja za 200 MIO več, je pričakoval na tej postavki kakšen MIO več. Kmetom, ki se prijavljajo na evropska sredstva, so ravno sredstva, ki jih dobijo iz občinskega proračuna, ovira pri razpisih za evropska sredstva.

Ceste: na tem področju je bilo obljubljenih

bistveno več sredstev, vendar je bilo že večkrat omenjeno, da bi bilo potrebno nameniti več sredstev za odmero cest.

Spodbujanje malega gospodarstva: ta postavka je nesmiselna in nepotrebna, ker že dve leti niso porabili sredstev, ki so jim bila namenjena.

Varovanje okolja in naravne dediščine: tu so bili določeni projekti že pripravljeni oziroma so jih že obravnavali na svetu. Kar se tiče kanalizacije v Šoštanju, najbližje centralni čistilni napravi je mešani sistem in tudi država je dala poudarek, da je to potrebno najprej urediti, ampak v štirih letih ni zasledil nobenih sredstev za ureditev le-teh.

Kultura, šport in nevladne organizacije: v načrtu razvojnih programov je zasledil samo muzej usnjarstva in sprašuje za podatke, koliko muzejev v državi je rentabilnih oziroma koliko se jih samih vzdržuje. Muzej naj bi sami zgradili in vzdrževali iz občinskega proračuna, kajti denarja od države ne bomo dobili. Menil je, da je to prevelik zalogaj za občino. Potrebno bi bilo dobro premisliti, kam bomo denar vlagali. Omenil je tudi Mayerjevo vilo in poročno dvorano, ki si jo občani zelo želijo, kovačijo v Gaberkah, ampak tudi o tem ni predvidenih sredstev. Šport bo dobil sedaj manj denarja, čeprav je bilo prej za mladino obljubljenega zelo veliko. Ni vse samo mladinski center, ampak tudi vlaganje v šport. Sedaj se bo zaključil postopek denacionalizacije in Nogometni klub Šoštanj. Če bo želel dobro in kvalitetno igrati, bo potreboval nove prostore za slačilnico in igrišče, primerno za kvalitetno vadbo. Prostori so v zelo slabem stanju in mečejo zelo slabo luč na Šoštanj, ko gostimo gostujoče igralce. Ponižujoče je to, da je namenjenih več sredstev za vzdrževanje rokometnega igrišča kot pa za vlaganje v nogometno igrišče, kateremu niso namenili nič sredstev.

Izobraževanje, vrtci: prosil je za pojasnilo, zakaj je tu namenjeno več denarja, kot pa je predvidena podražitev za 3,2 %. Nikjer niso razvidne še kakšne druge vrste izobraževanj, ki so bila obljubljena v času volitev.

Bazen Šoštanj: predlagal je županu, da sredstva, namenjena za vzdrževanje bazena, dajo Bolnišnici Topolšica za CT aparat.

Parkirišča v Šoštanju: izpostavil je problem parkirišč v Šoštanju, vendar ni sredstev nikjer omenjenih, niti bivših prostorov za TUŠ, kar ga zelo žalosti.

Intervencijski programi in obveznosti: tukaj so sredstva namenjena v primeru elementarnih nesreč, sredstev za tekoče vzdrževanje in saniranje pa ni predvidenih in bi bilo potrebno še kakšno stvar dodati.

KS: glede na to, da je prišlo 200 MIO več sredstev, je pričakoval, da bodo KS za svoje projekte dobile več denarja.

Na koncu je povedal, da bi bilo potrebo razmisliti, kaj bi se dalo popraviti in dodati. Ker je bil čas za pripravo osnutka proračuna zelo kratek, se to vidi pri samem osnutku. Vsebinsko ni takšna, da bi občina naredila korak naprej. Omenil je tudi trgovinsko dejavnost, ki jo občani zelo pogrešajo.

Sedanji župan je prejšnjemu odgovoril, da je glede glasovanj na seji viden napredek, ker imajo sedaj vsaj glasovalne kartone. Opravičil se je za vodovod Ravne, ki je po pomoti izpadel iz osnutka. Povedal je tudi, da tukaj ni mesto, da se meče-

jo predvolilne obljube, ampak da so tukaj zato, da s skupnimi močmi naredijo najboljše za občino. Ne želi, da na vsaki seji poslušamo očitke glede volilnih obljub. Glede očitka, koliko sredstev bo v občino pripeljal, je povedal, da se vsi zaposleni v občinski upravi trudijo, da pripravljajo projekte, ki bodo dobro argumentirani, vendar čez noč se vsega ne da narediti. Tistih 200 MIO (SIT) je več od glavarine, vendar je pa enkrat toliko tudi manj denarja, saj so se sredstva za sežig kostne moke zelo znižala. Od Premogovnika Velenje ne dobivajo več rente okrog 80 MIO (SIT) na leto, vprašanje je tudi tistih 45 MIO (SIT) za plinifikacijo Gaberke, kar je bil samo ustni dogovor med bivšim županom in direktorjem premogovnika. Glede zadolžitve za nazaj pove, da so dolžni za socialo v letu 2003 okrog 42 MIO SIT, ker se ni plačevalo vrtca v MO Velenje.

Nato je prejšnji župan sedanjemu repliciral, da če to ni mesto za diskusijo o proračunu, potem ne ve, kje drugje bi to bilo. Dela dobronamerno in pove pomisleke, ki jih ob tem ima, njihova odločitev pa je, ali bodo to upoštevali ali pa ne. Povedal je še, da je res manj sredstev pri sežigu kostne moke, vendar bi lahko povečali točko za nadomestilo stavbnega zemljišča in tako pridobili dodatna sredstva zaradi izpada tistih za kostno moko.

Kar se tiče denarja od Premogovnika pa je dodal, da je svetnik Vojko Krneža večkrat spraševal o pogodbi s Premogovnikom glede nadomestila za šolo. Pogodba je sedaj tukaj in si jo lahko pogledajo, saj nadomestila za šolo nimajo več pravice dobiti. Za vsa ostala sredstva pa se je potrebno vsako leto sproti dogovoriti.

Glede denarja za plinifikacijo je pojasnil, da to niso bili ustni dogovori, ampak je bilo vse pisno, saj obstajajo zapisniki KS Gaberke o dogovoru, ki so arhivirani na Premogovniku, in je treba denar iz tega naslova od Premogovnika dobiti.

Za neplačevanje računov za nazaj pa je povedal, da je svetnike na seji seznanil, zakaj so ustavili plačevanje računov za vrtec MO Velenje, ker so bile določene stvari glede delitvene bilance nerešene in je bil ukrep takšen, da dokler se stvari ne rešijo, sociale ne plačujejo. Nekaj računov so pa plačali že lani.

Omenil je tudi, da so v Občini Šoštanj pred leti sprejeli pravilnik o financiranju društev in se po njem tudi ravнали. V osnutku pa sta naenkrat posebej izpostavljena Pihalni orkester Zarja in Mešani pevski zbor Svoboda kot nekaj posebnega. Predlagal je, naj sredstva na postavki za društva dvignejo in jim tam, ko se bodo na razpis prijavili, zagotovijo sredstva. Zakaj ne tudi gaberške Kravje dirke ali šoštanski pustni karneval, ki pritegneta v občino daleč največ ljudi? Nič nima proti, da se financira nakup kakšnega instrumenta, ampak se naj to posebej opredeli. A kaj, če se jutri tako pojavi še kakšen plavalni klub Topolšica ali še kakšen drug. Temu ne nasprotuje, a naj dajo to financiranje v neke okvire z jasnimi pravili, da jim bo lažje.

Nato je **Roman Kavšak** (N.Si) pohvalil sestavljavce proračuna. Ta se mu zdi kakovosten, razpoznaven in širok. Glede postavke Stroški izvršb in drugih sodnih postopkov ga je zanimalo, če je občina še kaj dolžna zahtevi ali so sredstva,

kot je v obrazložitvi napisano, samo predvidena. Iz postavke Domovi KS je razvidno, da v lanskem letu ni bilo sredstev, sedaj pa jih je namenjenih kar nekaj.

Pri postavki Počitniška dejavnost ga je zanimalo, kje je ta dom in če ga delavci občinske uprave kaj koristijo. Glede postavke Investicije v gasilska vozila in opremo je bil vesel, da bo PGD Topolšica dobilo novo intervencijsko vozilo, ki ga kot kraj zelo potrebuje, saj pokriva veliko območje vse do Zaveden in Sentvida.

Pri postavki Kmetijstvo, gozdarstvo in ribištvo so prej slišali očitke, da se je postavka znižala, ampak na oceno realizacije v lanskem letu so se v osnutku proračuna za letošnje leto sredstva le malo povečala. V prejšnjem mandatu so se sredstva vsako leto zmanjševala in sam je bil zagovornik, da bi se sredstva morala povečevati ali pa ostati enaka. Glede postavke Investicijsko vzdrževanje in gradnja občinskih cest se je ustavil pri cesti v Skorno, kjer ga zanima, kako je bila prejšnja pogodba napisana. Predlagal je, da bi se moral sestati NO, ki bi pregledal dokumentacijo, saj je slišal, da je bila podpisana tudi pogodba za investicijo ceste, da se tudi asfaltira, sedaj pa je bila sanirana samo škarpa brez ceste.

V prejšnjem mandatu so se borili za razsvetljavo v Lokovici in je vesel, da se bo to v letošnjem letu realiziralo. Glede promocije občine pa je povedal, da je turizem v občini zelo šepal, pripeljali so malo turistov v občino. Navezal je na muzej usnjarstva, ki se mu bo namenilo precej denarja, vendar bo občina od tega imela prav gotovo korist.

Postavka Kanalizacija Lokovica: v letih 2002–2006 so si prizadevali za vročevod in kanalizacijo v Lokovici, vendar v proračunu ni bilo nikoli denarja. Upa, da se bodo te stvari realizirale, saj je osnutek že narejen. Pri postavki Sofinanciranje nakupa opreme v bolnišnici bi v to postavko lahko dali več sredstev za nakup CT aparata, saj nikoli ne vemo, kdaj bomo pomoč potrebovali. Izrazil je upanje, da bo Bolnišnica Topolšica CT aparat kmalu dobila.

Po njegovem mnenju se je v prejšnjem mandatu zanemarjala Napotnikova galerija, zato upa, da bo svojo mesto dobila v Vili Mayer, kjer bo tudi privabljala številne turiste, ki si jo bodo lahko ogledali.

MePZ Svoboda in PO Zarja sta znana daleč naokoli in dosega zavirljive uspehe tako doma kot v tujini in sta naredila največ za promocijo občine, zato se mu ta postavka ne zdi sporna.

Glede postavke Mladinski center je vesel, ker so našli skupni jezik, nekatera sredstva se bodo iz lanskega leta prenesla, dokumentacija pa je stala precej denarja in ta investicija bo stran vržena. Sprašuje se, kdo je za to kriv.

Izobraževanje in vrtci: cena za vrtec se povečuje za 3,2 %, vendar je v osnutku povečanje prikazano več kot 12-odstotno. Zanimalo ga je, kakšen je ta izračun.

Pri postavki Pomoč staršem ob rojstvu je predlagal občini, da na CSD Velenje pošlje dopis, da Občina Šoštanj sofinancira 100 € pri rojstvu otroka.

Pogrešal je namenska sredstva Premogovnika, predvsem pa bi bilo treba preveriti, če Gorenje IPC občini plačuje nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča. Vesel je, da bo občina zapo-

Republika Slovenija
UPRAVNA ENOTA VELENJE
Oddelek za upravne notranje zadeve
p.p. 40, 3322 Velenje
Tel./faks: 063/89-95-720/89-95-842

Številka: 026-8/01
Datum: 23.03.2001

Republika Slovenija - Upravna enota Velenje, Oddelek za upravne notranje zadeve, Rudarska 6/a, Velenje izdaja na podlagi 207. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 80/99), 16. člena Zakona o društvih (Ur. list RS, št. 60/95, 49/98 odločba Ustavnega sodišča in 89/99) ter na vlogo **MLADINSKEGA KULTURNEGA CENTRA ŠOŠTANJ** v zadevi vpisa kluba v register društev, naslednjo:

ODLOČBO

1. V register društev, ki ga vodi Upravna enota Velenje, Oddelek za upravne notranje zadeve se vpiše pod zaporedno številko "337" na novo ustanovljeni: **MLADINSKI KULTURNI CENTER ŠOŠTANJ**.
2. Sedež centra je: **KOROŠKA 22, ŠOŠTANJ**.
3. Matična številka centra je: **1460714**.
4. Statut centra so v skladu z Zakonom o društvih (Ur. list RS št. 60/95, 49/98- odločba Ustavnega sodišča in 89/99).
5. Kot zastopnik centra se vpiše: **SEBASTJAN SEVNIK**.

Obrazložitev:

Na ustanovni skupščini dne 15.10.2000 so ustanovitelji sprejeli sklep o ustanovitvi **MLADINSKEGA KULTURNEGA CENTRA ŠOŠTANJ**.

Zahtevi za vpis v register so bili priloženi naslednji dokumenti:

- zapisnik ustanovne skupščine,
- seznam ustanoviteljev (overjen od notarja),
- dva izvoda statuta,
- sporočilo o zastopniku centra,

V postopku je upravni organ ugotovil, da je mladinski center priložil vso potrebno dokumentacijo, iz katere je razvidno, da je ustanovljen, da so sprejeli statut, ki je v skladu z Zakonom o društvih in izvolili zastopnika mladinskega centra.

Glede na ugotovljeno dejansko stanje je Upravna enota Velenje, Oddelek za upravne notranje zadeve odločila, kot je navedeno v izreku te odločbe.

POUK O PRAVNEM SREDSTVU: Zoper to odločbo je v 15. dneh od prejema dovoljena pritožba na Ministrstvo za notranje zadeve Republike Slovenije v Ljubljani. Pritožba se poda pisno ali ustno na zapisnik pri organu, ki je odločbo izdal. Pritožbo je potrebno po tarifni št. 2 Zakona o upravnih taksah (Ur. list RS, št. 8/2000). kolkovati z upravno takso v znesku 3000,00 SIT.

Taksa po tar. št. 1 in 15 Zakona o upravnih taksah v znesku 5250,00 SIT je plačana in na vlogi uničena.

POSTOPEK VODIL
IVO PETROVIČ, dipl. upr. org.

MILENA PEČOVNIK, univ. dipl. prav.
NAČELNICA
UPRAVNE ENOTE VELENJE

1. Stranka s povratnico
2. Statistični urad RS, Vožarski pot 12, 1001 Ljubljana
3. arh

V tem času, ko z zadovoljstvom ugotavljajmo, da je »oblast« delu šoštanjske mladine prisluhnila in jim odstopila enega od mnogih neizkoriščenih prostorov, opazamo da kroži tudi nekaj napačnih informacij. Med njimi tudi ta, da je bil večkrat omenjeni občni zbor društva Mladinski kulturni center obenem njegova ustanovitev. Upamo da nehoti, se na ta način zmanjšujejo trud in napor tistih njihovih predhodnikov, ki so poleg vrste izvedenih projektov tudi poskrbeli za t.i. pravni okvir delovanja, to je za ustanovitev društva z vso zakonsko predpisano »papirologijo«, ki za marsikoga predstavlja nepremagljivo oviro. Iz faksimila odločbe pa je razvidno, da je bilo društvo Mladinski kulturni center Šoštanj ustanovljeno 15. oktobra 2000, torej skoraj pred sedmimi leti. Prvi predsednik je bil Sebastijan Sevnik in tudi tista generacija je dobro sodelovala s KS Šoštanj.

slila dve osebi, ki se bosta ukvarjali s pridobitvijo evropskih sredstev, kar je v prejšnjem mandatu šepalo. Zagovarja tudi odmero cest, ker je na tej postavki namenjeno premalo sredstev.

Svetnik Milan Kopušar je podal repliko svetniku Romanu Kavšaku glede očitka, da so sredstva, ki so jih namenili za projekte Mladinskega centra, vržena stran, čeprav so jim očitali, da v prejšnjem mandatu ni bilo nobenih projektov. Projekti so bili pripravljeni za prostor pod bazenom, ampak sedaj so se odločili za drugo lokacijo in zato ti projekti ne pridejo v poštev. Kot svetnik že v drugem mandatu bi moral vedeti, da je investitorjem, ki pridejo v občino, prvih nekaj let oproščeno plačevanje nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča.

Svetnik Roman Kavšak je odgovoril Milanu Kopušarju, da je prvrkar rekel, da je bazen sedaj v takšnem stanju, da lahko pride do katastrofe. Na ta problem so jih že v prejšnjih letih opozarjali, da ne posluje rentabilno in na nevarnost, če bi imel Mladinski center svoje prostore pod bazenom. Zamislimo si, da bi voda zalila prostore Mladinskega centra, kjer bi takrat bilo polno otrok. Teh opozoril v prejšnjem mandatu niso želeli slišati.

Nato je Milan Kopušar dodal, da svetnik Roman Kavšak očitno ne razume, da ko bazena ne bi bilo več, ne bi bilo vode in bi ga lahko namenili za druge vsebine.

Neodvisni svetnik **Drago Kotnik** je predlagal, da občina preneha plačevati delovanje Regionalne razvojne agencije, saj so sredstva, ki jim jih namenimo, vržena stran. Že v prejšnjem mandatu je spraševal, kaj so sploh naredili za njih. Ustavil se je tudi pri ureditvi toplotne postaje TUŠ in vprašal, ali se bodo lahko na to postajo priključili pri razširitvi toplovoda, npr. v Ravne in ostale krajevne skupnosti ter hiše v Šoštanju, ki še niso priključene. Predlagal je, da namenijo temu več sredstev in bodo kasneje, če se bodo ostali priključili, imeli manj stroškov. Za kanalizacijo Gaberke so projekti že narejeni, vendar je sedaj v osnutku vidno, da je samo odplačevanje kredita.

Izrazil je upanje, da bodo imeli trije podžupani večji nadzor nad delovanjem Komunalnega podjetja Velenje pri razdeljevanju denarja, ki si ga v podjetju delijo. Omenil je položnice, ki so jih prejeli nekateri krajsani Raven za plačevanje okoljskih dajatev. V mesecu juliju v lanskem letu je bil v državnem zboru sprejet sklep za plačevanje okoljskih dajatev, vendar je KP Velenje šele sedaj poslal položnice za nazaj. Nekateri so si v lanskem letu sami plačali vodo, zato sprašuje, kdo je zadrževal položnice za plačilo omenjenih dajatev. Kritičen je bil tudi do dejavnosti, ki so povezane s pokopališčem Podkraj. Predlagal je, da se na naslednjo sejo povabi direktorja Komunalnega podjetja Velenje, vključno z vodji posameznih poslovnih enot. Omenil je tudi revizijsko hišo, ki je v letu 2006 dala negativno mnenje o poslovanju KP Velenje. Ker so si v podjetju izplačevali dobre plače, v Šoštanju še sedaj nimajo urejene kanalizacije, v Topolšici so vodi potegnjeni, vendar niso priključeni, v Gaberkah ne bo zaključena kanalizacija, vendar za to ne naredijo prav nič. Prav tako Pristava še sedaj nima uporabnega dovoljenja za vodo, sam pa je bil že velikokrat tam,

vendar niso ničesar ukrenili.

Glede stroškov bivše šole Bibe Roecka je predlagal, da za čas do rušitve izklopijo vodo, ogrevanje in električno. Pogreša tudi vodovodno oskrbo za krajane Raven.

Za šport pa je bil mnenja, da v občini klubi ne potrebujejo uvrstitve v prvo ali drugo ligo, ker je občina tako majhna. Lahko igrajo v tretji ligi in tako motivirajo vso mladino pri različnih panogah športa in ne samo pri eni, ki bi dobila večja sredstva.

Svetnik **Peter Radoja** (SDS) je dejal, da spominja bivši župan in član sveta na boj za prevlado in bo potrebno priti do spoznanja, da je volitev konec. Sedaj imamo novega župana in ekipo in da so dobrodošle konstruktivne opazke. Zasleduje delo dveh podžupanov in ekipo občinske uprave, ki se je zelo obrnila in spremenila. Celotna ekipa ima dobro vizijo in način dela, ki so se ga lotili drugače, bolj odprto. Rezultati so že na vidiku in v tako kratkem času od volitev se to še ne vidi. Vrednost tega dela se bo sčasoma pokazala. Vsi dogovori, za katere ve, so dali dobre rezultate. Na družbenih področjih vidi velik napredek za zamujene priložnosti, ki kar čakajo. Omenil je Mladinski center, ki se je z Davorinom Tonkljem na čelu kar malo zamikal nazaj. Sedaj je dobil novo možnost. Želja Zvoneta Čebula, da bi za svoje eksponate našli mesto, se mu je uresničila. Muzej usnjarstva bo zadilhal in bo kraju verjetno prinesel veliko dobrega. Opremila se bo dvorana kulturnega doma, Kajuhova spominska soba bo prinesla dobrine, ki so jih v občini pogrešali. Potekajo tudi pogovori glede rešitve vodovodne oskrbe v zgornjih Ravnah, vendar zaradi napake, kot je župan že omenil, ni navedeno v osnutku.

Glede parkirišč v Šoštanju: na stari bencinski črpalki so še rezervoarji pod zemljo. Imajo vizijo o rešitvi parkirišč, obrtne cone in trgovskega centra in v času dveh let bo mogoče to na lokaciji bazena ali pa v neposredni bližini kraja. Uredili bodo tudi težko pričakovano cesto v Skorno, ki se ureja že precej let. Prejšnji župan je to delo pričel kvalitetno in ve, da bo nova struktura to delo kvalitetno tudi zaključila, saj so sredstva v proračunu namenjena. Krajsani Skornega bodo zelo zadovoljni, da bodo prišli do dobre ceste, ki povezuje občino in kraj.

Glede športa pa je povedal, da se ne strinja s svetnikom Dragom Kotnikom, da bi z razpoložljivimi sredstvi diktirali kakovost športa v občini, saj si bodo klubi sami s svojimi funkcionarji poskušali pridobiti dodatna sredstva.

Vidi tudi, da ljudje, ki prihajajo na občinsko upravo, čutijo dobrodošlico in so zadovoljni, da nemoteno, brez čakanja, pridejo s svojimi problemi do župana, da lažje pridejo do informacije, da se problemi rešujejo zelo hitro in da so lepše sprejeti.

Ekipa, ki je sestavljala proračun na občinski upravi, je dobra ekipa in ladja s tako dobro ekipo in dobrim kapitanom bo pri delu pokazala zelo dobre rezultate.

Svetnik **Janez Viktor Zacirkovnik** (SD) je povedal, da bi se proračuna morali lotiti sistematično. V Šoštanju so akutni problemi s parkirišči. Zato meni, da bi se bilo treba nemudoma začeti

ukvarjati z mirujočim prometom v njem. Projekti so že narejeni za prostore bivše TUŠ. KS Šoštanj je naredila tudi idejni projekt za ureditev Trga svobode in če se hočejo lotiti prenove, je treba s trga umakniti avtomobile.

Zanimalo ga je tudi, kaj je z naložbo v trgovski center, o katerem so v predvolilnem boju govorili vsi kandidati za župane v Šoštanju, nič pa še ni videti, da bi se na tem področju že kaj dogajalo, kar bi bilo zelo dobro. Glede športa pa je svetniku Dragu Kotniku povedal, da nikoli ni delal v športu, zato ne ve, kaj vse so že sami morali potrpeti. O tem ne bo zgubljal besed.

Vilma Fece je nato podprla svetnika Zacirkovnika glede parkiranja v mestu. V programu za naslednja štiri leta bi KS Šoštanj namenila sredstva za obnovo trga, vendar ga zaradi neresenih parkirišč v prvem obdobju niti niso predstavili. Dotaknila se tudi Mladinskega centra in se ji ne zdi prav, da je bilo izrečeno ime Davorina Tonklja, ki ni prisoten. Obstajala je komisija za mladinska vprašanja, katere predsednik je bil Davorin Tonkli in članica Maša Stropnik. Vsi člani komisije so podprli lokacijo Mladinskega centra na bazenu, za kar je bil sistemski pristop. Sedaj se pogovarjajo o društvu, ki ga je ustanovilo deset mladih in se imenuje Mladinski kulturni center. Največ zaslug za ustanovitev imata Roman Pibernik in Bojan Rotovnik. Glede na to, kakšna so predvidena sredstva, je od ustanovitve Mladinskega centra še zelo daleč. Ta trenutek je v KS Šoštanj mladina organizirana preko društva in ima vso podporo občine, ki je našla prostor za njihovo delovanje.

Svetnik **Franč Sevnčnik** (SD) je menil, da je potrebno spoštovati spremembe in tako doprinesti k razvoju občine. Nelogičen se mu zdi tolikšen porast občinskih sredstev za funkcioniranje občine. Novo vizijo občine lahko res dajo kvalitetno usposobljeni uslužbenci občinske uprave in podžupani. Krajevna skupnost Šoštanj bi morala imeti v proračunu poseben status, saj predstavlja samo mesto. Tudi v KS Ravne bi bilo potrebno dati več poudarka za Dom krajanov in vodovodno oskrbo.

Projekte oziroma investicije, ki so na sredini postopka, bi bilo treba čim prej končati, za kanalizacijo Šoštanj je potrebno dati več sredstev v tem in naslednjem letu.

Za razvoj turizma je treba postaviti profesionalno telo, ki bi povezovalo s turističnim razvojem občino in zdravilišče Topolšica. Turistična zveza je premalo profesionalna.

Neodvisni svetnik **Drago Kotnik** je povedal, da nima proti, če klubi igrajo v prvi ligi, ampak le, če so dani pogoji. Kader se naj vzgoji doma, ne pa da jih kupujejo in plačajo za prestopne ogromne vsote denarja. Na drugi strani pa starši otrok, ki bi rad igrali, zaradi finančne stiske ne morejo kupiti niti športnih copatov, zato pa otroci počnejo same neumnosti.

Svetnik **Vojko Krneža** (SDS) je povedal, da je proračun dobro pripravljen. V njem se lahko vidijo vse krajevne skupnosti in društva v razvoju. V političnem programu, ki so ga zagovarjali, je tudi razvoj občine v centru. V proračunu so za-

jeta sredstva za izgradnjo nove tržnice, sredstva za porušitev dela bivše šole Bibe Roecka in združitve vseh treh enot vrtca pod eno streho, ureditev parkirišča na stari bencinski črpalki, obnova Primorske ceste do Puharskega mostu s pločniki na levi in desni strani do tovarne Gorenja, naprej pa po desni strani vse do mostu. Za ureditev ceste bodo odkupili objekt Urbanc. Zajeta so tudi sredstva za ureditev muzeja usnjarstva, Mayerjeve vile, kolesarske pešpoti in bazena. Bil je tudi očitak glede predvidenih sredstev za dom KS Topolšica, ki še nima niti zemljišča. Ta sredstva so namenjena ravno za nakup zemljišča, ki ga bo Ministrstvo za zdravje prodalo. Za KS Ravne pa bodo osnutek proračuna še popravili. Tudi na prihodkovni strani bodo poskrbeli, da bodo pripravi rebalans, ko bodo sredstva prišla.

Nato je tudi direktorica občinske uprave **Mirjam Povh** odgovorila na nekaj vprašanj iz razprave.

Stroški izvršb zajemajo stroške odvetnikov, sodišč in morebitnih odškodnin. Počitniški dom je v Porožu v Bernardinu in je občina samo solastniki po delitveni bilanci. Uslužbenci tega doma ne koristijo veliko. Hiša je veliko vredna in na lepi lokaciji.

Pogodba za cesto v Skorno je bila podpisana, ni pa še zaključena. Premogovnik ni plačeval rente, saj ni bila pogodba o renti, ampak je bil dogovor, v katerem se je ugotovilo, da je škoda v Šoštanju nastala zaradi rudarjenja. Sofinancirali pa so tiste, za katere so se vnaprej dogovorili in so bili na vplivnem področju. Gorenje v skladu s pogodbo ne plačuje nadomestila za stavbno zemljišče zaradi tega, ker je bila velika želja, da se tam nekaj naredi, da pritegnejo investitorje, da naredijo nekaj dobrega za mesto Šoštanj.

Na bivši šoli Bibe Roecka so odklopili vse, kar se je dalo, da bi bili stroški čim manjši. Nekaterih priključkov, ki so prevezani v telovadnico, ni bilo mogoče odklopiti.

Lastnik vseh domov KS in nepremičnin v občini je Občina Šoštanj v skladu z zakonom. Še pred tem pa so bili lastniki domov krajevne skupnosti. KS dejansko upravljajo domove same, kar bo treba rešiti s pogodbenim razmerjem. Prodaja Grajske planine je zajeta v letu 2008.

Svetnik **Štefan Szabo** (LDS) se je zanimal, ali je poleg notranje ureditve ZP Šoštanj zajeta tudi zunanja ureditev parkirišča, katerega projekti so že bili narejeni in bi s tem pridobili 16 novih, zelo potrebna parkirišč.

Nato so člani Sveta občine Šoštanj potrdili osnutek proračuna za leto 2007 ter brez posebne razprave še osnutek proračuna za leto 2008.

Sprememba statuta prvič. Neuspešno!

Večina, ki jo je v podporo svojemu programu zbral župan občine, je predlagala manjšo spremembo Statuta Občine Šoštanj, s katero bi omogočili imenovanje svetnika Viktorja Dreva, ki opravlja tudi funkcijo predsednika sveta KS Topolšica, za tretjega podžupana. Po določilih veljavnega statuta pa so naloge predsednikov KS nezdružljive s funkcijo podžupana.

Svetnica **Vilma Fece** (LDS) je povedala, da

se kot predsednica KS Šoštanj ne more strinjati s predlaganimi spremembami, da je funkcija podžupana in predsednika KS v eni osebi. Za takšne pomembne spremembe, kot je združitev teh dveh funkcij, bi bilo potrebno dobro premisliti, preden se kandidati odločijo za kandidatske liste tako za svet KS kot za Svet Občine Šoštanj. Pred kandidaturo so imeli pred seboj statut, ki govori o nezdružljivosti teh dveh funkcij. Proti spremembi statuta je iz razlogov, o katerih so v prejšnji točki debatirali. Če bo Viki Drev kot predsednik KS Topolšica tudi podžupan, ne bo več v enakovrednem položaju kot ostali predsedniki KS. Člani KS Šoštanj so izrazili željo, da bi eden od podžupanov prisostvoval na sejah KS Šoštanj in bi tako imeli vez med KS in občino. Imenovan je bil Drago Koren. Pri vprašanjih financiranja, delovanja in pri skupnih projektih so ostale KS v neenakovrednem položaju. Te spremembe v tem trenutku, ko so že zakorakali v svoj mandat, ne more sprejeti.

Svetnik **Milan Kopušar** (LDS) se je pridružil mnenju svetnice in povedal, da se zaveda, da zakon nikjer ne opredeljuje, da to ni združljivo. Občina Šoštanj je ena izmed tistih občin, kjer KS razpolagajo z največ denarja. V našem statutu pa jasno piše, da nezdružljivost obstaja. Sam bi lahko kandidiral tako za župana kot za svet KS Gamberke in če bi bil izvoljen za župana, bi opravljal obe funkciji naenkrat. Navedel je primer, da je Andrej Volk, ki je bil izvoljen za predsednika KS Lokovica, moral odstopiti z mesta predsednika zaradi tega, ker se je zaposlil na občinski upravi, saj ima del njegovega dela opravka z občinskim proračunom. Ta sprememba bi privedla do neenakovrednosti drugih KS, saj podžupani sodelujejo pri sami pripravi proračuna in bi si tako na eni strani rezali del pogače zase, na drugi strani pa bi jo jedli. S tega vidika sam te spremembe ne more podpreti.

V razpravi nihče od svetnikov ni podkrepil potrebe po spremembi statuta. Za spremembe tega temeljnega akta občine pa mora predlagatelj pridobiti 14 glasov, tega pa koalicija na tej seji ni uspela zagotoviti, zato sprememba statuta ni bila potrjena.

Pobude in vprašanja

Po podražitvi cen vrtcev v Občini Šoštanj za 3,2 % in nekaterih kadrovskih zadevah, ki so v pristojnosti sveta občine, so na koncu svetniki postavili nekaj pobud in vprašanj.

Svetnico **Vilmo Fece** (LDS) je v imenu KS Šoštanj zanimalo, koliko je družin, ki v Šoštanju koristijo subvencije za najem stanovanj, kako se preverja upravičenost do subvencij in kako se te sploh dodeljujejo na mesečnem in letnem nivoju, in če lahko dobi imenski seznam upravičencev subvencij.

Svetnik **Milan Kopušar** (LDS) je imel pobudo za spremembo odloka o delovanju svetniških skupin. Zanimalo ga je tudi, če so javni zavodi, katere ustanoviteljica oziroma soustanoviteljica je Občina Šoštanj, izplačevali božičnice (Zavod za kulturo, šolstvo, vrtci). Dal je pobudo volilni komisiji za razpis volitev v Krajevni skupnosti Skorno-Florjan. Postavil je tudi vprašanje glede

objave članka v časopisu Naš čas, ki je bil objavljen dve ali tri številke nazaj s svetnikom zakoncem Krneža, ki pravita, da je bilo neresničnih in lažnih stvari. Sam ve, da občina ima izvršbo in ga zanima, ali je ta izvršba bila rešena in če ima sedanjí podžupan te stvari z občino urejene.

Sprašuje se tudi, kako se je na vsem lepem pojavil spomenik Kajuha v parku pred Osnovno šolo Šoštanj, prej pa to ni bilo možno. Sedaj, ko se je pa politika obrnila, pa je to bilo možno. Zdi se mu nizkotno od tistih, ki so vse stvari peljali.

Neodvisni svetnik **Drago Kotnik** je izrazil željo, da se naslednje seje Sveta Občine Šoštanj udeležijo predstavniki Komunalnega podjetja Velenje, direktor podjetja in direktorji poslovnih enot, da pojasnijo, kakšne imajo plače in koliko njihovega denarja, kot se je izrazil, so porabili. Zanimalo ga je tudi, kdo je zadržal položnice za lansko leto glede plačila okoljevarstvenih dajatev.

Svetnik **Peter Radoja** (SDS) se je dotakne teme, ki jo je izpostavil že na prejšnji seji sveta, in sicer relacija med prejšnjo in zdajšnjo vlado na občini. Razložil je projekt Mornove zijalke, da se je našel denar za pokritje določenih stroškov glede ureditve zijalke. Sedaj pa mu je izvajalec potožil, da to ni možno izvesti, ker ni bilo argumentirano. Zato sprašuje, če je možen dialog med obema stranema, da si stvari ogledajo in izvajalcu te stroške izdelave mostu in stopnic pokrijejo, ker med opisom nalog prej tega ni bilo zavedeno.

Svetnik **Drago Koren** (N.Si) je imel pobudo, da se svetniku Romanu Kavšaku v imenu Sveta Občine Šoštanj izrečejo iskrene čestitke za rojstvo hčere Špele kot sedmega otroka očetu Romanu in mami Andreji.

Župan **Darko Menih** se je v imenu občinske uprave pridružil tem čestitkam.

Svetnik **Roman Kavšak** (N.Si) se je občinski upravi zahvalil za prejeto čestitko in prešel na pobudo za ureditev ceste v Penk, saj je ograja zelo nevarna. Apeliral je na ureditev le-te. Na to nevarnost so opozarjali že v prejšnjem mandatu. V centru mesta je objekt bivša Kovinotehna in ga zanima datum prodaje in pod kakšni pogoji je bila prodana. Ljudje sprašujejo in menijo, da bi zgradba morala biti že sanirana v dveh letih od prodaje, zato ga zanima, kako je s tem. Pričakoval je tudi, da bo Viki Drev glede položnic, ki so jih krajani dobivali za plačevanje okoljevarstvenih dajatev, povedal več, ker bodo potem ljudje preko sveta oziroma medijev izvedeli več.

Svetnik **Janez Viktor Zacirkovnik** (SD) je imel pobudo, da se prebarva pročelje prizidka glasbene šole v Šoštanju, ki je v slabem stanju.

Svetnik **Viki Drev** (Lista Viktorja Dreva) je povedal, da kliče veliko ljudi glede položnic zaradi plačila proračuna za leto 2006. Komunalno podjetje Velenje bi moralo te položnice poslati v lanskem letu in meni, da je mogoče bilo tudi politično zadržano, saj so bile volitve. Stvari bo preveril in posredoval ta podatek.

OBČINA ŠOŠTANJ

Na podlagi 87. člena Stanovanjskega zakona (Ur.list RS, št. 69/03), Pravilnika o dodeljevanju neprofitnih stanovanj v najem (Ur. list RS, št. 14/04), Zakona o splošnem upravnem postopku (Ur. list RS, št. 80/99, 70/00, 52/02, 73/04), Zakona o socialnem varstvu (Ur. list RS, št. 54/92 s spremembami), in sklepa komisije za okolje in prostor pri Svetu občine Šoštanj, sprejetega na korespondenčni seji, z dne 21.02.2007,

objavlja
OBČINA ŠOŠTANJ

JAVNI RAZPIS ZA DODELITEV in MENJAVO NE-PROFITNIH STANOVANJ V NAJEM

1. PREDMET RAZPISA

1.1.

Občina Šoštanj (v nadaljevanju: občina) razpisuje oddajo v najem okvirno 15 stanovanj, ki bodo upravičencem oddana v najem predvidoma v letih 2007 in 2008, oziroma v času veljavnosti tega razpisa ter za menjavo neprofitnih stanovanj.

Oblikovani bosta dve ločeni prednostni listi:

- lista A za stanovanja, predvidena za oddajo v najem prosilcem, ki glede na socialne razmere po 9. členu Pravilnika o dodeljevanju neprofitnih stanovanj (Ur. list RS, št. 14/04, v nadaljevanju: pravilnik) niso zavezanci za plačilo varščine, (glej točko 4)
- lista B za stanovanja predvidena za oddajo v najem prosilcem, ki so glede na dohodek zavezani plačati varščino. (glej točko 4)

Od razpisanega števila 15 stanovanj bo predvidoma:

- 12 stanovanj namenjenih za oddajo v najem prosilcem, ki glede na socialne razmere po 9. členu Pravilnika niso zavezani za plačilo varščine in bodo uvrščeni na listo A.
- 3 stanovanj namenjenih za oddajo v najem prosilcem, ki presegajo mejo dohodka, določeno v 9. členu Pravilnika in so zavezani plačati varščino ter se bodo uvrščali na listo B.

1.2.

Najemnina za dodeljena neprofitna stanovanja bo določena na podlagi Uredbe o metodologiji za oblikovanje najemnin v neprofitnih stanovanjih ter merilih in postopku za uveljavljanje subvencioniranih najemnin (Ur. list RS, št. 131/03, 142/04).

Za povprečno veliko dvosobno stanovanje v izmeri 55,00 m², točkovano s 320 točkami (primerno stanovanje), je znašala najemnina v mesecu januarju 2007, izračunana na podlagi navedenih veljavnih predpisov 180,52 EUR.

$$55,00 \text{ m}^2 \times 320 \times 2,63 \text{ EUR} \times 1 \times 4,68 \% : 12 \text{ mes} = 180,52 \text{ EUR}$$

Najemodajalec neprofitnega stanovanja ima pravico vsakih pet let od najemnika zahtevati, da predloži dokazila o izpolnjevanju pogojev za pridobitev neprofitnega stanovanja. Če najemnik ni več upravičen do neprofitnega stanovanja, se najemna pogodba lahko spremeni v najemno pogodbo za tržno stanovanje po merilih in postopku določenim s pravilnikom.

1.3.

Pri dodelitvi neprofitnih stanovanj bodo upoštevani naslednji površinski normativi:

Število članov gospodinjstva	Površina stanovanja brez plačila varščine – lista A	Površina stanovanja s plačilom varščine – lista B
1-člansko	od 20 m ² do 30 m ²	od 20 m ² do 45 m ²
2-člansko	nad 30 m ² do 45 m ²	nad 30 m ² do 55 m ²
3-člansko	nad 45 m ² do 55 m ²	nad 45 m ² do 70 m ²
4-člansko	nad 55 m ² do 65 m ²	nad 55 m ² do 82 m ²
5-člansko	nad 65 m ² do 75 m ²	nad 65 m ² do 95 m ²
6-člansko	nad 75 m ² do 85 m ²	nad 75 m ² do 105 m ²

Za vsakega nadaljnjega člana gospodinjstva se površine spodnjega in gornjega razreda povečajo za 6 m².

Občina lahko odda v najem tudi manjše stanovanje, če se upravičenec s tem strinja oziroma vlagatelj to želi.

2. RAZPISNI POGOJI

2.1.

Upravičenci za pridobitev neprofitnih stanovanj v najem so državljani Republike Slovenije, ki imajo prijavljeno stalno prebivališče na območju občine ŠOŠTANJ in v njem dejansko prebivajo najmanj 1 (eno) leto pred objavo tega razpisa.

2.2.

Prosilci za dodelitev neprofitnega stanovanja v najem se ločijo na:

- tiste, ki glede na višino dohodka gospodinjstva **ne presegajo** meje po 9. členu Pravilnika razvidno iz točke 2.3. tega razpisa – lista A
- tiste, ki so glede na višino dohodka gospodinjstva **presegajo** mejo po 9. členu Pravilnika razvidno iz točke 2.3. tega razpisa – lista B.

2.3.

Prosilci so upravičeni do dodelitve neprofitnega stanovanja na listi A oziroma na listi B, če dohodki njihovih gospodinjstev v letu 2006 v posameznem mesecu, ne presegajo v tabeli navedenih odstotkov dohodkov. (glede na povprečno neto plačo v državi, ki je v prvih 11 mesecih leta 2006 znašala 184.290,70 SIT oz 76-9,03 EUR).

Vel. gospod.	%	LISTA A		LISTA B	
		Meja dohodka	%	Meja dohodka	%
1-člansko	90 %	do 682,12 EUR	od 90 % do 200 %	od 682,12 do 1.538,06	
2-člansko	135 %	do 1.038,19 EUR	od 135 do 250 %	od 1.038,19 do 1.922,57	
3-člansko	165 %	do 1.268,89 EUR	od 165 do 315 %	od 1.268,89 do 2.422,44	
4-člansko	195 %	do 1.499,60 EUR	od 195 do 370 %	od 1.499,60 do 2.845,41	
5-člansko	225 %	do 1.730,31 EUR	od 225 do 425 %	od 1.730,31 do 3.268,37	
6-člansko	255 %	do 1.961,02 EUR	od 255 do 470 %	od 1.961,02 do 3.614,44	

Vsi zneski so navedeni v EUR-o.

Za vsakega nadaljnjega člana gospodinjstva se lestvica nadaljuje s prištevanjem 20 odstotnih točk za spodnjo mejo in 25 odstotnih točk za gornjo mejo.

2.4.

2.4.1.

Vsi upravičenci za dodelitev neprofitnih stanovanj v najem morajo poleg navedenih pogojev izpolnjevati še naslednje splošne pogoje:

- da mesečni dohodki prosilčevega gospodinjstva v letu 2006 ne presegajo gornje meje določene v točki 2.3. tega razpisa,
- da prosilec ali kdo izmed članov gospodinjstva ni najemnik primerne neprofitnega stanovanja, oddanega za nedoločen čas in z neprofitno najemnino ali lastnik ali solastnik drugega stanovanja ali stanovanjske stavbe,
- da prosilec ali kdo izmed članov gospodinjstva ni lastnik drugega premoženja, ki presega 40 % vrednosti primerne stanovanja

2.4.2.

Do dodelitve neprofitnega stanovanja so upravičeni tudi najemniki v stanovanjih, odvzetih po predpisih o poddržavljenju – prejšnji imetniki stanovanjske pravice, če izpolnjujejo splošne pogoje za upravičenost do dodelitve neprofitnega stanovanja po pravilniku.

2.4.3.

Glede na število članov gospodinjstva vrednost drugega premoženja (vse drugo premoženje ali nepremično premoženje v državi in tujini razen premoženja po 3. alineji 3. člena pravilnika) v lasti prosilca ali drugih družinskih članov ne sme presegati naslednjih zneskov:

Število članov gospodinjstva	Vrednost drugega premoženja – 40 %
1-člansko	15.145,00 EUR
2-člansko	18.510,56 EUR
3-člansko	23.558,89 EUR
4-člansko	27.597,56 EUR
5-člansko	31.972,79 EUR
6-člansko	35.338,34 EUR

Kot osnova za določitev vrednosti primerne stanovanja se upošteva stanovanje točkovano s 320 točkami po vrednosti točke 2,63 EUR in površina stanovanja v povezavi s številom uporabnikov stanovanja v višini gornjih razponov, predvidenih za stanovanja s plačilom lastne udeležbe v času objave razpisa.

- za 1-člana: 320 x 2,63 EUR x 45 m² = 37.872,00 EUR
- za 2-člana: 320 x 2,63 EUR x 55 m² = 46.288,00 EUR
- za 3-člane: 320 x 2,63 EUR x 70 m² = 58.912,00 EUR
- za 4-člane: 320 x 2,63 EUR x 82 m² = 69.011,20 EUR
- za 5-članov: 320 x 2,63 EUR x 95 m² = 79.952,00 EUR
- za 6-članov: 320 x 2,63 EUR x 105 m² = 88.368,00 EUR

Glede lastništva premoženja prosilca in ostalih članov gospodinjstva, ki z njim stalno prebivajo, se v premoženje ne všteta vrednost poslovnih prostorov in opreme do celotne vrednosti primerne stanovanja, kolikor gre za dejavnost, s katero se prosilec preživlja.

Kolikor gre za prosilca invalida oziroma družino z invalidnim članom, se ob predložitvi ustreznih dokazil do celotnih dohodkov gospodinjstva odšteje znesek, ki ga invalid prejema za nakup določenih pripomočkov, ki jih potrebuje zaradi invalidnosti.

Kolikor gre za prosilca-prosilko oziroma prosilca-prosilko z otrokom, žrtev družinskega nasilja, ki zaradi nasilja v družini ne more koristiti pravice do solastniškega deleža na stanovanju ali stanovanjskih hiši, se obseg stanovanjskega premoženja posebej evidentira in upošteva pri odločitvi občine o času najema in višini najemnine.

2.5.

Na razpisu ne morejo sodelovati:

- tisti, ki jim je bilo v času do uveljavitve stanovanjskega zakona v letu 1991 že dodeljeno družbeno stanovanje in so po sklepu sodišča stanovanjsko pravico izgubili,
- tisti, ki jim je bila najemna pogodba, sklenjena po letu 1991, po sklepu sodišča odpovedana iz krivdnih razlogov,
- tisti, ki so po stanovanjskem zakonu iz leta 1991 uveljavljali 30% odpravnino za izpraznitev stanovanja, ali so stanovanje odkupili po določbah poglavja o lastninjenju in privatizaciji stanovanjskega zakona.

2.6.

Razpisnik določa v skladu s 4. členom pravilnika poleg splošnih pogojev še dodatne pogoje:

1. stalnost bivanja v občini Šoštanj, ki ga morajo izpolnjevati prosilci, da so upravičeni do točkovanja dobe bivanja in sicer:

stalno bivanje v občini Šoštanj	
Od 1 do 5 let	10 točk
nad 5 do 10 let	30 točk
nad 10 do 15 let	50 točk
nad 15 do 20 let	80 točk
nad 20 let	110 točk

Upošteva se število let dopolnjenih v letu razpisa. V primeru prekinitve bivanja se leta seštevajo.

3. KRITERIJI IN MERILA ZA OCENJEVANJE STANOVANJSKIH IN SOCIALNIH RAZMER PROSILCEV

3.1.

Pri dodelitvi neprofitnega stanovanja imajo prednost mlade družine in mladi, družine z večjim številom otrok, invalidi in družine z invalidnim članom, družine z manjšim številom zaposlenih, državljani z daljšo delovno dobo, ki so brez stanovanja ali pa so podnajemniki.

3.2.

Poleg prednostnih kategorij prosilcev, opredeljenih v prejšnji točki, se v skladu s 6. členom pravilnika upoštevajo še naslednje prednostne kategorije prosilcev:

- prosilci z doseženo višjo, visoko ali univerzitetno stopnjo izobrazbe ter magistriranjem ali doktoratom,
- prosilci, ki so sodelovali na zadnjih dveh razpisih in se uvrstili na prednostno listo, vendar niso pridobili pravice do dodelitve stanovanja v najem glede na število razpisanih stanovanj;

3.3.

3.3.1.

Prednostne kategorije opredeljene v točki 3.1. in 3.2. se za posamezno listo prosilcev A oziroma B točkujejo z naslednjo višino točk:

PREDNOSTNE KATEGORIJE PROSILCEV	LISTA A	LISTA B
1. mlade družine (nobeden od staršev nima več kot 35 let, vsaj en otrok)	80	100
2 mladi (ne več kot 30 let)	50	80
3. družina z večjim številom otrok (najmanj 3 oz. več otrok)	60	60
4. invalidi in družine z invalidnim članom	80	60
5. družina z manjšim številom zaposlenih (družina 3 članska in samo 1 zaposlen)	60	/
6. državljani z daljšo delovno dobo (moški 13 let, ženske 12 let)	50	50
PREDNOSTNE KATEGORIJE V SKLADU S 6. ČLENOM PRAVILNIKA		
1. izobrazba (višja, visoka, univerzitetna, magistriraj, doktorat)	/	70
2. udeležba na prejšnjih razpisih (1x in več)	50, 60	50,60

4. ZAMENJAVA NEPROFITNIH STANOVANJ

Občina bo v okviru svojih možnosti omogočala menjave najemnih stanovanj in pri tem upoštevala spremenjene potrebe najemnikov neprofitnih stanovanj po primerni stanovanjski površini, lokaciji stanovanja, legi (nadstropje) in višini najemnine in drugih stroškov za uporabo stanovanja. Za upravičence do zamenjave stanovanj bo sestavljen poseben seznam A in B z enako opredelitvijo, kot pri dodelitvah stanovanj.

5. RAZPISNI POSTOPEK

Prosilci, ki se želijo prijaviti na razpis za dodelitev neprofitnih stanovanj v najem, **dvignejo obrazec vloge, s katerim se prijavijo na razpis v času od 10.03.2007 do vključno 16.04.2007 v tajništvu občine Šoštanj – 1. nadstropje, v času uradnih ur in sicer v ponedeljek in torek od 7.30 do 14.30 ure, v sredo od 7.30 do 16.30 in v petek od 7.30 do 12.30 ure., ali na spletnih straneh <http://www.sostanj.si/>**

Ob vložitvi vloge so prosilci dolžni plačati upravno takso po tarifni številki 1 in 3 taksne tarife Zakona o upravnih taksah (Ur. list RS, št. 8/00 s spremembami), kar znaša 17,73 EUR-a.

Takсни zavezanci v slabih premoženjskih razmerah lahko zahtevajo oprostitve plačila takse, če izpolnjujejo zahtevane kriterije po 25. členu Zakona o upravnih taksah, s tem da status dokažejo s pravnomočno odločbo Centra za socialno delo ali drugimi dokazili.

Osebo oddane vloge s prilogami in dokazilom o plačani upravni taksi se bodo sprejemale v Tajništvu občine Šoštanj v času od 15.03.2007 do vključno 16.04.2007 vsak delovni dan in sicer v ponedeljek, torek in četrtek od 8.00 do 14.30 ure, ob sredah od 8.00 do 16.30, v petek pa od 8.00 do 12.30 ure. Vloge oddane po pošti se bodo štejele za pravočasne če bo iz poštnega žiga razvidno, da so bile oddane do vključno 16.04.2007.

Če bo prosilec oddal nepopolno vlogo, bo pozvan, da vlogo v določenem roku dopolni z manjkajočimi listinami. Vloge prosilcev, ki v roku ne bodo dopolnjene in vloge, oddane po zaključku razpisnega roka, bodo s sklepom zavržene.

K vlogi za pridobitev neprofitnih stanovanj v najem, morajo prosilci nujno priložiti naslednje listine navedene pod točko **1., 2., 3. in 5.** druge listine pa, če na njihovi podlagi uveljavljajo dodatne točke:

1. izpolnjen obrazec vloge za dodelitev neprofitnega stanovanja v najem
2. izjavo o premoženjskem stanju prosilca in ožjih družinskih članov (s podpisom vseh družinskih članov oziroma njihovih zakonitih zastopnikov) s potrdilom Davčne uprave ter izjavo, s katero prosilec in drugi polnoletni člani gospodinjstva dovoljujejo vpogled v svoje osebne podatke pri drugih upravljalcih zbirke podatkov,
3. odločbe o odmeri dohodnine za leto 2005, potrdilo o skupnem neto dohodku gospodinjstva v letu 2006 (osebni dohodek, pokojnina, preživnina, dohodek iz dela prek Študentskega servisa, invalidnina, itd.) z navedbo dobe zaposlitve.

Kot dohodek se ne šteje dodatek za pomoč in postrežbo in drugi prejemki za nego in pomoč, otroški dodatek, dodatek za nego otroka, štipendije, dohodki od občasnega dela invalidov, ki so vključeni v institucionalno varstvo, sredstva za odpravo posledic elementarne nesreče itd, skladno z 27. členom Zakona o socialnem varstvu

4. potrdilo o nezaposlenosti prosilca, njegovega zakonskega ali izvenzakonskega partnerja oziroma drugega družinskega člana (izda Zavod RS za zaposlovanje),
5. veljavno dokazilo o stanovanjskem statusu: najemna ali podnajemna pogodba oziroma izjava prosilca, zakaj pogodba ni sklenjena,
6. dokazilo o plačani najemnini,
7. dokazilo o kvaliteti bivanja – stanovanje ovrednoteno z največ 110 točkami (točkovalni zapisnik ali opis kvalitete stanovanja: leto izgradnje, vlažno, kletno, dotrajane instalacije ipd.) in eventualna utesnjenost z opisom posameznih prostorov in navedbo površin,
8. kopijo poročnega lista,
9. dokazilo, da skupno gospodinjstvo partnerjev traja že najmanj eno leto pred objavo tega razpisa, ali dokazilo, da imata partnerja skupnega otroka – v primeru izvenzakonske skupnosti,
10. kopijo izpiska iz rojstne matične knjige za vsakega otroka,
11. potrdilo o rednem šolanju otrok, ki so starejši od 15 let,
12. zdravniško potrdilo o nosečnosti,
13. odločbo socialne službe o ločenem življenju roditeljev in mladoletnih otrok zaradi neprimernih stanovanjskih razmer (rejništvo, oskrba v tuji družini, zavodu, če so razlog oddaje neprimerne stanovanjske razmere),
14. dokazilo o statusu starša, ki sam preživlja otroka (samohranilec) – potrdilo, da je preživnina neizterljiva oziroma odločbo o prejetanju preživnine iz preživninskega sklada,
15. potrdilo o strokovni izobrazbi prosilca (fotokopija diplome, spričevala, drugo; listine izdane v tujini morajo biti nostrificirane),
16. potrdilo ustrezne institucije, če je prosilec ali njegov ožji družinski član, ki bo z njim stalno prebival, gibalno ovirana oseba, trajno vezana na uporabo invalidskega vozička ali trajno pomoč druge osebe,
17. dokazilo o invalidnosti I. kategorije in invalidnosti zaradi okvare čuta - slepota, gluhost (odločba Centra za socialno delo, Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, Zavoda za zaposlovanje, Zavoda za zdravstveno zavarovanje RS),
18. potrdilo osebnega zdravnika, s katerim se dokazuje trajna obolenja prosilca ali družinskih članov, pogojena s slabimi stanovanjskimi razmerami;
19. odločba o razvrstitvi otroka, mladostnika ali mlajše polnoletne osebe glede na zmerno, težjo ali težko duševno ali težko telesno motnjo ali izvid in mnenje specialistične pediatrične službe,
20. strokovno mnenje centra za socialno delo ter vladnih in nevladnih organizacij
21. dokazilo o sodelovanju na prejšnjih razpisih, (sklep o uvrstitvi na prioriteto listo)

Potrdila, ki ne izkazujejo trajnega statusa, ne smejo biti starejša od 30 dni od objave razpisa.

Potrdila o državljanstvu, potrdila o stalnem prebivališču in številu članov gospodinjstva bo pridobila Občina neposredno od pristojnega državnega organa.

Občina k vlogi priložene listine zadrži in jih po izteku razpisnega roka udeležencem razpisa ne vrača.

6. SPLOŠNE DOLOČBE

Strokovna služba razpisnika bo preverjala pravočasnost prispelih vlog in njihovo popolnost ter sedanje stanovanjske razmere prosilcev.

Komisija, ki jo imenuje Župan občine Šoštanj s sklepom (v nadaljevanju komisija), bo proučila utemeljenost pravočasnih in popolnih vlog na podlagi prejetih listin, potrebnih za oblikovanje prednostne liste za oddajo neprofitnih stanovanj in dokumentiranih poizvedb, ki jih opravijo pri pristojnih organih in organizacijah ter posameznikih.

Komisija si lahko stanovanjske razmere prosilcev tudi ogleda. V primeru ogleda se ta opravi nenapovedano.

Po proučitvi in točkovanju vlog bodo udeleženci razpisa uvrščeni na prednostno listo in sicer po številu zbranih točk. Seznam upravičencev, ki se bodo uvrstili na prednostno listo za dodelitev neprofitnih stanovanj v najem bo javno objavljen na enak način kot razpis najpozneje v roku 6 mesecev po zaključku razpisa. Seznam upravičencev po posameznih kategorijah prosilcev, ki niso zavezanci za plačilo varščine (lista A) bo objavljen ločeno od seznama ostalih upravičencev (lista B).

Udeležencem razpisa bodo vročene odločbe o uvrstitvi oziroma ne uvrstitvi na prednostno listo upravičencev. Če se posamezni udeleženec razpisa ne strinja z odločitvijo, se lahko v roku 15 dni po prejemu odločitve pritoži. Pritožbo naslovi na razpisnika. O pritožbi odloči v roku 60 dni Župan občine Šoštanj. Odločitev Župana o pritožbi je dokončna.

Po rešitvi pritožb bo javno objavljen seznam upravičencev, ki jim bodo zagotovljena stanovanja. Z uspešimi upravičenci bodo sklenjena najemna razmerja za nedoločen čas in z neprofitno najemnino. Uspešni upravičenci, ki neupravičeno zavrne dodeljeno primerno stanovanje ali ki se na ponovni poziv k sklenitvi najemne pogodbe ne odzove, se črta iz seznama upravičencev.

Pred sklenitvijo najemne pogodbe bo razpisnik ponovno preveril, če udeleženec razpisa še izpolnjuje merila za upravičenost do dodelitve neprofitnega stanovanja v najem. V primeru bistvenih sprememb, ki vplivajo na upravičenost, se lahko postopek obnovi in prosilca črta iz seznama upravičencev.

Vse informacije lahko dobite osebno na sedežu, Občina Šoštanj, v času uradnih ur ali po telefonu 03 89 84 300.

OBČINA ŠOŠTANJ

Na podlagi Zakona o poslovnih stavbah in poslovnih prostorih (Uradni list SRS, št. 18/74 in 34/88, 5/90, 10/91, 17/91-I-ZUDE, 13/93, 66/93, 32/2000 in 102/02) in na podlagi 6. člena Pravilnika o pogojih za oddajo poslovnih prostorov v najem in določanju najemnin za poslovne prostore (Uradni list občine Šoštanj št. 4/97)

objavlja

JAVNI RAZPIS ZA ODDAJO POSLOVNEGA PROSTORA V NAJEM

Predmet oddaje je poslovni prostor na Koroški cesti 2 v Šoštanju in sicer:

1. poslovni prostor skupne površine 39,34 m², (poslovni prostor v velikosti 37,09 m² in sanitarije v izmeri 2,25 m²),

izklicna najemnina znaša 131,50 EUR (31.513,37 SIT); (brez DDV),

Osnova za izračun najemnine za poslovne prostore je metodologija o merilih in načinu ugotavljanja vrednosti stanovanj in stanovanjskih hiš, oz. skladno z določbami Pravilnika o pogojih za oddajo poslovnih prostorov v najem, ter o določanju najemnin za poslovne prostore.

Poslovni prostori so primerni za poslovne storitve oz. mirno dejavnost in se oddajajo za nedoločen čas.

Interesenti naj pisne ponudbe dostavijo osebno v tajništvo občine ali pa priporočeno po pošti na naslov: Občina Šoštanj, Trg svobode 12, 3325 Šoštanj, s pripisom:

»Ne odpiraj - ponudba, Javni razpis za oddajo poslovnega prostora v najem«.

Upoštewane bodo vse ponudbe, ki bodo v tajništvo občine Šoštanj dostavljene najkasneje do vključno petka, 16. marca 2007 in sicer do 10:00 ure. Za dodatne informacije in ogled poslovnih prostorov se lahko interesenti oglašijo v tajništvu občine Šoštanj.

V ponudbi je potrebno navesti dejavnost ponudnika, ter višino ponujene najemnine, ki ne sme biti nižja od izklicne najemnine. Ponudbi je potrebno priložiti:

- dokazilo o izpolnjevanju pogojev za opravljanje dejavnosti in
- dokazilo o resnosti ponudbe - potrdilo o plačani varščini treh mesečnih najemnin na transakcijski račun občine Šoštanj št. EZR 01326-01000185-60, odprt pri Banki Slovenije.

Uspelemu ponudniku bo varščina obračunana pri najemnini, neuspelemu pa vrnjena v roku 3-dni od izbire najugodnejšega ponudnika.

Odpiranje ponudb bo opravila komisija, ki bo hkrati izločila prepozno prispelo in nepopolne ponudbe. O izbiri najemnika bo na predlog komisije odločil Župan. Vsi ponudniki bodo o izbiri pisno obveščeni v roku 8 (osmih) dni po zaključku javnega razpisa.

ŽUPAN, Darko MENIH, prof

UPRAVA OBČINE ŠOŠTANJ

»Vse cilje smo uspešno realizirali!«

nem področju. Posebej gre omeniti številna izobraževanja, kar 14 različnih oblik so se udeležili, sodelovalo pa je 64 udeležencev. Pridobili pa so tudi precej nove opreme.

Foto: Marija Lebar

Člani šoštanskega prostovoljnega gasilskega društva so se v soboto, 20. januarja, zbrali ne rednem, tokrat že 128. občnem zboru. Od skupaj 123 članov, kolikor jih šteje društvo, je bilo prisotnih kar 77, kot je ugotovila v svojem poročilu verifikacijska komisija. Zbora pa so se udeležili tudi številni gostje iz sosednjih, pobratenih in prijateljskih gasilskih društev, Gasilske zveze Velenje ter župan Občine Šoštanj Darko Menih, ki je gasilce pohvalil za njihovo humano delo in jim namenil kar nekaj spodbudnih besed.

Predsednik Boris Goličnik je v svojem poročilu naštel številne dejavnosti, ki so v društvu potekale skozi vse leto. Velika pridobitev je bil nakup gasilskega vozila GVV - 1 za prevoze moštva. Sedaj bodo prevozi bolj udobni in predvsem varni. Pohvalil je člane, ki se v gasilskem domu redno srečujejo vsak četrtek. Tako so imeli v minulem letu kar 44 rednih srečanj. Goličnik je poudaril skrb za vzdrževanje doma. Lani so poleg številnih adaptacijskih del do konca uredili nadstrešnico, žal pa tehnični prevzem nadstrešnice in prizidka še ni bil mogoč. Na upravni enoti so namreč šele po oddaji vloge ugotovili, da je pogoj za pridobitev uporabnega dovoljenja tudi ureditev dokumentacije za drugi del doma, ki je bil zgrajen leta 1967.

V svojem pregledu je predsednik pohvalil delo gasilske mladine in njihovih mentorjev tako na tekmovalnem kot na področju ostalih dejavnosti.

Prav tako je pohvalil delo starejših članov in z veseljem povedal, da jim je lani prvič v zgodovini društva uspelo sestaviti ekipo veterank, ki so se na raznih tekmovanjih že dobro odrezale.

Tudi poročilo poveljnika Justina Hudobrennika je bilo izčrpno in je pričalo o dobrem delovanju društva tako na tekmovalnem kot na operativ-

Intervencij so imeli 17, od gašenja gozdnih požarov do poplav. Razen raznašanja novoletnih koledarjev pa so opravili še veliko drugega prostovoljnega dela tako v gasilskem domu in okoli njega kot tudi v termoelektrarni.

Kot je že običajno, je imela gasilska mladina občni zbor ločeno, na članskem pa so mladi svoje poročilo o delu podali dokaj izvirno - v obliki digitalnega prikaza fotografij svoje celoletne dejavnosti. Ta pa je bila v letu 2006 res obsežna.

V razpravi so občni zbor pozdravili številni govorniki in nihče ni imel pripomb na podana poročila. Poveljnik Gasilske zveze Velenje Jože Drobež je pohvalil delo društva, ki je že tradicionalno dobro. Dejal je, da je na področju preventive potrebno delovati še naprej, saj statistike kažejo, da trend števila intervencij narašča, in sicer povprečno letno kar za 8 odstotkov.

Oglasil se je tudi bivši član društva Ivan Ojstršek in dejal, da je vesel, ko vidi, kako dobro društvo deluje. Navezal se je na besede predsednika Goličnika o zapletih pri pridobitvi ustrezne dokumentacije za gasilski dom. Dejal je, da so dobili gasilci za izgradnjo doma zemljišče, polno mlak in smeti, ki so ga sami sanirali in uredili. Segalo je od Pake pa vse do železnice. »Potem pa so nam to zemljišče čedalje bolj krčili, da ne rečem, da so si ga nekateri kar prisvajali,« je dejal Ojstršek, ki se časov gradnje doma dobro spominja.

Kot je običaj, sta tudi tokrat poveljnik in tajnik Gasilske zveze Velenje Jože Drobež in Andrej Ruprecht podelila priznanja in odlikovanja tako za dolgoletno službovanje kot tudi priznanja GZ Velenje.

V društvu, kjer dobro skrbijo za podmladek in tako za nadaljevanje svojega dela, pa ne pozabljajo niti na tiste, ki so temelje društva postavili tako, da je sedaj mogoče dobro delovati. Tako je

Danilo Čebul uredil arhiv fotografij in podatkov o vseh preminulih članih društva. Tabele so obešene na steni v dvorani in obiskovalcem povedo veliko ne samo o nekdanjih članih, ki jih ni več, pač pa tudi o sedanjih, ki znajo njihovo minulo delo ceniti in so nanje ponosni.

Predsednik se je za opravljeno delo Čebulu v imenu članov zahvalil s priložnostnim darilom. Po končanem uradnem delu občnega zbora so se člani in gostje zadržali v prijateljskem druženju. Pozno v noč so jih zabavali člani ansambla Šibanc.

Marija Lebar

Novo gasilsko vodstvo

Topolšiči so imeli gasilci občni zbor, šestinsedemdeseti po vrsti, takoj za kolegi iz Šoštanja. Kar veliko tem se je nabralo med letom, o katerih so rekli to in ono, poleg tega pa so spravili pod streho še volitve. Če jim bo pri gradnji novega doma, katerega bodo letos končno le začeli graditi, tudi šlo tako gladko kot na zboru, potem se ni bati, da topolški gasilci ne bi dobili prostora, kot si ga zaslužijo. Lokacija je menda že znana, pri topolški stari šoli, in pridobivanje dokumentacije in naporu okoli gradnje so v prvem planu v letu 2007.

Kot že rečeno so izvolili tudi novo poveljstvo. Nekaj jih je obdržalo funkcije, nekaj pa jih je predalo drugim tovarišem. Poveljnik je še naprej Franc Hriberšek, dosedanega predsednika Hermana Pungartnika pa je zamenjal Boštjan Mikuš.

Obdelali pa so tudi preostali dnevni red, ki je bil kar obsežen. Iz poročil predsednika, blagajnika, poveljnika, nadzornega odbora in mladinske komisije smo lahko izvedeli, da so gasilci postorili mnogo in bi še več, če bi bilo vse odvisno od njih. Iz razprave po poročilih pa je bilo od predstavnikov sosednjih društev, poveljstva in še koga čutiti podporo in priznanje njihovem delu. Še posebej je gasilce vzpodbudil šoštanski župan Darko Menih, ki jim je ob tem, da bo občina tvorno sodelovala pri njihovih naporih okoli gradnje doma, za letos obljubil tudi novo vozilo. Gasilec je zaželel dobrih dni in čim manj intervencij. Zbrane je nagovoril tudi predsednik krajevne skupnosti Viki Drev, veliko vzpodbudnih besed pa je bilo slišati tudi s strani poveljstva Šoštanj in Gasilske zveze Velenje ter prisotnih gostov.

Foto: Milojka Komprej

Gasilci so bili tudi odlikovani, šest je novih članov, naziv gasilskega veterana pa je pridobil Ludvik Pristovšek. Občni zbor, ki ga je vodil delovni predsednik Darko Delopst, so v nadaljevanju uspešno zaokrožili z družabnim dogodkom.

Milojka Komprej

Gaberke - sedeminsedemdesetič

Zopet je leto okoli in gasilci PGD Gaberke smo se zbrali na svojem 77. občnem zboru. Poleg vseh povabljenih predstavnikov sosednjih gasilskih društev in predstavnikov društev v Gaberkah se je občnega zbora udeležil tudi župan Občine Šoštanj Darko Menih. Po pozdravnem govoru predsednika PGD Gaberke Bogdana Lampreta se je pričel uradni del občnega zbora. Z minuto molka smo počastili spomin na naša preminula člana Ivana Špitala in Antona Kaša. Poročilo, ki ga je predstavil predsednik, je pokazalo, da so v letu 2006 opravili veliko dela. Leto 2006 so pričeli z organizacijo novoletnega plesa, nato so obiskali vse sosednje gasilske občne zборе. Marca so pripravili ples ob dnevu žena, na Florjanovo nedeljo pa so se uniformirani zbrali pri maši v gaberški cerkvi. Konec maja so priredili gasilsko tekmovanje za starejše članice in člane za pokal KS Gaberke. V juliju je bil na vrsti že 12. Praznik žetve in kruha, ki so ga letos popestrili z razstavo starih kmečkih vprežnih voz in orodij. Jeseni so našli čas za društveni piknik z ogledom znamenitosti v Savinjski dolini, ki pa ga je malo motilo slabo vreme. Za mladino so organizirali izlet na Kozjansko, kjer so si ogledali deželno pravljico, čokoladnico, najstarejšo lekarno in jelene na Jelenovem griču. Na poti domov pa so se ustavili še na domačiji Mraz, kjer so si ogledali noje. Ob koncu leta pa so v vsa gospodinjstva v njihovem rajonu odnesli koledarje in krajanom voščili za praznike.

V minulem letu so gasilci veliko dela vložili tudi v vzdrževanje doma in njegove okolice. V aprilu so organizirali čistilno akcijo za gasilski dom in okolico, ki je bila zelo dobro obiskana. Pred domom so zamenjali dotrajano zelenje in posadili ciprese. V počastitev praznika dela so postavili dva mlajša, ki sta ga podarila Franc Supovec in Franc Ostrovršnik. Dokončana je bila tudi nova streha doma s strelovodom in snegobrani, kar je v letu 2005 prekinil zgodnji novembrski sneg. Na nova dvizna garažna vrata so namestili napise, popravili pa so tudi stopnišče pri stranskem vhodu ter obnovili premaze na ploščah v pritličju doma. Ob uti ob domu so naredili nadstrešek, pod katerega so postavili dve vrtni garnituri. Največji zalogaj v letu 2006 pa je bila predelava kurilnice na plinsko ogrevanje, v sklopu tega so tudi ločili ogrevanje za zgornje in spodnje prostore doma. Za optimalno ogrevanje so namestili še termostatske ventile na radiatorje. Tudi velika dvorana je bila deležna prenove, saj so prebelili zidove in namestili nove žaluzije.

Svoje poročilo je predstavil tudi poveljnik PGD

Foto: A. Grudnik

Gaberke Zvone Koželjnik. Med akcije, ki so jih opravili lansko leto, spadajo pomoč in usluge krajanom in društvom. Tako so očistili nekaj zamašenih kanalov, prali igrišče in ceste, prevažali pitno vodo, »špricali« ob poroki in izvajali požarno stražo na prireditvah. Nekaj pa je bilo tudi intervencij, kjer je bilo potrebno pokazati tudi svoje gasilske sposobnosti. Na pomoč so priskočili pri gašenju gozdnega požara na Slemenu in v Belih Vodah, pomagali so pri gašenju požara v eni od stanovanjskih hiš v Šoštanju, pogasili so goreč avto v Ravnah, trije gasilci in avtocisterna pa so sodelovali pri požarni straži na Krasu.

Skozi vse leto so potekala različna izobraževanja. Za obnavljanje praktičnega gasilskega znanja so gaberški gasilci sodelovali pri različnih vajah. V bližini gasilskega doma so dvakrat za dimili zapuščeno hišo in na ta način preskušali uporabo dihalnih aparatov. Društveno vajo so izvedli pri Čauku, meddruštveno pri Pergovniku v Ravnah, vaja poveljstva Občine Šoštanj pa je bila pri Jeriču v Gaberkah. Gasilci so obnovili tudi znanje iz prve pomoči, trije člani so opravili tečaj za dihalni aparat, trije so se udeležili treninga HOT FIRE modul A, en član pa je opravil tečaj za poveljnika. Poleg tega se člani vsak četrtek srečujejo v gasilskem domu, kjer se spoznavaajo, uporabljajo in vzdržujejo obstoječo in novo gasilsko opremo.

Tudi v lanskem letu so se gaberški gasilci s svojimi desetinami udeleževali različnih tekmovanj. Mladinci so se udeležili občinskega tekmovanja za mladino, poleg tega pa so mladinske desetine uspešno sodelovale na raznih športnih tekmovanjih, ki jih je s pomočjo društev organizirala Mladinska komisija Gasilske zveze Velenje. Udeležba na občinskem tekmovanju za člane, članice in starejše gasilce je prinesla 1. mesto za člane »A« ter 2. mesto za starejše članice. Starejši gasilci so se udeležili tekmovanja s starimi ročnimi in motornimi brizgalnami. Trenutno najbolj »zagnana« in uspešna ekipa PGD Gaberke je ekipa starejših članic, ki se skozi vse leto udeležuje raz-

nih tekmovanj po Sloveniji in le malokrat ostane brez pokala. Na državnem tekmovanju v Žalcu so dosegle odlično 5. mesto, na pokalnem tekmovanju pa so osvojile skupno 3. mesto.

Tudi v letu 2007 bodo nadaljevali z organizacijo tradicionalnih prireditev, kot so ples ob materinskem dnevu in Praznik žetve in kruha. Na gasilskem domu bodo sanirali fasado in menjali dotrajana vhodna vrata. Za varčevanje pri ogrevanju bodo poskrbeli s spuščeni stropi v pritličju, prepletkali bodo lesene površine in uredili novo pisarno.

Operativa bo v letu 2007 skrbela za operativne in gasilske vaje, gasilska tekmovanja, specialne tečaje, izobraževanja na področju gasilstva, usposabljanja za delo z vozili in opremo. Poleg tekmovanja za pokal Gaberk želijo organizirati tudi prestižnejše pokalno tekmovanje za starejše članice in člane.

Na koncu so pod točko razno svoje povedali še gostje in župan. Dotaknili so se govora predsednika, ki je med drugim omenil premalo cenjeno prostovoljno delo s strani države. Velik problem je tudi trenutno neugodna zakonodaja za gasilce glede financ. Nedopustno je, da morajo gasilska društva za vzdrževanje domov, izobraževanja, zdravniške preglede in tekmovanja organizirati razne prireditve, da pridejo do zadostnih finančnih sredstev. Ko pa jim prireditev po trdem delu uspe, pa država zahteva še svoj davek na dobiček ter previsoke premije za SAZAS in podobno. Denar iz občinskega proračuna zadostuje le za delovanje operativne in plačilo položnic. Ker pa so občinska sredstva omejena, pa bi za delovanje gasilskih društev morali bolj poskrbeti vodilni možje na Gasilski zvezi Slovenije.

Na koncu uradnega dela so bila zaslužnim članom svečano podeljena priznanja in odlikovanja.

A. Grudnik

List

Bil je naš veliki mož

Danes, ko to pišem, je na koledarju zapisan datum 12. december, ki, vsaj meni, nekaj pomeni. Na današnji dan davnega leta 1888 je bil pri Zdovčevih v Zavodnjah nad Šoštanjem rojen Ivan Napotnik, akademski kipar. Da pa ne bi ta pomemben datum šel popolnoma neopazno mimo, naj mi bo dopuščeno, da jaz kot nekakšen »pridružen družinski član« (glej List št. 3) tistim, ki ga poznajo in cenijo, obudim spomin nanj, onim pa, ki sta jim kipar Ivan Napotnik in njegove umetniške stvaritve manj poznane, pa par stavkov o njegovi življenjski poti.

Iz osnovne šole so nadarjenega fantiča poslali v ljubljansko Rovškovo podobarsko delavnico, od tam se je vpisal na triletno Umetno obrtno šolo. Nakar je odšel na Dunaj za kiparskega pomočnika pri profesorju in kiparju Francu Železnju, nato pa je bil 4 leta študent kiparstva na Akademiji upodablajočih umetnosti, zatem pa slušatelj specialke na dunajski Akademiji za kiparstvo. Od tod je nato odšel v Budimpešto k madžarskemu kiparju Horvayu. Prva svetovna vojna tudi njemu ni prizanesla, saj je bil kot rezervni oficir vpoklican, bil tudi kmalu hudo ranjen, odpuščen in se vrnil v domači kraj. Leta 1941 se je poročil z Emanuelo Goršek, jima kupil v Šoštanju majhno hišico, kjer je nato živel in ustvarjal, dokler se ni pri 72 poslovil za vedno.

Zapustil nam je bogato dediščino: kiparski opus, ki obsega nešteto kiparskih umetnin, ki smo si jih lahko ogledali na razstavah lanskega meseca maja v Ljubljani in v juniju v Velenju. Njegove kiparske stvaritve so shranjene v javnih zbirkah v Šoštanju, Velenju in Kostanjevici, kar nekaj pa jih je v zasebni lasti.

Oskrunjen nagrobnik

Kipar Ivan Napotnik in njegova življenjska sopotnica Ela počivata skupaj na pokopališču v Podkraju. No, in njuno »tiho domovanje, kjer mnogi spe nevzdravno spanje« kar pogosto obiščem, prižgem svečko in se spomnim tistih prijetnih večerov, ki smo jih velikokrat preživeli skupaj, in domačnosti njune skromne hišice v Šoštanju.

Foto: Maks Lomšek

Vendar pa se mi prijetno počutje takoj spremeni v nelagodnost in jezo, ko se ozrem na spodnji del kiparjevega nagrobnika in me vsakokrat na novo vznemiri »tujek«, ki se je nekako pred dvema letoma ugnezdil na nagrobni spomenik našega velikega moža, akademskega kiparja Ivana Napotnika in njegove soproge Emanuele.

Pa se vsakokrat na novo vprašam, le kdo si je dovolil, da ne rečem drznil brez vednosti in dovoljenja kiparjevih najožjih sorodnikov in znancev oskruniti grob in nagrobnik našega velikana kiparske umetnosti. Namestitev tega dodatnega napisa na Napotnikov nagrobnik je nedvomno hudo netično dejanje, ki kaže na popolno pomanjkanje pietet in spoštovanja do pokojnika in njegove žene, ne nazadnje pa je to vdor v zasebnost in tujo lastnino, kar se seveda smatra kot kaznivo dejanje.

Ko sem tako razmišljal, kako bi se to neprijetno zadevo dalo najmanj

boleče sanirati, sem prišel do zaključka, da se napis z nagrobnika odstrani in se namesti na posebno manjšo ploščico ob okvirju groba.

To pa naj bi bila obveza tukajšnjih kulturnikov, ki bedijo nad Napotnikovo dediščino, drugače se bo, če končam z malo bolj črnim humorjem, »začel pokojnik obračati v lastnem grobu, da bi se znebil svojega vsiljenega podnajemnika« ...

Maks Lomšek

ITUR še vedno najzanimivejši?

Bilo je nekoč, ko smo bili Šoštanjčani predvideni za potop, zaradi neizmerne bogastva premoga, na katerem je zgrajeno naše mesto. Hvala Bogu tega strahu smo se rešili.

Dobili smo nagrado. Gorenje bo v Šoštanju pripeljalo odlično vojaško industrijo Patrio. Tako bo Šoštanj tudi za Fince turistično alternativna in koristen za vso Slovenijo?

Ko sem pred dvanajstimi leti predstavljal turistični projekt v vili Široko znanstvenikom iz Erica in KC Ivan Napotnik, jim razložil projekt ITUR, so me poslušali, dokler se jim je zdelo finančno zanimivo. To je bilo še v Jugoslaviji, ko sem prijavil idejo v eni izmed firm, katero sem potem zapustil in je ta predlog dobil zlato plaketo, dobil pa jo je nekdanji moj predpostavljani. Prav tako sem v drugi firmi kjer sem potem delal, le do bil bronasto priznanje, seveda za druge koristne predloge.

Zdaj ko gledam po TV ali berem po časopisih, kako se naši politiki širokoustijo o podpori idejam in znanju, me kar razjezi, saj sem napisal odličen program za temelje znanja in projekta. ITUR, katerega je pohvalil tedanji član ministrstva za gospodarstvo RS gospod J.Ž. in me napotil državnemu sekretarju za turizem g. P.V., ki je bil tudi navdušen in je takoj ustanovil Center za promocijo turizma, a je bila bolj kratke sape, saj niso upoštevali tehnološkega postopka, kot sem napisal in ga predstavil gospodoma I.A. in g. F.K. Bivši župan občine Šoštanj je tudi bil seznanjen s projektom, vendar ni imel časa, da bi se malo poglobil. Trdim, da je ITUR najhitreje in najceneje izvedljiv projekt turizma.

Teodor Gorogranc

Foto: Dejan Tonki

Konca tedna se nekateri v Šoštanju veselijo na poseben način. Ni jim dovolj tiho veselje v srcu, raje bi svoje trenutke sprostitve podelili z someščani. Žal jih kolektivna zavest zagrabi v povsem neprimernem trenutku in tudi izrazi veselja so milo rečeno, neprimerni. Takšno sliko je odkrilo nedeljsko jutro v februarju, po tem ko so mnogi domačini ponoči bedeli skupaj z veseljaki, ki so se preizkušali v hitrostni vožnji po ulicah Šoštanja, rušenju smetnjakov in izražanjem objestnosti nad ubogo telefonsko govornico. Bedeli so res skupaj z veseljaki, veseli pa najbrž niso bili.

Milojka Komprej

Informacije v prostoru

Edi Vučina

»Varčevanje z energijo« postaja pogosto omenjena besedna zveza tudi pri nas, v mestecu, ki prekipeva od energije. Električne seveda. Ob silni energiji, ki nastaja v kotlih, kjer se v kupe pepela spreminja iz globin privlečen lignit, jo skoraj dve tretjini izpuhti v zrak, v atmosfero, kjer je toplote že itak preveč.

Nekaj te odvečne energije se kot stranski produkt ujame v toplo vodo, ki jo potem speljemo v »naše« komunalno podjetje v Velenju. Slednje nam tako segreto vodo prijazno (skupaj s konkretno položnico), po dolgih ceveh pripelje nazaj, v naše domove, kjer se prijetno grejemo. Če pa nam postane slučajno vroče, pa seveda malce prezračimo, toplota, ki bi itak izpuhtela skozi TEŠ-ove hladilnike, pač spet malce ogreje naše ozračje.

Ne, v našem malem mestu varčevanje nima kaj iskati. Kako bi pa potem »naše« komunalno podjetje preživel, vključno z direktorjem, katerega pred dnevi obelodanjena plača nenehno potrebuje naš denar. Kaj pa »na tisoče« družin odvisnih od energije, ki jo z drobovja narave iztrgajo rudarji? Kaj bodo dali na mizo svojim otrokom, če začnemo z energijo varčevati? Če želite v stanovanjskem bloku namestiti števec porabljene vode, vam bo »naše« komunalno podjetje tako namero drago zaračunalo, saj bi vendar lahko, potem ko bo kdo videl, koliko vode dejansko porabi, začel celo z vodo varčevati. Tudi od prodajalca avtomobilskega goriva ne pričakujemo nasvetov, da naj kupimo avto z manjšo porabo. Razumljivo, spodbude k varčevanju v naši dolini torej ni pričakovati.

Problem varčevanja z energijo, ki je, mimogrede, daleč najčistejši način pridobivanja dodatne energije, je najbrž pripisati tudi podcenjenosti energije same. Nizka cena seveda ne spodbuja k varčevanju, nakup gospodinjskih strojev z energetsko oznako »razred A« in občutno dražjih varčnih žarnic pa zaenkrat tudi ne zmanjšuje družinskega proračuna. Ste se kdaj vprašali, kako je lahko električna energija, ki pride po žici v naše domove in ki poganja večino naših gospodinjskih naprav, včasih celo cenejša od kopice bolj ali manj (ne)uporabnih internetnih podatkov, ki se v naše domove pretočijo po telekomunikacijskih žicah? Prvi namreč v obliki energije prodajajo tudi potapljanje naših najrodovitnejših

vasi, ustvarjanje gor odpadnega pepela, izgubljanje dragocenih stavbnih zemljišč, zastrupljanje ozračja z žveplovimi, dušikovimi in ogljikovimi oksidi, če naštejemo samo najhujše, drugi pa za ceno ponujajo le najem zmogljivih telekomunikacijskih naprav. Je v ceni elektrike res zajeto vse, kar prebivalci te doline pretrpimo ali je le dostop do svetovnega spleta občutno predrag?

Da ne bi razumeli narobe, varčevanje je še vedno O.K. Ni mi pa vseeno, da bo energijo, ki bi jo privarčeval sam, potem porabil nekdo drug. Na globalnem trgu je energije lačnih vedno več, zato termoelektrarna in premogovnik, zgolj zaradi mojih odrekanih pri uporabi energije, pač ne bosta zmanjšala proizvodnje in s tem tudi emisije toplogrednih plinov ne. Tudi z ugašanjem luči v naših domovih ne bomo rešili planeta, čeprav je planetarna akcija, ki se je zgodila prvega drugega, v simbolnem pomenu pomembna iskrica pri razširjanju zavesti ljudi.

Iskrico upanja, da s pomočjo povečane energetske učinkovitosti, sprememb v povpraševanju in s pomočjo uveljavitve čistih energetskih, ogrevalnih in transportnih tehnologij, emisije toplogrednih plinov lahko zmanjšamo, prižiga tudi slovito »Sternovo poročilo«. Sir Nick Stern, priznani svetovalec angleške vlade, z uporabo ekonomskih modelov ocenjuje, da bodo skupni stroški in tveganja spremembe podnebja v primeru neukrepanja vsako leto enaki izgubi vsaj 5

% svetovnega BDP. Če pa upoštevamo širši spekter tveganj in posledic, bi lahko ocenjena škoda narasla na 20 % BDP ali več. Svet se bo torej prav kmalu moral soočiti z ekonomskimi posledicami segrevanja planeta. Prizadete bodo vse države. Najbolj ranljive so sicer najrevnejše, čeprav so najmanj prispevale k vzroku za spremembe podnebja. Stroški zaradi ekstremnih vremenskih dogodkov, vključno s poplavami, sušami in nevihtami, že naraščajo tudi v bogatih državah. Ugodni geografski legi se lahko zahvalimo, da ne bomo čutili neposrednih posledic dviga morske gladine, a posledice pogostejših sušnih obdobj in vremenskih neurij (veter, toča, plazovi, ...) bodo udarile tudi po naših žepih. Gotovo bomo postali bolj dovzetni za varčevanje. Bo takrat država (vključno z občinami) začela varčevati z javnim denarjem in graditi energetsko varčne objekte ter take elektrarne, ki ne bodo uničevale našega življenjskega okolja?

Prišel bo tudi čas, ko bo ogrevanje naših prostorov z odvečno toplo vodo, ki nastaja kot stranski produkt proizvodnje elektrike, dražje in nič bolj čisto od nekaterih ogrevalnih sistemov, ki bodo na voljo na trgu. Se bomo takrat lahko odklopili od požrešnega komunalnega sistema (zaenkrat je priključitev v mestu še obvezna), kot to lahko storimo s predragim telekomunikacijskim ponudnikom? Za ogrevanje hiše, ki jo vidite na sliki, lastnik porabi le 100 EUR na leto. Koliko odštete za ogrevanje vi?

V mesecu februarju se je v Športni dvorani Kodeljevo v Ljubljani odvijal zaključni turnir najboljših osmih ekip za Pokal SPAR. Tekmovanje, ki poteka vzporedno z državnim prvenstvom je zanimivo po tem, da se za prestižni pokal lahko borijo vse košarkarske ekipe iz vseh lig. Ekipe Elektra Esotech se je na finalni turnir uvrstila neposredno, to pa ji je omogočilo 4. mesto v državnem prvenstvu v sezoni 2005/06. Na finalnem turnirju so sodelovale še naslednje ekipe: Helios Domžale, Union Olimpija, Geoplin Slovan, Krka Novo Mesto, Alpos Šentjur, Nova Gorica in TCG Loka Kava.

Ekipe Elektre Esotecha se ni uspelo uvrstiti v polfinale turnirja, kjer bi se pomerili z ekipo Uniona Olimpije. Na 1/4 finalni tekmi so bili boljši igralci Alposa iz Šentjurja. Košarkarji domžalskega Heliosa so v velikem finalu pokala Spar s 77:70 ugnali moštvo ljubljanske Union Olimpije in tako osvojili svojo prvo lovoriko v zgodovini samostojne Slovenije. Najboljši košarkar turnirja je postal Heliosov branilec Robert Troha, najboljši mladi košarkar Domen Lorbek (U. Olimpija), najboljši strelec pa z 48 točkami v vseh dveh tekmah Jimmie Hunt (Alpos Šentjur).

ŠALEŠKO-SAVINJSKA REGIONALNA LIGA ZA PIONIRJE

Košarkarski klub Elektra že drugo leto zapored organizira Šaleško-Savinjsko regionalno ligo za dečke rojene leta 1993 in mlajše. V ligi sodelujejo ekipe Prebold, Keleja iz Celja, Elektra Velenje in Elektra Šoštanj. Po dveh odigranih krogih vodi Elektra Šoštanj pred Preboldom, tretja je ekipa Elektra Velenje in za njo Keleja iz Celja. Najboljše ekipe čakajo priznanja in lepe nagrade.

MLADINSKE SELEKCIJE

V tem času prav tako potekajo tekmovanja mlajših starostnih selekcij, kjer zelo dobro kaže prvi kadetski ekipi Košarkarskega kluba Elektra. Trenutno zaseda četrto mesto v 1. slovenski košarkarski ligi za kadete, ki jih še vodi na zaključni turnir najboljših ekip v Sloveniji. Pohvale si zasluži tudi druga kadetska ekipa, ki tekmuje v 2. slovenski košarkarski ligi za kadete in trenutno vodi, prav tako pa vodijo mladinci Elektre v 2. slovenski košarkarski ligi za mladince.

V mesecu marcu se pričnejo kvalifikacije pionirskih ekip za nastop v 1. slovenski košarkarski ligi za pionirje, kamor je KK Elektra prijavila dve ekipi: selekcija Šoštanja in selekcija Velenja. Poleg tega se bodo v mesecu maju pričela tekmovanja v starostni skupini U12, v kateri bo KK Elektra sodelovala z dvema ekipama.

POSTANITE ČLAN KK ELEKTRE

Vsak posameznik, ki to želi in plača letno članarino v znesku 15 EUR, lahko postane redni član Košarkarskega kluba Elektra in si s tem zagotovite

- prost vstop na vse domače tekme članske ekipe KK Elektra,
- 10% popust pri nakupu košarkarskih artiklov v trgovini Maxi rossi v Celju,
- 10% popust pri nakupu artiklov v trgovini Tomas sport v Velenju,
- 10% popust pri nakupu artiklov v trgovini Ciklo sport v Velenju,
- 5% popust pri nakupu artiklov v trgovini Hervis v Velenju,
- nakup športnih artiklov v klubski trgovini s članskim popustom,
- možnost aktivnega delovanja v organih kluba.

Če želite postati član, za vse dodatne informacije pokličite sekretarja Duška Supiča na GSM 031/429-319 (el. naslov: sekretar@kk-elektra.si).

RAZPORED TEKEM

Razpored tekem članske ekipe do zaključka 1. dela Lige UPC Telemach:

krog	Datum	Dan	Ura	Domača ekipa	Gostujoča ekipa
19.	3.3.2007	sobota	19:00	Elektra Esotech	: Postojnska jama
20.	10.3.2007	sobota	20:00	TCG Loka kava	: Elektra Esotech
21.	17.3.2007	sobota	19:00	Alpos Šentjur	: Elektra Esotech
22.	24.3.2007	sobota	19:00	Elektra Esotech	: Koper

Razpored tekem mlajših selekcij KK Elektra:

krog	Datum	Dan	Ura	Selekcija	Domača ekipa	Gostujoča ekipa
8.	26.2.2007	poned.	16:30	kadeti A	Mario Primorac A	: Elektra A
9.	3.3.2007	sobota	11:30	kadeti A		Krka A : Elektra A
3.	4.3.2007	nedelja	16:00	mladinci	Radenska Creativ	: Elektra
10.	10.3.2007	sobota	9:00	kadeti A		Elektra A : Parklji Bežigrad
7.	10.3.2007	sobota	11:30	kadeti B		Elektra B : B.Besedič-Melit
4.	11.3.2007	nedelja	16:00	mladinci		Elektra : Ptuj
11.	17.3.2007	sobota	13:00	kadeti A		Nova Gorica : Elektra A
5.	18.3.2007	nedelja	17:00	mladinci		Ptuj : Elektra
12.	24.3.2007	sobota	10:00	kadeti A		Elektra A : Geoplin Slovan
6.	25.3.2007	nedelja	16:00	mladinci		Elektra : Radenska Creativ

Kdo je podrli več kegljev?

7. februarja se je na otvoritvi foto razstave Ujeti trenutki narave in mladosti (razstava je na stala ob 10. obletnici mestne zveze tabornikov Ljubljana) na velenjskem gradu zbralo kar veliko tabornikov iz dveh verjetno najmočnejših taborniških območij v državi. Otvoritev je popestril nastop taborniškega pevskega zbora, nekaj besed pa sta povedala tudi dva fotografa, ki sta prispevala svoje fotografije. Po krajšem kulturnem taborniškem programu smo se odpravili v Šoštanj. Vsega skupaj le ne sme biti tako hitro konec in tako smo se taborniki koroško-šaleškega-zgornjesavinjskega območja (v to območje spadamo tudi taborniki Rodu Pusti grad Šoštanj) in taborniki Mestne zveze tabornikov Ljubljana udeležili skupnega druženja in kegljanja na šoštanjskem kegljišču. Vse osnove, pravila in spretnosti kegljanja nam je zaupal in pokazal g. Nino Ošlovnik, kateremu se ob tej priložnosti še enkrat zahvaljujemo. Skupno druženje ob kegljanju je trajalo pozno v noč, zmaga v kegljanju pa je ostala doma. Rekorda kegljišča res nismo porušili, smo pa dokazali, da smo tudi taborniki solidni kegljači.

Foto: SINi

Prijeten večer smo sklenili z mislijo, da skupaj zmoremo narediti še veliko več za promocijo taborništva, in sodelovanje med nami se je dodobra začelo.

SINi

Tudi taborniki brez zimskega spanca

Pozne januarske dneve, ko smo bili končno deležni malo zime in snega, smo taborniki iz Rodu Pusti grad Šoštanj doobra izkoristili. Organizirali smo dve sankanji (nočno in dnevno), obe namenjeni grčam in starejšim PP-jem. Oboje adrenalina polnih aktivnosti smo izvedli na Sv. Križu nad Belimi Vodami, kjer so razmere (berite klanci) za te aktivnosti najbolj primerne. Obakrat se je srečno končalo, vse ovinke na cesti s Sv. Križa pa so preživele oz. so ostale cele tudi vse sanke.

Foto: SINi

Najkrajši mesec v letu pa smo začeli delovno tudi v PP klubu Šturbeki. Zadnji sneg smo izkoristili za PP prehod, kjer smo v zavetju našega rodovega simbola (Pustega gradu) v vrste PP kluba Šturbeki sprejeli dva nova člana. Za uspešno pridobitev nove modre rutice sta se morala nova kandidata kar močno potruditi.

In to še ni vse. Starejši taborniki se zadnja dva meseca vsak četrtek udeležujemo tudi taborniške rekreacije oz. plezanja na umetni plezalni steni v športni dvorani OŠ Šoštanj. Športno plezanje nas je zasvojilo in pod budnim očesom našega učitelja plezanja se do dobra razmigamo. V ospredju pa je predvsem druženje in zabava.

Pri nas se vedno kaj dogaja.

SINi

V spomin

8. Menihov memorial

V soboto, 17. februarja, je v Topolšici potekal 8. Menihov memorial, tekmovalanje v namiznem tenisu, ki ga organizira šoštanjski namiznoteniški klub SPIN, ki mu predseduje Tone Lebar. Tekmovalanje je poleg tega, da postaja vse množičnejše, tudi mednarodno. Udeležilo se ga je kar 85 tekmovalcev, od katerih je bilo 9 žensk. Med njimi je bilo zaslediti tekmovalce s samega vrha slovenske namiznoteniške scene, tako da bi se memorial lahko postavil v bok državnemu prvenstvu. Vsekakor pa organizator razmišlja o novi lokaciji za izvedbo tekmovanja, saj postaja dvorana v Topolšici vse premajhna.

Tekmovalanje je potekalo v treh skupinah, v dvojicah in posamično. V kategoriji do 40 let je zmagal Velenčan Vodušek pred Zoretom in Žagarjem. Do 60. leta je bil najboljši Trbovelčan Forte pred Štorom in Urbajsem. Zagrebčan Sašajič je zmagal v kategoriji od 60 do 70 let, drugi je bil Stankovič, tretji pa domačin Lebar. Med najstarejšimi je bil prvi Mariborčan Jurij, Novak iz Šoštanja je bil drugi, Barta pa tretji. Pri ženskah se je zmaga veselila Niševičeva iz Ljubljane, Belavičeva iz Šoštanja je bila druga, tretja pa Gardinova iz Borovnice.

V parih sta Sašajič in Pogačar premagala Niševičevo in Belavičovo, v dvojicah nad šestdeset let pa sta bila najboljša Forte in Urbajs, ki sta v finalu premagala dvojico Stankovič in Zera. Memorial je uradno odprl župan Občine Šoštanj Darko Menih in v spomin na prvega šoštanjkega župana Bogdana Meniha, po katerem je memorial imenovan, odbil žogico po mizi. Kot je tradicija že od vsega začetka, so pokale najboljšim podeljevale predstavnice družine Menih: Majda, Urša in Špela.

Milojka Komprej

»Slepi lahko smučajo kot videči!«

V sredo, 7. februarja, je bila v novem delu restavracije hotela na Golteh novinarska konferenca. Direktor RTC Golte d. o. o. Ernest Kovač je predstavil dosednji potek zimske sezone. Ravnatelj Osnovne šole Nazarje Jože Kavtičnik je povzel dejavnosti v zvezi z akcijo Naučimo se smučati, Bojan Napotnik pa delovanje društva Beli zajec in smučarske šole Golte. Omenil je interes smučarske šole Golte,

Foto: Marija Lebar

da bi se smučanja naučili tudi hendikepirani ljudje. Zato so že lani pričeli s poučevanjem smučanja za slepe. V bazi imajo okoli 50 smučarskih učiteljev. Za slepe imajo trenutno usposobljene tri učitelje. »Slepi lahko smučajo povsod tam, kjer videči, potrebujejo le učitelja – spremljevalca, ki je z njimi ves čas,« je dejal Napotnik.

Trenutno se na Golteh smuča skupina slepih iz koprškega društva za slepe in slabovidne. Pogovarjali smo se s Heleno Petrovčič in Jožetom Škrbcem. Oba sta vid izgubila v otroštvu in sta do takrat že smučala. Helena pravi, da je po radiu zvedela za možnost smučanja slepih na Golteh. Povezala se je s prijateljem, ki sta že lani poizkusila, in tako so se odločili za petdnevno smučanje. Stanujejo v apartmaju v Žekovcu. Od tam jih pripeljejo na spodnjo postajo žičnice, kjer jih že čaka eden od spremljevalnih učiteljev. »Uporabljamo le tiste žičniške naprave, kjer sta vsaj dva sedeža, da je lahko spremljevalec poleg nas. Uživam na snegu, vsi so zelo prijazni in že zdaj se veselim, da pridem spet naslednje leto. Najbolj pa sem vesela, kadar mi uspe lep zavoj brez padca. Hujših padcev se moramo zaradi narave svoje boleznii pač čim bolj izogibati, seveda pa nosimo čelade.«

»Spremljevalec mora slepemu zamenjati njegove oči. Opozorila morajo biti dovolj jasna in točna. Ne smeš se zmotiti in reči »zavij levo« namesto desno. Slepi smučajo skupaj z ostalimi uporabniki smučišča. Razlika je le ta, da nosijo posebne brezrokavnike, kjer na hrbtu piše, da so slepi. Smučarski učitelji čutimo posebno odgovornost do teh ljudi. Je pa to tudi poseben izziv in veselje, da lahko omogočimo užiti zimsko veselje tudi invalidnim osebam,« je še dejal Bojan Napotnik.

Marija Lebar

Velik uspeh ženskega kegljanja

V soboto, 16.12. 2006, je bilo v Celju državno prvenstvo v kegljanju, in to v borbenih igrah, katerega se je udeležilo 21 ekip, med njimi tudi ženska ekipa ŽKK Šoštanj. Na veliko presenečenje vseh in seveda veselje ekipe so osvojile odlično prvo mesto in s tem postale državne prvakinja v tej kegljaški disciplini. Ekipo sestavljajo Marica Lozič, Vida Krajnc, Lila Križan, Romana Borovnik, Smilja Cverlin, Erika Lesnik, Milena Prelog, Urška Prelog, Cilka Dobnik.

Za tako velik uspeh jim seveda iskreno čestitamo, hkrati pa je to tudi del nagrade za deset let uspešnega dela, ki ga letos praznujejo. S tako vzpodbudo bodo ženske ŽKK verjetno tudi naprej pridno trenirale in še dosegle nagrade.

Ivan Žnidar, trener ŽKK Šoštanj

Tehniški dan kultura igre

9. 2. 2007 je bila šola velika, radoživa, sproščujoča igralnica. Ja, prav ste prebrali. Igralnica! Učenci od 1. do 8. razreda so imeli tehniški dan kultura igre.

Učenci **1. razreda** so se lotili kar zahtevne naloge, to je izdelave pajkove mreže. Pri delu so spoznavali pomen različnih orodij. Za izdelavo so potrebovali les, žebličke in vrstico. Najprej so narisali skico. Pri delu so bili samostojni, veseli pa so bili vsakega nasveta učiteljic. Za konec so nam povedali, da za to mrežo potrebujejo le še pajka.

V **2. in 3. razredu** so izdelovali pustne kostume mravlje. Učenci in njihovi starši so nekaj delov kostuma pripravili že doma. V kostumih se bodo predstavili na šoštanjskem pustnem karnevalu. Želijo si, da bi njihova skupinska maska dobila kakšno nagrado.

V **4. razredu** 9-letke so izdelovali robota, izdelke iz fišer tehnike, sestavljanke zobi. Učenci so povedali, da te igre niso zahtevne, saj se nekateri učenci podobne igre igrajo tudi doma, drugi pa raje igrajo igrice na računalnik.

Z družabnimi igrami kot so enka, človek ne jezi se, sestavljanke zobi, monopoli idr. so se igrali **četrtšolci** osemletke. Preizkusili so se tudi v izdelovanju le-teh. Pri delu so pokazali veliko ustvarjalnosti in spretnosti.

Igre, ki so se jih igrali naši starši in stari starši, ko so bili otroci, so zbirali **petošolci**. Zbrali so okoli 20 starih iger. Ugotovili so, da se z njimi skoraj

nihče ne igra več. Vsak 5. razred je predstavil eno izmed starih iger na zaključni prireditvi tehniškega dne.

Sedmošolci so se na tehniški dan pripravljali že več tednov tako, da so sami izdelovali namizne igre. Predstavili so nam: mlin, domine, damo, spomin, tangram, lisico in gosi, trdnjavo, problemsko karavano in solitare. Vsaki od naštetih iger so poiskali njen izvor in zanimivosti o njej.

Osmošolci pa so raziskovali. 8. a je v mali telovadnici pripravil športne igre malo drugače. Izdelali so tudi plakat o vrstah olimpijskih športov. Kako se igrajo v nerazvitih državah so raziskovali učenci 8. b razreda. 8. c so anketirali učence naše šole. Zanimalo jih je, kako preživljajo prosti čas. Obiskali so tudi trgovine z igračami v Šoštanju in Velenju. V zgodovino iger v svetu in v psihološke vidike otrokove igre so se poglobili učenci iz 8. d.

Prireditev so obogatile izštevankе, ki so jih zapele pevke šolskega zbora.

Za konec še nekaj vtisov učencev:

Tina Lihteneker (1. a) je zaupala, da v prostem času igra tenis, se igra s prijatelji, obišče stare starše. Pajkovo mrežo je rada izdelovala in upa, da bo v šoli še kak podoben dan.

Aleks Drev (2. b) je povedal, da se v prostem času igra s prijatelji in na računalnik. Izdelava mravlje mu je bila zelo všeč. Dodal je, da bo tudi doma poskušal izdelati kaj podobnega.

Anja Kešpret (4. e): Danes je bilo z eno besedo povedano super. Najprej smo izdelali igro spomin, nato smo se dolgo igrali. Želim si, da bi se ta dan še kdaj ponovil.

Mitja Vrtačnik (4. d) je povedal, da mu je bil tehniški dan všeč, ker so se s sošolci veliko igrali, pa tudi nekaj novih iger se je naučil.

Barbari Kovač in Pii Verdnik (8. a) je bila najbolj všeč igra naseljenci, najmanj pa športne igre, ker je bila tam velika gneča.

Nina Jazbec (5. c) je največ časa preživela pri igri mastermind.

Črt Skornšek (8. b) je užival v športnih igrah, motilo ga je le, da ni bilo računalniških igrice. Dodal je še, da je super, ker ni pouka!

MLADE NOVINARKE OŠ ŠOŠTANJ

Doživetja petošolcev v zimski šoli v naravi

Črka T

Prejšnji teden smo bili v šoli v naravi. Dobil sem novo smučarsko opremo. Zelo sem se je razveselil. Med pripravami pa sem bil tudi zaskrbljen. Dolgo in resno sem razmišljal o svojem smučarskem vzdeku. Lahko bi bil Ognjena Strela ali pa Hitri Jurij.

Ko pa sem na Treh kraljih stopil na smuči, sem se zavedal, da si bom moral izbrati kak bolj skromen vzdevek. Kar nekaj nas je bilo takšnih, ki se še nismo peljali z vlečnico. Pred nami je bila težka naloga. S črko T naj bi se pripeljali na vrh! Nemogoče! Učitelj v naši skupini nam je povedal, da je to sidro. Sidro? Ali se bomo peljali ali zasidrali? Vdal sem se v usodo in se počasi pomikal naprej. Ko sem

prišel na vrsto, sem ugotovil, da nisem edini v tej nesreči. Ob sebi sem imel sošolca. Spogledala sva se in se kislo nasmehnila. S tresočimi nogami sva se prepustila vlečnici. Nekaj časa je šlo kar dobro. Kar naenkrat pa je zapihal veter in odpihnilo naju je z vlečnice. Zasidrala sva se v bližnjem gozdičku.

Zdaj vem, zakaj ima ta vlečnica takšno ime. Jaz pa sem dobil vzdevek Sidropihec.

Jurij Konovšek, 5. d

Smučarska tekma

V šoli naravi, kjer smo bili od nedelje do petka, smo imeli v četrtek smučarsko tekmovanje, na katerega smo se toliko pripravljali.

Zjutraj bi tekmovanje skoraj prespala. Hitro sem se preoblekla v smučarska oblačila in si pripela smuči. Ko sem se z vlečnico peljala navzgor, me je zaskrbelo. Mislila sem si: »Kaj, če zgrešim količek ali padem ali se prepozno spustim?« Bolj sem se približevala startu, vedno bolj me je skrbelo. Ko sem čakala v vrsti za spust, se mi je za piko na i še sneg prijel na smuči. Končno sem bila na vrsti. Na znak sem se spustila. Najprej sem se poganjala s palicama, nato je sneg šel kar sam s smuči. Drvela sem med količki. Na koncu nas je pričakala razredničarka z darilcem – čokolado. Čokolada se mi je res prilegla. Zvečer smo imeli podelitev priznanj. Strah me je bilo. V mislih sem imela le dva stavka: »Kaj če bom zadnja ali priznanja sploh ne bom dobila?« A priznanje sem dobila in tudi zadnja nisem bila. Bila sem sedemindvajseta. Ne najboljše, a tudi najslabše ne. Sledilo je slikanje po skupinah.

Upam, da bo naslednja šola v naravi tudi tako zabavna. In pet dni s prijatelji tudi ni kar tako.

Ana Urbanc, 5. c

Nočni pohod

Po pouku, ki je trajal dve uri, smo vsi skupaj čakali, da učiteljica prek mikrofona pove, kaj se bo dogajalo zvečer.

Ko je končno povedala, da bo nočni pohod, smo se razveselili. Meni je zaigralo srce. Takoj sem stekla v sobo in si pripravila svetilko in čevlje. Nato sem napisala še dnevnik. Komaj sem čakala, da ura odbije devet. In končno, ura je bila devet. Takoj sem se oblekla in obula, vzela svetilko in tekla pred dom. Tam so čakali že skoraj vsi. Z velikim veseljem sem prižgala svetilko. Medtem nas je učiteljica še zadnjič preštelala. In že smo se pomikali naprej. Bilo me je nekoliko strah, a za to se nisem menila.

Tedaj pa nekaj zašumi v gozdu. Srce mi po-

skoči. A na srečo veja oplazi sošolčevo bundo. Počutim se osramočeno, saj sem se ustrašila navadne veje.

A vseeno se je strašni večer končal srečno in brez zapletov. Upam, da bomo tak večer še kdaj ponovili.

Iza Meh, 5. b

Prva noč

Zgodilo se je v nedeljo zvečer. Po pouku smo punce šle v sobe, se umile, oblekle v pižame in igrile družabne igre. Odpravile smo se v postelje.

Ker še nisem mogla zaspiti, sem začela trkati po steni, da bi me slišale sosede. Ker nisem dobila odgovora, sem šla potrkati na njihova vrata. Odhitela sem nazaj v našo sobo. Malo sem ležala, a se kmalu zatem spomnila različne ideje.

Na glavo si nadenem rjuho. Vse punce se smeji in gledajo, kaj bom naredila. Jaz grem tiho iz sobe k sosednjim vratom. Potrkam nanje. Sedaj ne zbežim, ampak čakam, da mi kdo odpre vrata. To stori Ines. Vidi me z rjuho na glavi in začne na ves glas kričati. Vpiti začnejo tudi druge punce v sobi. Na hodniku spi dežurni učitelj Filip in se prebudi. Vstane, prižge luč na hodniku in pride do nas. »Punce, punce,« reče ter me pelje v sobo. Tam me še nekaj časa »krega«, ugasne luč in gre nazaj spat.

Imela sem čisto mehka kolena. Spat sem šla vsa tresoč in v strahu. Še dolgo v noč sem premišljevala, kaj se bo zgodilo naslednjega dne.

Saša Pečovnik, 5. b

Novo doživetje

Obiskujem peti razred in tako kot učenci pred nami smo tudi mi odšli smučat na Tri kralje. Za vse nas je bilo to posebno doživetje, saj smo odšli kar daleč od doma.

Ko je prišel čas odhoda, sem bil malo vznemirjen pa tudi poln pričakovanj. Na Pohorje smo srečno prispeli. Namestili smo se v svoje sobe in kmalu za tem odšli na smučišče, da pokažemo svoje smučarsko znanje. Nadaljevali smo s poukom in kmalu je bil večer. Zame so bili večeri kar naporni, zelo sem pogrešal domače. Naslednji dan sem spoznal svojega smučarskega učitelja, saj sem bil uvrščen v drugo skupino. Smučal sem kar dobro. Prav posebno sem si zapomnil dan, ko smo tekmovali. Bilo je zabavno tudi zvečer, ko je bil žur.

Tako so potekali skoraj vsi dnevi; bilo je dosti lepega, pa tudi nekaj slabih trenutkov, ki jih moraš pozabiti in pogumno iti naprej. Šola v naravi je bila novo doživetje, ki se ga bom rad spominjal kot nekaj najlepšega.

Mitja Strožič, 5. c

»Zapik« v zemljo

Učenci petih razredov smo bili v šoli v naravi. Bilo je zabavno, saj se je vsak dan nekaj zgodilo. Med temi dogodki je tudi ta, o katerem vam bom pripovedoval.

V torek sem se zbudil zaspan in slabe volje, saj nisem mogel dlje spati. S prijatelji smo

pospravili sobo in se odpravili na zajtrk. Po zajtrku smo se vrnili v sobe in se pripravili na pouk, ki ga je bilo hitro konec. Pripravljeni na smučanje smo čakali učitelja. Prišel je in rekel, naj ga počakamo na vrhu hriba. S prijateljem Tilnom sva oddrvela proti vlečnici. Prispela sva na vrh ter počakala učitelja. Prišel je in dejal, da lahko tri vožnje odsmučamo sami. S prijateljem sva se odločila, da bova peljala smuk. Peljal sem se, kakor hitro sem mogel. Že sem bil na sredini proge in prehitel Tilna. Kar naenkrat me je potegnilo na rob smučišča in s smučmi sem se zapil v zemljo. Malo je zabolelo, a ni bilo hudega. Hotel sem vstati, a nisem mogel, ker je bila smučka preveč v zemlji. Smuč sem moral dati z nog, da sem se lahko pobral. Tilen se mi je smejal in mi rekel, da sem štor.

Opisal sem vam dogodek, ki je sošolcem smešen, a meni neprijeten. Še sreča, da se ni zgodilo kaj hujšega.

Gašper Obšteter, 5. a

Kviz za OŠ na temo Poznavanje Rdečega križa in problem odvisnosti

V sredo, 14. februarja, je v prostorih Kulturnega doma Šoštanj potekal kviz na temo Poznavanje Rdečega križa in problem odvisnosti. Tekmovalo je šest ekip s po tremi člani. Rezultati kviza so pokazali, da so se sodelujoči učenci nanj dobro pripravili. Pokazali so veliko mero znanja o problematiki odvisnosti, ki danes predstavlja velik problem v naši družbi. Veliko znanja pa so pokazali tudi na področju poznavanja Rdečega križa. Kviz sta tudi letos pripravila Območno združenje Rdečega križa Velenje in Zdravstveni dom Velenje – Referat za zdravstveno vzgojo, ob podpori Prevoznništva Ovčjak, Zavoda za kulturo Šoštanj, Zdravstvenega doma Velenje in Draga Kolarja, ki je poskrbel za ozvočenje. OŠ so se uvrstile na naslednja mesta:

1. OŠ Šalek
2. OŠ Šoštanj
3. OŠ Gorica
4. OŠ Gustav Šilih
5. OŠ Livada
6. OŠ Bratov Letonje

Želja organizatorja je, da bi se učenci v bodoče še v večjem številu udeleževali tega kviza, kajti pomembno je, da se že mladi seznani z nevarnostmi, ki prežijo na današnjega človeka.

Vsem, ki so pomagali, da je kviz lepo uspel, se organizator zahvaljuje.

Peter Lipnikar

Četrtnfinale državnega tekmovanja osnovnih šol v odbojki za starejše dečke

Šport je eden izmed pomembnih načinov druženja mladih ter dokazovanje tako sposobnosti vsakega posameznika kakor tudi ekipe na tem področju. Vsak osnovnošolec pa je lahko še posebno ponosen, da s svojo športno zainteresiranostjo zastopa barve šole in s tem pripomore k njeni prepoznavnosti v širšem prostoru.

S temi besedami je ravnateljica OŠ Šoštanj, mag. Majda Zaveršnik Puc, pozdravila ekipe četrtfinala državnega tekmovanja osnovnih šol v odbojki za starejše dečke, ki je potekalo v ponedeljek, 12. 2. 2007, v športni dvorani OŠ Šoštanj, in jim zaželela veliko športnih uspehov.

Poleg ekipe gostiteljice so tekmovali še ekipe OŠ Lava, Celje, OŠ Brežice in OŠ Litija. Domačini, lanski tretjevrščeni na državnem tekmovanju, pod mentorstvom profesorja športne vzgoje Teja Toreja, so bili nepremagljivi. Ekipo OŠ Šoštanj so zastopali: Miha Globačnik (kapetan), Jan Klobučar, Urban Kugonič, Gašper Koželnik, Rok Menih, Teo Čeh, Rok Kumer, Jure Ledinek, Simon Koren, Blaž Lihteneker, Žan Menhart.

Zmagovalci četrtfinala, to je OŠ Šoštanj, so nam povedali, da jim ta šport veliko pomeni, zato jim ni odveč noben trening, pa tudi s trenerjem se odlično razumejo, saj jim vedno prisluhne, na tekmi pa jim s spodbudami pomaga, da se prelevijo v odlične igralce, ki svojih navijačev nikoli ne pustijo nezadovoljnih.

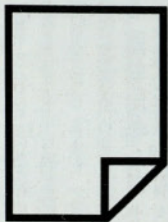
Rezultati

OŠ Šoštanj : OŠ Litija	2:0	(25:1) (25:15)
OŠ Lava, Celje : OŠ Brežice	2:0	(25:18) (25:22)
OŠ Litija : OŠ Brežice	2:0	(25:15) (25:22)
OŠ Šoštanj : OŠ Lava, Celje	2:0	(25:11) (25:18)
OŠ Lava, Celje : OŠ Litija	2:0	(25:20) (25:21)
OŠ Brežice : OŠ Šoštanj	0:2	(9:25) (8:25)

Končne uvrstitve

1. OŠ Šoštanj
2. OŠ Lava, Celje
3. OŠ Litija
4. OŠ Brežice

ČESTITAMO!

KDAJ	ZVRST	KAJ	KJE	VABI VAS
1. teden				
četrtek, 1. 3. ob 16:00	predavanje	Praviljična ura	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
petek, 2. 3. ob 18:00	planinstvo	Redni letni in volilni občni zbor PD Šoštanj	Gasilski dom Šoštanj	Planinsko društvo Šoštanj
petek, 2. 3. ob 19:00	religija	2. biblijski večer	Mihaelov dom Šoštanj	Župnija Šoštanj
petek, 2. 3. ob 19:00	razstava	Otvoritev razstave iz kiparske delavnice Franca Ravnjaka	Mestna galerija Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
sobota, 3. 3. ob 10:00	bridge	Slovenska bridge liga	Restavracija Rednak	Šaleški bridge klub Velenje
sobota, 3. 3. ob 13:00	kegljanje	Šoštanj : Komcel (2. slovenska liga vzhod – ženske)	Športni center TEŠ	Ženski kegljaški klub Šoštanj
sobota, 3. 3. ob 16:30	kegljanje	Šoštanj : Drava (2. slovenska liga vzhod – moški)	Športni center TEŠ	Kegljaški klub Šoštanj
sobota, 3. 3. ob 19:00	košarka	Elektra Esotech : Postojnska jama (1. A slovenska košarkarska liga)	Športna dvorana Šoštanj	Košarkarski klub Elektra
nedelja, 4. 3. ob 8:00	pohodništvo	Pohod po Trški poti okoli Šoštanja	Start pri Ribiški koči	Planinsko društvo Šoštanj
2. teden				
torek, 6. 3. ob 17:00	delavnica	Torkova peta: ustvarjalna delavnica za otroke in starše	Kulturni dom Šoštanj	Medobčinska zveza prijateljev mladine Velenje
sreda, 7. 3. ob 19:00	razstava	Otvoritev fotografske razstave Marjana Schweigerja: TAM KO "VČIRI"	Kavarna in slaščičarna Štorman Šoštanj	Kavarna in slaščičarna Štorman Šoštanj
sreda, 7. 3. ob 20:00	gledališče	Gledališče Penisov Monogol	Kulturni dom Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
četrtek, 8. 3. ob 16:00	predavanje	Praviljična ura	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
petek, 9. 3. ob 18:00	predavanje	Predavanje Dava Karničarja in Marjane Lihteneker: Prvo smučanje 7 vrhov	Kulturni dom Šoštanj	Planinsko društvo Šoštanj
petek, 9. 3. ob 19:00	religija	3. biblijski večer	Mihaelov dom Šoštanj	Župnija Šoštanj
sobota, 10. 3. ob 19:00	odbojka	Šoštanj Topolšica : Ljutomer (3. državna odbojkarska liga)	Športna dvorana Šoštanj	Odbojkarski klub Šoštanj Topolšica
3. teden				
sreda, 14. 3. ob 19:00	predavanje	Potopisno predavanje	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
sreda, 14. 3. ob 19:00	koncert	Koncert godalnega kvarteta Almire	Mestna galerija Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj in Glasbena mladina Slovenije
četrtek, 15. 3. ob 16:00	predavanje	Praviljična ura	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
četrtek, 15. 3. ob 19:00	razstava	Razstava Stojana Špegla: Notranje pokrajine	Mestna galerija Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
četrtek, 15. 3. ob 19:00	bridge	Bridge: razmigajmo možgane	Kavarna in slaščičarna Štorman Šoštanj	Šaleški bridge klub Velenje
petek, 16. 3. ob 19:00	religija	4. biblijski večer	Mihaelov dom Šoštanj	Župnija Šoštanj
petek, 16. 3. ob 19:00	svečanost	Podelitev priznanj najboljšim športnikom, športnim delavcem in športnim društvom	Kulturni dom Šoštanj	Športna zveza Šoštanj
petek, 16. 3. ob 20:00	koncert	Glasbeni večer v Kavarni Šoštanj	Kavarna in slaščičarna Štorman Šoštanj	Kavarna in slaščičarna Štorman Šoštanj
sobota, 17. 3. ob 10:00	odbojka	Turnir dečkov v mini odbojki	Telovadnica OŠ Šoštanj	Odbojkarski klub Šoštanj Topolšica
sobota, 17. 3. ob 13:00	kegljanje	Šoštanj : Drava (2. slovenska liga vzhod – ženske)	Športni center TEŠ	Ženski kegljaški klub Šoštanj
nedelja, 18. 3.	pohodništvo	Planinski izlet: Polhograjska Grmada	Polhograjski dolomiti	Planinsko društvo Šoštanj
4. teden				
četrtek, 22. 3. ob 16:00	predavanje	Praviljična ura	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
petek, 23. 3. ob 19:00	religija	5. biblijski večer	Mihaelov dom Šoštanj	Župnija Šoštanj
petek, 23. 3. ob 19:00	koncert	Koncert pihalnega orkestra Zarja (dobrodelni koncert za CT aparat bolnice Topolšica)	Kulturni dom Šoštanj	Pihalni orkester Zarja Šoštanj
sobota, 24. 3. ob 16:30	kegljanje	Šoštanj : Pivovarna Laško (2. slovenska liga vzhod – moški)	Športni center TEŠ	Kegljaški klub Šoštanj
sobota, 24. 3. ob 17:00	nogomet	Šoštanj : Gorečja vas Unukš (Štajerska nogometna liga)	Stadion Šoštanj	Nogometni klub Šoštanj
sobota, 24. 3. ob 19:00	košarka	Elektra Esotech : Koper (1. A slovenska košarkarska liga)	Športna dvorana Šoštanj	Košarkarski klub Elektra
nedelja, 25. 3. ob 15:00	koncert	Koncert pihalnega orkestra Zarja (dobrodelni koncert za CT aparat bolnice Topolšica)	Kino Topolšica	Pihalni orkester Zarja Šoštanj
5. teden				
četrtek, 29. 3. ob 16:00	predavanje	Praviljična ura	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
petek, 30. 3.	krvodajalstvo	Krvodajalska akcija	Gostišče Kotnik	Območni odbor Rdečega križa Velenje
petek, 30. 3. ob 19:00	religija	6. biblijski večer	Mihaelov dom Šoštanj	Župnija Šoštanj
petek, 30. 3. ob 20:20	predstavitve	Galerijski večer s Katjo Kočever	Mestna galerija Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
sobota, 31. 3. ob 19:00	odbojka	Šoštanj Topolšica : OK LIP Poljčane (3. državna odbojkarska liga)	Športna dvorana Šoštanj	Odbojkarski klub Šoštanj Topolšica
sobota, 31. 3. ob 20:00	predavanje	Potopisno predavanje	Kavarna in slaščičarna Štorman Šoštanj	Kavarna in slaščičarna Štorman Šoštanj

Podoba kulture

Marinšek v galeriji

Pogovor z Marjanom Marinškom, pisateljem, prevajalcem in zbiralcem iz Velenja, ki je »padel« v kontekst galerijskih večerov v Šoštanju, je bil zadnji petek v mesecu januarju. Marinšek je zbrane prav gotovo prijetno presenetil, saj pogovor ni tekkel v smeri predavanja ali dokazovanja, kaj vse je že ustvaril, zbral ali naredil. Že v začetku pogovora se je razbila navidezna stena med nastopajočimi in publiko, zato se je ustvaril spontan krog, v katerem so sodelovali vsi. Da je bil dodatno glasbeno popestren, sta poskrbela Suzana Hebar in Jernej Marinšek, da pa je izzvenel tudi bolj prisrčno, pa gostitelj večera, Zavod za kulturo Šoštanj. Pogovor je vodila Milojka Komprej.

Foto: Arhiv

Marjan Marinšek se med ustvarjalci pojavlja v različnih vlogah. Zbiratelj, ki literarno ustvarja preko raziskovanj, in hkrati organizator razstav, ki skozi te ponuja blago in znanja širšemu slovenskemu prebivalstvu. Diplomiran pravnik s pravosodnim izpitom je skozi birokratske postopke ustanavljanja kulturnega centra v Velenju postal tudi njegov prvi direktor in se je zaradi kulture podal na pot kulturnega delavca, ustvarjalca, prevajalca in pisatelja. In je zaradi citer, ki jih je nekoč igral in so mu ljubeč spomin na dom na Kozjanskem, postal tudi glasbeni producent in ustanovitelj slovenskega citarskega društva. Tako pravi Marinšek sam. Eno je rodilo drugo, oboje pa tretje. Marjan Marinšek je tistim, ki ga poznajo, lahko svetel zgled. Je lik delovnega, učečega se in spontanega človeka, ki z veliko mero srčne kulture, na nevsihljiv način izdvaja iz oko-

lja informacije in jih obogatene posreduje nazaj v okolje. Je človek, ki nosi svoje otroštvo s seboj in se je v vsakem trenutku pripravljen spomniti na otroka v sebi in mu dati prostor, pa naj bo to v liku Pike Nogavičke, Ostržka ali pa Robinzona iz stvarnosti. Marjan Marinšek je tisti, ki je prvi na slovenskem zbral Gasparijeve razglednice in jih že večkrat razstavil, s podstrešij in odložene krame pa je bil sposoben izbrskati jaslice, tiste stare, papirnate, ki so bile s trsko postavljene, da so stale pokonci, ali pa bile postavljene v kotu, pod križem. Rada bi se izognila naštevanju, a vendar moram omeniti, da je napisal knjigo o Astrid Lindgren in da je njegovo tudi Prvo berilo zbir vseh prvih beril. Njegovih je še sedem knjig, ki jih je napisal v desetih letih svojega literarnega ustvarjanja, od katerih je zadnja, Ko slive v mlin narejajo, izšla lani. V svojem rodnem Kozju, kamor se redno vrača, je prisoten kot pisec, organizator predstav, zbiratelj in avtor razstave Šola moje mame, ki si jo lahko ogledate, kadar vas pot zanese na Kozjansko.

V letošnjem letu se Marinšek loteva novih projektov, med njimi tudi snemanja filma o Astrid Lindgren.

Anjona

Februarska razstava v Mestni galeriji Šoštanj je bila v znamenju nitk in živahnih barv. Jolanda Jelen, ustvarjalka iz Šoštanja, je prikazala svet pletenin kot svet umetnosti in unikatnih izdelkov. Razstavo, ki je po vsebini precej drugačna kot druge, si je na dan odprtja, 15. 2., ogledalo veliko število ljudi, pestrost k večeru pa je dodal glasbenik Simon Gorišek. Par besed je na odprtju dodal župan Občine Šoštanj Darko Menih, ki je izrazil veselje nad tem, da je v lokalnem prostoru toliko ljudi, ki se dokazujejo skozi ustvarjalni zanos.

O Jolandinem delu je Bojana Špegel med drugim zapisala: *Jolanda je že leta 2004 presenetila s prvimi izdelki. Njene pletenine so unikati, vsaka ima svojo zgodbo. Pri pleteninah, ki so sicer mehke, tople in vedno modne, je ustvarjalcu izziv zagotovo že v tem, da mora najprej ustvariti material, iz katerega oblikuje končni izdelek.*

Iz tankih nitk, ki jih sama barvno meša med sabo, dodaja in odvzema, Jolanda ponavadi najprej splete trakove in večje kose, ki jih nato postopno, z dodajanjem in odvzemanjem posameznih kosov, oblikuje do končnega izdelka. Ta je končan šele, ko svoje naredi še šivalni stroj. A vsaka njena pletenina je nastala iz nitke. In te pogosto ne tečejo tako, kot si

v začetku zamisli ustvarjalka. Nastajanje njenih pletenin je pravzaprav umetniški proces. Za vsako porabi veliko časa, vsaki da del sebe. In s prav vsako pletenino pripoveduje zgodbo. Morda niti ne svojo, saj poskuša s svojo kreacijo narediti kos oblačila ali modni dodatek, s katerim se bo tisti, ki ga bo nosil, zli, se v njem počutil kot v drugi koži ...

Barve, ki jih uporablja Jolanda, so njeno močno izrazno sredstvo. Njihov pomen je v tem, da jih miselno povezujemo z naravnimi predmeti. V naravi je, recimo, najpogostejša zelena barva. To je barva listja in rasti - in tudi življenja, varnosti. Rdeča barva nas nasprotno spominja na kri in ogenj, tudi na ljubezen, z njo lahko popestrimo sive dni brez sonca. V Jolandinih pleteninah boste pravzaprav našli prav vse odtenke naravnih barv, od zelo živahnih do povsem umirjenih. Morda tudi zato, ker je znano, da barve vplivajo na naše duševno počutje, zato je pomembno tudi, iz kakšnih barv so naša oblačila ...

Aletheia

Aletheia, novo nastala skupina, ali bolje rečeno, revitalizacija nekdanje skupine Kladiov konj in voda je v petek, 16. februarja, gostovala v Šoštanju. V uro in pol trajajočem glasbenem nastopu so fantje in dekle skupine: Danijel Bedrač (vokal in kitara) Jerry Zelič (vokal in kitara), Sine M. Videčnik (vokal) in Simona Kroppec (vokal in kitara) dokazali, da se niso sestali kar tako. Na svojevtrsten način želijo nadaljevati bogato glasbeno tradicijo, aktualno v Sloveniji v poznih sedemdesetih in začetku osemdesetih. Skupina Aletheia s tako imenovano akustično glasbo »je pomlajena hči tiste resnice, ki se iz začetka osemdesetih let prejšnjega tisočletja kot tanka, drhteča nit vleče skozi prostor in čas v obliki pesmi in besede«, je o skupini zapisal Dani Bedrač, član in avtor največjega števila pesmi, poleg Dolenca Koviča in Lavbiča. Na koncertu, kjer smo pogrešali Katjo Žekar (viola), sta kot gosta nastopila kantavtor Bojan Dobrina in Miro Zavec iz Maribora.

Foto: M. K.

Skupina Aletheia (ime izhaja iz grške besede in pomeni nekaj takega kot pot k resnici, gledano iz stanja razsvetljenja), računa na publiko, ki je nasičena glasbene ideologije tipa MTV in se znova vrača, k akustičnim trendom oziroma strmi po nečem več. Fantje računajo, da bodo kmalu pridobili svoj krog poslušalcev. Za začetek jih lahko obiščete na njihovi spletni strani www.myspace.com/neverjetno.

Zarja je sestankovala

V petek, 23. februarja, so se sestali na občnem zboru člani Pihalnega orkestra Zarja. Po ustaljenem redu so obravnavali predlagani dnevi red, ki je zajemal poročila predsednika, dirigenta, gospodarja, arhivarja, blagajnika in pa nadzornega odbora. Člane orkestra je pozdravil tudi požupan Občine Šoštanj Vojko Krneža in jim med drugim zaželel dobrega dela.

Foto: Dejan Tonkili

Na občnem zboru so sprejeli tudi plan in dopolnili članstvo v upravnem odboru. Po odstopu predsednice Cvetke Tinauer je društvo do lani vodil njegov podpredsednik Srečko Potočnik. Lani je bil potrjen za predsednika, upravni odbor pa je tako namesto enajstih štel samo deset članov. Do letos so ga sestavljali poleg Potočnika še podpredsednik Franc Krevzel in člani Rudi Rožič, Viktor Živkovič, Jani Šuligoj, Jani Atelšek, Valter Kolar, Miran Šumečnik, Miran Rednak in Zvonko Ledinek. Novi član upravnega odbora je postal Ivo Drev, ki so ga potrdili soglasno.

Proslava ob kulturnem prazniku v Gaberkah

Ob Kulturnem prazniku je tudi letos Kulturnica Gaberke organizirala prireditev, na kateri so se spomnili našega največjega pesnika Franceta Prešerna. Ta sicer, po besedah povezovalke programa Aleksandre Zajc, še zdaleč ni bil vzorna osebnost, prej nasprotno. Pa saj to sploh ni pomembno; ni pomembno kaj Prešeren ni, pomembno je, kaj je.

Foto: M. Verhovnik

Prireditev se je pričela z Zdravljico. Zapele so jo pevke iz Gaberškega cveta. Tokrat so se v Kulturnici odločili, da v letošnji program vključijo predvsem mlade nadarjene glasbenike. V nadaljevanju so se nam namreč na odru predstavili mladi virtuoz. Na harfo nam je zaigral Jure Puc, ki sicer obiskuje 6. razred harfe pri profesorju

Daliborju Bernatoviču. Klavirsko harmoniko je v svojih rokah raztegoval Primož Plaznik, ki se že peto leto uči spretnosti igranja pri g. Zmagu Štihiu. Špela Obšteter in Larisa Gregorc pa sta dvorano napolnili z zvoki iz flavt. Poleg žive instrumentalne glasbe se je na odru tudi deklamiralo. Recital sta izvedli Tina Samobor in Vanja Jazbec.

Ob programu so si lahko obiskovalci pred začetkom in ob koncu prireditve ogledali razstavo slik slikarja Draga Šumnika iz Šoštanja.

A. Grudnik

Literati Društva upokojencev

Koncem lanskega leta so se zbrali literati, literarnega krožka pri društvu upokojencev. Literati v svojih vrstah združujejo ustvarjalce iz Šoštanja, Velenja in Šmartnega ob Paki.

Foto: Dejan Tonkili

Na občnem zboru so pregledali dosedanje delo in ugotovili, da se člani bolj ali manj redno pojavljajo v objavah drugod, tudi v Mariboru. Na občnem zboru so tudi predstavili svoja dela. Spomladi se obeta snemanje oddaje. Predsednik društva Franc Hudomal je zadovoljen z delovanjem društva in si želi še naprej dobrega sodelovanja.

V Skornem volili novo vodstvo

Številni člani Turističnega društva Skorno in njihovi gostje so se v začetku februarja zbrali na občnem zboru. Dotedanjemu vodstvu je potekel štiriletni mandat, zato so izvedli tudi volitve novega. Predsedovanje so ponovno zaupali Maši Stropnik.

Potem ko so pozdravili goste, izvolili delovno predsedstvo in zadostili ostalim potrebnim formalnostim, je predsednica Maša Stropnik članstvu, ki je do zadnjega kotička napolnilo prostore Kmečkega turizma Pirečnik, podala poročilo o delovanju v minulem letu. Dejavnosti je bilo res veliko, naj jih naštejemo samo nekaj. Sodelovali so na pustnem karnevalu v Šoštanju in Mozirju, za žene so pripravili praznovanje 8. marca, organizirali so izlet v Planico na smučarske skoke. Ob dnevu Zemlje so se pridružili vseslovenski akciji čiščenja okolja, kar izvajajo že vrsto let. Uredili in delno prenovili so okolico spomenika NOB pri cerkvi sv. Antona. Postavili so prvomajski mlaj in pripravili kresovanje. 25. junija so organizirali občinsko praznovanje dneva državnosti, ki se

je že dobro »prijelo«, saj obisk iz leta v leto raste. Sodelovali so na športnih igrah v Florjanu, ki jih prireja društvo Mačji kamen. Njihova stojnica na Mihaelovem sejmu pa vsako leto pritegne pozornost. Tradicionalno je kuhanje koruze pri Madlešniku, pa tudi izlet v neznano, katerega cilj je bila tokrat severna Primorska.

Ob dnevu mrtvih so obiskali spomenik NOB, za Miklavža pa obdarili kar 54 otrok. Ob koncu leta so se spomnili tudi starejših krajanov, jih obiskali in obdarili. Letos so imeli Miklavž, angeli in spremljevalci »svoje« obleke, ki so si jih prej morali sposojati v Vinski Gori. Obleke za Miklavža in za Žive jaslice, o katerih smo poročali že v prejšnji številki LISTA, je sešila prizadevna Vera Pirečnik. Za zaključek leta so obiskali svoje člane s koledarji in tako zbrali nekaj prostovoljnih prispevkov, nekaj pa prinese tudi članarina.

Po potrjenih poročilih in smernicah za prihodnje so sledile volitve, ki so bile javne. Na njihovo željo so zamenjali nekatere člane v upravnem odboru, predsednici Maši Stropnik pa so zaupali še en mandat za vodenje društva in s tem potrdili njeno dobro delo že do sedaj. Ta se je v imenu vseh zahvalila za izkazano zaupanje, sledile pa so še zahvale in simbolična darila vsem, ki jim je mandat v odboru prenehal. V svoje vrste so pridobili devet novih članov, ki so jim izrekli dobrodošlico in jim podarili tradicionalne nageljne.

O dobrem delu društva so nato spregovorili še gostje, med njimi podžupan Občine Šoštanj Vojko Krneža, ki je dejal, da na občini spremljajo aktivnosti Turističnega društva Skorno. Še naprej ga bodo podpirali, zlasti pa se bodo osredotočili na prenovi infrastrukture – predvsem ceste, ki je v Skornem zares v nemogočem stanju. Pohvalne besede in upanje na nadaljnje dobro sodelovanje so izrekli še predsedniki sosednjih turističnih društev – med njimi Peter Radoja, ki je omenil, da bo treba oživiti delo Turistične zveze Šoštanj. Tudi predstavnik Zveze borcev Povše je pohvalil sodelovanje obeh odborov, predvsem kar se tiče vzdrževanja spomenika in ohranjanja zgodovinskega spomina na našo polpreteklost.

Foto: Marija Lebar

»Da sem se v društvu odločila prevzeti funkcijo predsednice še en mandat, me je prepričalo predvsem to, da se tako lepo razumemo. Ljudje so delovni in resni, če se kaj zmenimo, to potem drži. Naše prireditve so iz leta v leto bolj odmevne tudi v širšem slovenskem prostoru, za kar gre zasluga tudi medijem,« nam je o izvolitvi povedala Maša Stropnik.

Marija Lebar

Sredina, 3. vrsta 7. sedež
Pri nas pa nič novega

Piše: Barbara Fužir

Velikokrat slišim, tako druge, (žal) včasih tudi sebe, da se »pri nas, v teh koncih, pa res nič ne dogaja«. Do neke mere je v določenem času, na določenih področjih, to tudi res. V naši ožji okolici ni trgovskih centrov pol toliko kot prebivalcev. Nikjer se ne snema kakšen film, ki bi tem krajem prinesel svetovno prepoznavnost v obliki slavnih zvezd in nekaj čez trideset centimetrov velikega zlatega moškega, zavitega le v junjico in z imenom na O. Strogo čez te kraje (še vedno) ne poteka avtocesta. Od tod niso izstrelili nobene vesoljske odprave, prav tako nas še ni zadel kakšen zablodeli meteorit. Ni multikina. Ne obeta se nam obisk nobene kraljeve družine, pri nas nikakor nečemo odkriti ostankov dinosavrov, ... Še od meje smo predalec za kak mednarodni incident ...

Gledano z globalnega stališča, je pri nas totalni mir. Dogaja se bolj malo ali nič, vsekakor pa na zelo dolge časovne presledke.

Gledano globalno je gledano tudi z velike razdalje. Z globalne perspektive se do nas verjetno niti ne vidi. Toda, ali to pomeni, da se pri nas dejansko čisto nič ne dogaja?

Konec januarja je Gledališče pod kozolcem, KD Šmartno ob Paki, na povabilo Kluba zgornjesavinjskih študentov s svojo predstavo Slikar v Martinovi vasi gostovalo v Mozirju. Gledališka skupina, ki je v tridesetih letih delovanja pridobila veliko izkušenj, je v širši okolici dobro poznana, kar dokazujejo tudi številna gostovanja po vsej Sloveniji. Število gostovanj samo po sebi še ni merilo uspeha, lahko pa kaže na pravo pot. Lani je z njihovo pomočjo premierno zaživela komedija Toneta Partljiča Slikar v Martinovi vasi; v lokalno okolje šmarške fare postavljena (in prirejena) komedija Tolmun in kamen. Do tu vse lepo in prav. Kje je torej kamen spotike?

Dejstvo, da je bila predstava, kljub temu da je bila za dijake in študente brezplačna, slabo obiskana.

Logično je, da vse, kar se dogaja okoli nas, ne more biti vedno v presežnikih (tako v obiskanosti, kvaliteti, popularnosti itd.). Razumljivo je, da vsaka predstava, pa čeprav jo igra poznana in kvalitetna gledališka skupina, ne more biti vedno »razprodana« (tukaj igra finančna plat še najmanjšo vlogo). Toda poraja se vprašanje. Kaj zagotavlja dober obisk (ki je bil glede na popraznično kulturno zatišje skorajda pričakovan)? Atraktivnost predstave? Kulturna ozaveščenost prebivalcev? Cene vstopnic? Ugoden termin? Vsi navedeni pogoji so bili zadovoljivo izpolnjeni. Torej, kje iskati najšibkejši člen?

Foto: Jože Miklavc

Foto: Jože Miklavc

Osrednja kulturna slovesnost v novem Kulturnem domu Velenje

Mestna občina Velenje je ob slovenskem kulturnem prazniku v sredo zvečer priredila v obnovljenem Kulturnem domu osrednjo občinsko proslavo. Množici Velenjčanov je spregovoril župan MO Velenje Srečko Meh, ki je svoj govor skoraj v celoti posvetil priložnosti za razvoj ob kandidaturi Velenja in velenjske kulture v projektu Evropska kulturna prestolnica. Meh je poudaril zares široke vsebinske, prostorske in zgodovinske možnosti za uspešno konkuriranje v projektu na eni strani ter možnostih za kulturni in vsestranski razvoj, povezan z gospodarstvom, šolstvom, trgovino in turizmom.

Foto: Jože Miklavc

V kulturnem programu so nastopili pihalni orkestri: Mlajši pihalni orkester Glasbene šole Velenje pod vodstvom Matjaža Emeršiča, Pihalni orkester Glasbene šole Velenje pod vodstvom Janeza Marina ter Pihalni orkester Premogovnika Velenje z dirigentom Matjažem Emeršičem. Združen koncert je hkrati obeležil več kot stoletno tradicijo godbeništva v rudarskem Velenju.

Jože Miklavc

Pespos

Velenjčanka Senka Karlovčec, ki je bila vrsto let na delu v tujini, v Velenju pa se je dokazovala že pred tem in tudi v zadnjih letih, je bila v lanskem letu izbrana kot avtorica kulturnega projekta Pespos, ki ga je sofinancirala Mestna občina Velenje. Senka je poznavalka tujih jezikov, pedagoška delavka ter poznavalka magnetno celične regeneracije, predvsem pa kulturnica. Pesnica.

Pespos, ki ga je konec lanskega leta predstavila v gostinskem obratu Bistro Jaka v Nakupovalnem centru Velenje (dobesedno med gostinskimi mizami in gosti), je zvrst kulturne predstavitve naključnim obiskovalcem tega lokala. Poseben list s pesmijo bogati mizo in za trenutek nudi priložnost človeku, ki si ob čaju, kavi, čaši vina ali drugi pijači zaželi še majhne kulturne dobrine. To je zagotovo

lahko vzgib trenutka, ki ponudi sogovornikom, da se za kratek čas pomudijo tudi ob naši kulturi, poeziji ali doživljanju izrekov, aforizmov ipd.

»Nežno igray po živi struni v noč, četudi tema te objame in odbije polnoč. Nežno igray po živi struni v noč in preglesi zvonove,« je v slovenskem in nemškem jeziku zapisano na posebej estetsko oblikovani zloženki Pespos, ki bi naj kot beseda in kot kulturni pripomoček postala kalodont med zobnimi pastami, jogi med ležalnimi blazinami, keš med denarjem. Preprosto, Pespos, nekoč mogoče »pespos« z malo začetnico?!

Predstavitev je pospremlilo kar nekaj tistih prijateljev, kolegov, znancev, ki so Senki Karlovčec pomagali pri uresničitvi tako nenavadnega, komaj opaznega kulturnega sporočila: Tu sem, takšna sem in zaradi vas in za vas sem tukaj, na gostinski mizi.

Jože Miklavc

Foto: Jože Miklavc

Nikodemovi večeri šaleške dekanije v domu kulture v Velenju

Dekanija Šaleška dolina že kar nekaj let pripravlja Nikodemove večere, ki so se zelo dobro prijeli med ljudmi. Ker je število udeležencev vedno bolj raslo, smo letošnje Nikodemove večere, ki so potekali od četrтка, 15. februarja, do nedelje, 18. februarja, tokrat pripravili v lepem prenovljenem Domu kulture v Velenju.

Morda se je kdo vprašal, zakaj se ti večeri imenujejo Nikodemovi. To je vzeto iz Svetega pisma, in sicer iz dogodka, ko je pismouk Nikodem na večer potihoma prišel k Jezusu in se je z njim pogovarjal o veri, o nauku, ki ga Jezus oznanja. Tako smo se tudi mi zbirali ob večerih in se s predavatelji pogovarjali o veri, podani preko Svetega pisma.

Ker smo v letu Svetega pisma, so bili letošnji Nikodemovi večeri obarvani s Svetim pismom. Misel, ki nas je vodila skozi vse večere, pa je bila: »Tvoja Beseda je luč na moji poti.«

Prvi večer je bil z nami koprski pomožni škof dr. Jurij Bizjak, ki je sam velik poznavalec Svetega pisma, saj je iz njega magistriral in doktoriral. Njegovo razmišljanje je bilo pod naslovom *Sveto pismo je kakor čreda*. Zakaj takšen naslov? Sveto pismo je sestavljeno iz več knjig (72 knjig, 45 Stara zaveza in 27 Nova zaveza), kakor je čreda sestavljena iz več živali. Pisali so ga nomadi, ki so svobodni in gibljivi, pazljivi in čuječi, strogi in zahtevni. Pisalo so ga očete za sinove: preprosto in nazorno otipljivo in slikovito, sočno in duhovito. Pisali so ga za vzgojo: za sprejemanje modre vzgoje in pravičnosti, poštenosti in iskrenosti. Bili so tenkočutni in odzivni, izurjeni v besedi in spretni pogajalci. Če človek pozna ljudi in njihov način življenja, potem tudi lažje razume svetopisemsko govorico.

Sveto pismo - knjiga ljubezni pa je bil naslov predavanja drugi večer, ki ga je imel akademik dr. Jože Kraševac, za katerega pa lahko rečemo, da sodi v sam svetovni vrh strokovnjakov za Sveto pismo. Vodil nas je skozi temo Bog je ljubezen - beremo v prvem Janezovem pismu (4,8). Božja ljubezen je izvor in cilj vsega bivajočega. Prepričanje vseh navdihnenih pisateljev, da Bog ljubi svoje stvarstvo kot celoto in vsakega posameznega človeka posebej, narekuje Jezusovo razlago prve in druge zapovedi učitelju postave: Ljubi Gospoda, svojega Boga, z vsem srcem, z vso dušo, in z vsem mišljenjem. To je največja in prva zapoved. Druga pa je njej podobna: Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe. Iz tega sledi, da se lahko uresničimo samo v območju Božje ljubezni, ki preveva vse.

Dr. Drago Ocvirk, profesor za verstva in osnovno bogoslovje na Teološki fakulteti v Ljubljani pa je na tretjem večeru razmišljal na temo *Sveto pismo in Koran*. Poudaril je, da imajo vsa tri monoteistična verstva svete spise: judovstvo in krščanstvo imata Sveto pismo, islam pa Koran.

Tadej Linasi

Čeprav se na prvi pogled zdi, da je veliko vsebinskih podobnosti med temi tremi verstvi, pa bolj natančen pogled v vsebino svetih spisov in njeno razumevanje pokaže, da gre za nespravljive razlike. Prav zato imamo tri različna verstva, vendar ta različnost ni in ne more biti ovira, da ne bi njihovi pripadniki živeli skupaj v miru in razumevanju in sodelovali pri izgradnji bolj človeškega sveta. Spodbude za to imamo tudi v svojih svetih spisih.

Zadnji večer pa je bil z nami mag. Branko Cestnik, ki je razmišljal ob naslovu *Pop ljubezen*. Opozoril je na paradoks, da se nikoli ni tako opevalo ljubezni kot danes in da nikoli ni bilo toliko razbitih družin kot danes. Očitno vse manj vemo, kaj je ljubezen. Ljubezen je vse, največkrat pa je tisto vse bolj ali manj erotično. Redke popevke, recimo, govorijo o zvesti ljubezni odraslih ljudi. Največkrat pojejo o osvajanju, pomagajo zapeljivati oziroma patetično tarnajo zaradi kronične nezvestobe. Ljubezen postaja hit tudi v potrošništvu. Danes se gre trgovska veriga socialo, vozi revne otroke na morje in ustanavlja dobrodelne sklade. Ljubezen? Ne, hvala!

To je na kratko povzeto dogajanje letošnjih Nikodemovih večerov. Zagotovo lahko trdim, da nihče, ki je prišel poslušat, ni odhajal domov razočaran ali prazen, ampak notranje obogaten z izkušnjo večjega uvida in poznavanja Svetega pisma ter spodbujen, da tudi doma vzame v roke Sveto pismo in ga bere.

Tadej Linasi, kaplan

TEČAJ PRIPRAVE NA ZAKRAMENT SVETEGA ZAKONA

Vse, ki se nameravate v letošnjem letu poročiti, vabimo na tečaj priprave na sveti zakrament, ki bo v starem Velenju (župnišče) 23., 24. in 25. marca 2007, vsak večer ob 19. uri.

ŽUPNIJSKA OZNANILA

4. marec 2007 - 2. postna nedelja - svete maše:

šoštanjka župnijska cerkev ob 8.30,
šoštanjka mestna cerkev ob 11. in 18. uri,
Bele Vode ob 8.30,
Zavodnje ob 10. uri,
Topolšica ob 9.45.

11. marec 2007 - 3. postna nedelja - svete maše:

šoštanjka župnijska cerkev ob 7. in ob 8.30,
šoštanjka mestna cerkev ob 11. in 18. uri,
Bele Vode ob 8.30,
Zavodnje ob 10. uri,
Gaberke ob 9.45.

18. marec 2007 - 4. postna nedelja - svete maše:

šoštanjka župnijska cerkev ob 7., ob 8.30 in ob 18. uri,
ob 14. uri Vera in luč,
šoštanjka mestna cerkev ob 11. uri,
Bele Vode ob 8.30,
Zavodnje ob 10. uri,
Topolšica ob 9.45.

19. marec 2007 - sv. Jožef - svete maše:

šoštanjka župnijska cerkev ob 8.30,
šoštanjka mestna cerkev ob 11. in 18. uri,
Bele Vode ob 8.30,
Zavodnje ob 10. uri.

25. marec 2007 - tiha nedelja - svete maše:

šoštanjka župnijska cerkev ob 7. in ob 8.30,
šoštanjka mestna cerkev ob 11. in 19. uri,
Bele Vode ob 8.30,
Zavodnje ob 10. uri,
Gaberke ob 9.45.

1. april 2007 - cvetna nedelja - svete maše:

šoštanjka župnijska cerkev ob 7. in ob 8.30,
šoštanjka mestna cerkev ob 11. in ob 19. uri,
Bele Vode ob 8.30,
Zavodnje ob 10.30,
Topolšica ob 9.30,
Gaberke ob 10.30.

Prva letošnja krvodajalska akcija

V četrtek 15.2.2007 je v prostorih restavracije Rednak v Šoštanju, potekala prva letošnja krvodajalska akcija za potrebe Zavoda za transfuzijsko medicino Ljubljana. Akcije se je udeležilo 73 krvodajalcev, kar pa je za 52 manj kot lani v item času. Predvidevamo, da je razlog za tolikšen upad v raznih viroznih obolenjih.

Vsem krvodajalkam in krvodajalcem se za njihovo humano dejanje iskreno zahvaljujemo.

Peter Lipnikar

Mesto so ljudje

Mia

Rogelšek

Kaj si počela kot otrok?

Z neko malo družbico smo se vedno preganjali po gozdu, vedno nekaj raziskovali, izdelovali skrivališča ...

Osnovna šola?

Hodila sem še v staro osnovno šolo Karla Destovnika Kajuha, razredničarka pa je bila Alenka Venišnik.

Kam hodiš v šolo?

Sedaj hodim v šolo v Celje; na Šolski Center Celje, gimnazija Lava.

Kaj vse te zanima v življenju?

Celotna umetnost od gledališča do plesa, glasbe in zadnje čase tudi bolj naravoslovne vede. Presenetljivo, ker sem se jih še prejšnje leto izogibala, kjer sem se jih le lahko.

Imaš kakšne želje ali vizije o tem, kaj postati v življenju?

Uspeti zase. Biti dobra mama in žena. Da bi vedno delala, kar si želim ter da ne bi nikoli zamenjara svojih sanj zaradi zaslužka.

Kako vidiš sebe kot odraščajočega mladega človeka?

Zaenkrat mislim še, da sem najbolj pametna na svetu. Čez par let me bo verjetno sram mojega obnašanja. (hehehe)

Postala si predsednica MKC-ja Šoštanj? Je to zate odgovorna naloga, ali boš kos temu izzivu?

Mislim, da bom kos temu. Čaka me samo še najtežji del – na novo organizirati cel moj dnevni red, nove prioritete in takšne stvari. Seveda je to velika odgovornost, še posebej, če večina ljudi gleda na cel ta projekt bolj pesimistično kot optimistično. Nobena napaka se ne spregleda ter vedno več bomo morali ponujati, vedno več domišljije uporabiti. To je pa tudi za mladega človeka težko.

Nekateri pravijo da si premlada in premalo izkušena za takšno zahtevno nalogo?

Sodelavka Jasna Halilović je izjavila »tisti, ki pravijo da si premlada, so najbrž bili v tvojih letih zelo nesposobni«. Sama ne bi znala bolje povedati.

MKC Šoštanj je dobil prostore v kletnem delu Majerjeve Vile, kako je s tem, kaj se bo tam vse dogajalo?

Podmornica, kletna etaža Majerjeve Vile, je primerna za jam sessione, kitarijade, nastope DJ-ev, klubske večere, nastope plesnih in gledaliških skupin, tekmovanja, LAN-partyje itd. Prirejali bomo tudi različna tekmovanja, okrogle mize, tečaje in dobrodelne akcije. Dokler imamo v lasti samo Podmornico, bomo izvajali le te dejavnosti. Za večje koncerte se bomo morali dodatno organizirati glede prostora.

V mesecu dni, odkar smo dobili ključke od Podmornice ter do dneva otvoritve smo skoraj vsak dan preživeli v njej. Pleskali smo, barvali, pometali, pomivali ... Povabili smo ljubljanske grafitarje, da so nam pomagali izpopolniti prostor. Vrhunec vsega tega je bil dan, ko smo iz OŠ Biba Roček prenašali odpisni material - mize, stole, oder itd. Od tistega dneva naprej nam je postalo vse bolj domače in resnično.

Ali lahko poveš, kaj vse bi še mladi potrebovali, da bi uresničili svoje sanje v mestu?

Največ pomoči bi potrebovali od obrtnikov, ki nam lahko ponudijo svojo pomoč v obliki storitev.

Kaj vse bi lahko mladi poleg tega, da imate svoj program, postorili tudi za samo mesto in občino?

Živimo v izjemno onesnaženem okolju, zato si mladi zelo želimo postoriti kaj proti temu.

Ali imate mladi načrt širšega povezovanja z mladinskimi društvi izven občine?

Imamo načrt, a je še nenapisan.

Imaš kakšno misel za bralce LISTA in občane?

Rada bi poudarila še to, naj Šoštanj ne obupa nad mladimi, naj verjame v MKC in v mlade.

Mia, zahvaljujem se ti v svojem imenu in v imenu bralcev LISTA za pogovor ter upam, da boš kot predsednica pozitivno delovala v dobrobit vseh mladih naše občine.

Jani Napotnik

Zofija Mazej Kukovič

Delova osebnost leta

»Sreča je, če voz lahko potegneš z dna, če ne obupaš!«

Foto: Marija Lebar

V Narodni galeriji v Ljubljani so v sredo, 3. januarja, priredili tradicionalno slovesno razglasitev Delove osebnosti za leto 2006. Na področju gospodarstva je ta prestižni naziv osvojila predsednica uprave velenjske firme Esotech Zofija Mazej Kukovič.

Pri izboru v štirih kategorijah so letos poleg bralcev sodelovala tudi posamezna uredništva, kar je imenovanju dalo še poseben poudarek resnosti, in imenovala po tri kandidate. Na področju gospodarstva je v precejšnji konkurenci uspešnih slovenskih menedžerjev zmagala Zofija Mazej Kukovič, predsednica uprave družbe Esotech. Delniška družba, ki je v večinski lasti zaposlenih, je v minulem letu osvojila tudi slovenski naziv za poslovno odličnost. »Imenovanje za Delovo osebnost leta mi pomeni veliko in za to je več razlogov. V prvi vrsti je to signal za vse ženske v Sloveniji, da so lahko uspešne. Na čelo podjetja sem stopila pred petnajstimi leti, ko je bilo v stečaju. Skupaj s kolektivom, ki je verjel, da je krizo možno preseči, smo se odločili za nenehen razvoj, iskali smo nove poti. Na tej poti so bili tako vzponi kot tudi padci. Uspehov smo bili veseli, na napakah pa smo nabirali izkušnje in se učili. Ni nam

bilo do skokovitih uspehov, pomembno je bilo, da smo sledili svoji viziji. Sedaj prihajajo rezultati. Če v današnji konkurenci zastaneš, pomeni, da nazaduješ. Zato iščemo vedno nove izzive, zlasti na globalni ravni,« pravi Zofija Mazej Kukovič.

»Imenovanje pa je priznanje tudi vsej moji bližnji in širši družini. Podpirali so me in verjeli v moje delo, čeprav so se tudi oni morali včasih zaradi tega čemu odreči. Zame je bil prvi korak v internacionalizacijo, ko sem iz Belih Vod pričela hoditi v šolo v Šoštanj. V tistem času je bil velik dosežek, ko sem nato končala tehnično šolo. Danes je to drugače. Vseživljenjsko učenje in izobraževanje je nuja. Svet je postal majhen in najbolj oddaljene dežele dosegljive. In ravno tam vidimo svojo priložnost,« še dodaja predsednica uprave Esotecha.

Tako imenovanje pa je pomembno zlasti za podjetje, ki ga vodi, za njegovo prepoznavnost. Zato, pravi Kukovičeva, je treba velik del zaslug pripisati tudi zaposlenim, poslovnim partnerjem in osebnim prijateljem, ne nazadnje pa tudi medijem. Nikoli ni skrivala, da prihaja iz majhne vasice – iz Belih Vod, še več, na to je bila vedno ponosna. In svojemu rojstnemu kraju se poskuša oddolžiti tudi tako, da se zavzema za revitalizacijo prazne osnovne šole. Pripomore pa tudi kot predsednica Naravovarstvene zveze Smrekovec, saj je ekologija in tehnološke rešitve za čistejšo okolje tako njena kot tudi Esotechova usmeritev.

Marija Lebar

Svetloba

Meditacija

Kaj je Bog, kdo je Bog?

BOG nima oblike, nima imena, nima definicije. Boga ne moremo določiti, niti opisati in ne izraziti. Zato je vse, karkoli je izrečeno o Bogu, napačno. V trenutku, ko se izreče, postane napačno. Človek lahko pravilno govori o Bogu edino, ko je tiho. Če izgovorimo eno samo besedo, smo zgrešili pravi pomen. Nič se ne more izreči o Bogu, toda Bog lahko postane izkušnja. Zanj ne obstoja dokaz niti kakršnakoli logična gotovost, vendar obstoja nekaj, kar je naša eksistenca. Duhovno prebujeni človek začne vse okoli sebe opazovati na novo. Stvari opazuje tako, da začne spoznavati izvor vsega v Bogu. Čeprav ta nima nobene oblike, se lahko izraža v vseh mogočih oblikah. Lahko je en val oceana, lahko pa ga najdemo tudi v vseh združenih valovih ocean. Lahko rečemo, da niti ena oblika ni Bog, ali pa da so vse oblike božanske. Um ne more spoznati Boga, kajti um lahko obvladuje samo oblike.

V spoznavanju brezobličnega moramo iti ven iz uma, odvreči svoj um vsak dan vsaj za nekaj trenutkov (meditacija), da bi se lahko okopali v Bogu. To so resnični trenutki, edini trenutki v katerih živimo, vsi ostali samo potekajo in ne bodo ohranjeni. Samo trenutki, v katerih smo živeli z Bogom, v meditaciji, v božji prisotnosti, bodo ostali ohranjeni. Bog ni oseba, Bog je božansko, je moč, je čudovita brezmejna energija. Vse je božansko in naše bistvo je božansko. Človekove biti ne iščemo zunaj, temveč je to naša najskrivnostnejša srž, naša notranjost.

Obstoj je naša edina gotovost. Denar, moč, ugled – nič od tega ni gotovo. Družina, prijatelji, celo samo življenje – tudi to ni gotovo. Obkroženi smo z negotovostjo. Obstaja ena stvar, ki je gotova, vendar je ne moremo najti nikjer zunaj nas. Nahaja se samo v najskrivnostnejši biti. Tam biva BOG. Tam kraljuje On. To je božje prebivališče. Je srce naših srčnosti.

Poznati Boga v sebi, pomeni iti ven izven vseh gotovosti. Šele takrat postane vse sigurno in varno in ko se to zgodi, prenehata žalost in nezadovoljstvo in nastane velik blagoslov. Ta blagoslov je največje hrepenenje našega bitja.

Najprej je potrebno vedeti, da smo življenje dobili v dar – to ni naš dosežek. Ali si ga sploh zaslužimo? Zakon Obstoja nagradi samo zaslužne, da izginejo iz kroga ponovnega rojevanja, tisti, ki pa si tega ne zaslužijo, pa se vedno znova vračajo v dolino smrti (mi temu rečemo življenje?). Enkrat, ko si bomo to zaslužili, bomo izginili iz »življenja« in se znašli v resničnem življenju. Če si to ne bomo zaslužili, se bomo morali vrniti. Tudi duh, ki je v nas, ni naš, je od Boga, je neprekinjeni tok božanskega v nas. Vdihujemo ga vsak trenutek nezavedno. Ko se bomo zavedali, bomo presenečeni. Mi jemo Boga, dihamo Boga, ne obstoja drugega kot Bog. On je naša hrana, naše korenine, naše listje, cvetlice, sadje. ON je vse, toda mi smo NIČ.

Človek, ki ljubi, je popolnoma živ, živi totalno in živi sedaj, v tem trenutku, kajti to je edini trenutek bivanja. Biti v Meditaciji tukaj in sedaj, nič delati, ne razmišljati in biti izven vsake logike, poln ljubezni, je edino, kar je prav. Opustiti vso svojo voljo in se predati božanski volji, je vse, kar je potrebno. Ko v popolnosti odvržemo svojo voljo, se lahko dotaknemo obstoja. Manj od tega ni dovolj.

Takrat, ko mi izginemo, izpuhtimo kot voda, ki se preda, ko jo zavremo na sto stopinj. Ko izpuhti naš ego, ko postanemo samo prazen prostor in ni nikogar notri, takrat obstaja samo veliki mir, nedolžnost, brezmejnost, neobveznost. To je trenutek, ko se v nas spusti božje kraljestvo, takrat se srečata zemlja in nebo, takrat smo se preobrazili iz smrtnega

človeka v nesmrtno dušo, takrat smo doma, v našem pravem Domu.

Preden pridemo domov, se nam zgodi temna noč duše. To so trenutki, ko smo sami s svojimi preprekami na Poti. Bolečina, trpljenje in bolezen se pojavijo zaradi strahu pred neznanim. Bolečina ni odvisna od nas, mi smo odvisni od nje. Ljudje imamo rajši bolečino kot da nimamo nič, da smo NIČ. Ničnost je boljše od vsega na svetu, boljše od česarkoli drugega. Postati NIČ, biti nič, biti popolnoma nič, zahteva veliko mero hrabrosti. To je potovanje na najbolj oddaljeno obalo, o kateri ne vemo nič, niti to ne vemo ali obstaja ali ne, pri tem pa vemo, da lahko v trenutku izgubimo edino obalo, ki jo poznamo. Zaradi tega nam je potreben Učitelj. Učitelj ni garancija nepoznanega, Učitelj je priča. Lahko nam garantira resnico. »To obstaja – jaz sem to spoznal in o tem pričam,« govori Učitelj. Če lahko gledamo Učitelju v oči in občutimo zaupanje, če lahko občutimo njegovo ljubezen do nas in svojo do njega, potem se nekaj skrivnostnega giblje med njim in nami. Nekaj skrivnostnega se dogaja, skrivnostna vez sledenja, skrita izkušnja življenja, meditacija. Z njo se ne more primerjati niti izkušnja ljubezni.

Meditacija je največje darilo, ki jo lahko človek dobi. Nič ni višjega in lepšega, kot je pristanek v svoji notranjosti. Je pot iz zunanosti v notranjost. Meditacija je umetnost, ker vsak človek na povsem drug način doseže notranjost. Kolikor je ljudi, toliko je poti, toliko je različnih preprek in načinov, da pridemo do istega bistva, do enega. Znanost uporablja univerzalne zakone in se ukvarja z zunanjim, učenec z notranjostjo. Notranjost je vredna veliko več, kajti znanstvenik je pomembnejši od znanosti, matematik je več vreden kot matematika sama, opazovalec je vedno pomembnejši od opazovanega predmeta. Milost vesolja je v tem, da daje različne načine in vsak ima svojo izkušnjo doseganja ali odkrivanja bistva, Boga. Meditacija je most med zunanjim in notranjim, med materijo in zavestjo. Meditacija je največje darilo, ki so ga Učitelji predali učencem.

Človek ni majhen kot kapljica rose, kot se vidi navzven. V sebi vzdržuje vesolja in brezmejne svetove. Toda znanost še vedno deluje na človeku v zunanosti, na kapljici rose. Toda tisti, ki so odkrili globine, so prepoznali da je človek morje, prostanstvo nedoumljivih dimenzij, ne pa samo rosna kapljica.

Človek meditacije mora na poti v notranjost premagati sloje goste mračne goščave. To prestraši mnoge iskalce, mnoge učence, kajti meditacija je soočanje s smrtjo, je poguba ega in uma. Ta mrak je potreben, kajti za njim se prične svitanje. Najprej malo svitanja, potem pa svetli plamen svobode. Učitelj nam je v teh trenutkih zelo potreben, kajti vodi nas na neprehajeni poti, ko gremo čez mrak in temo. Ko enkrat zagledamo Svetlobo v polnosti, ne potrebujemo več vodstva, zelo smo veseli, kajti prišli smo domov v svoj pravi Dom. Tam je tako svetlo, tam je tista Svetloba iz katere je narejeno celotno vesolje, Svetloba ki je samo naše življenje, ta Svetloba je Bog. Kadarkoli ima človek čas, naj čim več kvalitetno meditira in pozablja na zunanost, ki nima obstoja. Naučimo se, kako izhlapeti, kako postati nič. Človek se rodi z majhnim plamenom svetlobe, nato mora preiti čez mnoge prepreke, da bi na koncu postal to, kar je od nekdanj, kralj v božjem kraljestvu. Postanemo velik plamen, ki ga čutijo vsi, s katerimi pridemo v stik, postanemo Človek, razsvetljeni človek. Bog je popoln in mi smo v svoji notranjosti popolni, samo odkriti je potrebno našo pravo naravo. Smo čudoviti in popolni, kot je rekel Učitelj. Toda to smo pozabili, ker nas je prevzela močna negativna sila. Zdaj smo pod njenim okriljem, vendar srečni, kajti Učitelj nas pelje ven iz minljivega in nevarnega sveta. V preteklosti so ljudje umirali od pomanjkanja hrane, danes od pomanjkanja duševne hrane. Učenci smo tukaj zato, da se s pomočjo Učitelja rešimo iz ujetosti in še bolj pomembno je, da nudimo vsem drugim duševno hrano, ki jo ljudje danes potrebujejo bolj kot kruh.

Priredil Zen Aj

Bo kranjska sivka izumrla?

Besedilo in fotografije: Marija Lebar

Čebelji pridelki in izdelki so eden izmed najpomembnejših prispevkov civilizaciji in gospodarskemu razvoju človeštva. Čebele nam namreč dajejo veliko dragocenih pridelkov, med katerimi je najpomembnejši med. Tega so cenili že stari Egipčani, ustanovitelj islama Mohamed pa je napisal, da med pomaga pri vsaki bolezni. Po mnenju Grkov je bil med vir pesniškega zanosa in modrosti, Rimljani pa so za med rekli, da prija jeziku, bistri duha in um ter podaljšuje življenje.

Sicer pa si je človek že v pradedni ni prizadeval čebelam pobirati med in je odkrival njihova domovanja v duplih in votlinah. O tem priča med drugim tudi stenska risba, ki so jo našli v votlini Cuevas de la Aranja v vzhodni Španiji, ki je nastala okoli 5000 let pred našim štetjem. Prikaže dva človeka, ki s pomočjo vrvi iz ovijalk plezata do čebeljega dupla. Eden drži v roki predmet (najbrž gobo), ki se kadi. Z dimom so pregnali čebele in pobrali iz gnezda satovje.

Znano je, da so že naši predniki Stari Slovani gospodarili s čebelami, pridobivali med in iz njega delali tudi medico. Ko so se iz daljnih ruskih step odpravili na pot in se naselili na današnjem teritoriju, so s seboj prinesli tudi znanje o čebelarjenju. Tudi narodno drevo Slovenec – lipa je povezano s čebelami, saj obilno medu in daje kvaliteten svetel med. Slovenci na sedanjem ozemlju so najprej razvili tako imenovano gozdno čebelarjenje, ko so v drevesa izsekali dupla, jih namazali z medom in tako privabljali roje, da so se v njih naselili. To je bilo veliko lažje, kot pa iskati čebele vsepovsod. Naslednji korak je bil, da so taka izsekana dupla postavili doma in ni bilo po med več treba v gozd.

Če vemo, da je bil skozi dolgo zgodovino med skoraj edino sladilo, potem je jasno, da so čebele svojemu gospodarju prinašale gmotne koristi. Zelo pomemben je bil še en čebelji izdelek in sicer vosek. V časih, ko so si ljudje še razsvetljevali temo s trskami, lojenkami in oljenkami, so bile sveče iz voska privilegij bogatih ljudi, samostanov in cerkva. V nasprotju z drugimi svetili se vosek pri izgorevanju ni tako močno kadil, poleg tega pa je prostor prijetno odisaval. Tudi dandanes si s prižgano voščeno (ne parafinsko) svečo lahko privoščimo pravo blagodejno »aromaterapijo«.

Sčasoma se je pri nas čebelarjenje tako razvilo, da je Anton Janša celo postal čebelarški učitelj na dvoru razsvetljene cesarice Marije Terezije. Tudi pri nas so prosvetljeni čebelarji (kot sta bila duhovnika Peter Pavel Glavar in Janez Goličnik), ki so imeli že preko sto panjev čebel in več, čebelarjenje razširjali tako, da so poklanjali čebelje družine revnejšim gospodarjem in jih tudi v raznih »šolah« poučili o ravnanju in gospodarjenju s čebelami. Zaradi tega so tudi nastale prve slovenske knjige o čebelarjenju.

Sčasoma ni bilo kmečkega doma, kjer ne bi imeli svojega čebelnjaka.

Imel pa ga je tudi marsikateri bajtar. Temu so lahko prepovedovali, da bi pasel živino ali drobnico po tuji zemlji, lahko so mu prepovedali nabirati kurivo po gozdovih, nihče pa ni mogel prepovedati čebelam, da bi se pasle, kjer je pač kaj medilo. V tem času se je izredno razvila tudi trgovina s čebeljimi pridelki in celo čebelje matice so izvažali v ostale dežele Evrope.

Z elektrifikacijo, parafinskimi svečami, postopki pridelave »belih«

sladkorjev pa je merljiva ekonomska korist čebelarjenja upadala. Pravimo »merljiva«, saj glavnega učinka čebel, to je opravevanja ni mogoče natančno ovrednotiti. Če vemo, da je vsak tretji grizljaj, ki ga denemo v usta, odvisen od opravevanja čebel, vidimo kolikšna je v resnici njihova korist za nas vse. Žal se te koristi premalo zavedamo.

Čebelarji, v Sloveniji jih je okoli 8000 od tega 6200 organiziranih v razna čebelarstva društva, poskušajo

montaža: Franc Šivic

jo v svoje vrste pridobiti tudi mlade čebelarje, da bi ohranili enakomerno poseljenost krajine s čebelnjaki in tako zagotovili optimalno opraševanje kulturnih rastlin. V Sloveniji nam to še uspeva – sicer z velikimi napori vestnih čebelarjev – drugod po Evropi pa morajo sadjarji v času cvetenja sadnega drevja že poklicati opraševalske servise, da zagotovijo pridelek. V ZDA je že dolgo praksa, da sadjarji plačujejo čebelarjem prevaževalcem, da postavijo čebelje panje v sadovnjake. Pri tem pa je potrebno upoštevati stroga pravila o uporabi fitofarmaceutskih pripravkov, da ne pride do pomora čebel.

Slovenska vlada je leta 2004 v Koalicijski pogodbi zapisala: **Pomemben indikator ekološkega stanja v naravi so čebele, zato bo koalicija čebelarstvu namenila posebno pozornost.** Zadnji dogodki kažejo, da politika čebelarjem ni ravno naklonjena. Prav zaradi vsakoletnih zastrupitev čebel s pesticidi se med mladimi zmanjšuje zanimanje za čebelarstvo. Zaradi intenzivne kmetijske pridelave, za katero uporabljajo zaščitna sredstva, je naša kranjska čebela zelo ogrožena.

Kranjska sivka, kakor jo imenujejo strokovnjaki, je naša avtohtona pasma čebele izrednih lastnosti. V nasprotju z drugimi vrstami je naša sivka zelo miroljubna, zato je delo v in okoli čebelnjaka olajšano. Ni pretirano nagnjena k rojenju in donosi so zadovoljivi. Žal je pred časom k nam iz Amerike prišel zajedalec varoja, ki se priseda na čebele in jih tako izčrpa, da pomrejo. Kot rečeno pa k izumiranju čebel pripomore zlasti neustrezna uporaba fitofarmaceutikov. Pravilna raba in promet sta urejena v Zakonu o fitofarmaceutskih sredstvih (Uradni list RS št 98/2004).

Vlada pripravlja Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o FFS, ki bo vsem uporabnikom omogočil še večjo dostopnosti in izbiro teh sredstev. Če bo državni zbor zakon sprejel, bo to hkrati tudi začetek konca obstoja slovenskega čebelarstva, avtohtone kranjske čebele in naravnih danosti, na katere smo Slovenci tako ponosni. Slovenski čebelarji so v državni zbor pred kratkim za vsakega poslanca prinesli kozarce medu, da bi poslance opozorili na svoj nezavidljivi položaj, saj so prepričani, da bi sprostitev uporabe FFS pomenila še večje zlorabe pri uporabi strupenih zaščitnih sredstev. Tu je še problem gensko spremenjenih rastlin, pa tudi davčna zakonodaja, ki je do čebelarjev izredno krivična in neprijazna (še posebej v primerjavi z zakonodajo v Avstriji ali Nemčiji).

Človekova skrb za okolje je dolgoročna skrb za človeka samega. Že v Svetem pismu je zapisano, da je blaginja tam, kjer se cedita med in mleko. Dandanes blaginjo opredelujemo še s kakovostjo prostega časa, zraka, vode in nenazadnje tudi medu. Zdravje čebel in kakovost medu verodostojno odsevata skrb za naše okolje. ■

Kako narava poimenuje naše kraje?

Martina Pečnik

Z naseljevanjem posameznih območij so ljudje pričeli oblikovati imena svojih krajev. Ker so bili dobri poznavalci naravnih danosti, so mnoga imena povzeli kar iz narave same. Zanimiva zemljepisna imena najdemo tudi v naši bližnji okolici.

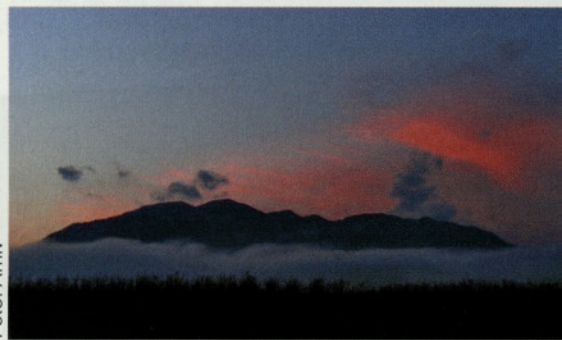
Ledinska imena

Ledinska imena so domača imena za posamezne predele nekega območja, npr. njive, travnika, gozda. Širše sodijo med zemljepisna imena, v katere uvrščamo imena krajev, rek, držav, ipd.

Ledinska imena so priče zgodovine nekega kraja in njegovih prebivalcev. Skrivajo spoznanja ljudi o njihovi deželi, naravnem pojavu in značilnostih časa, v katerem so imena nastala. Izoblikovanje imen izhaja iz potrebe, da se območje na nek način poimenuje in s tem loči od številnih drugih območij. Ledinska imena niso povsod enakomerno razporejena. Več jih je tam, kjer je bil človek s svojim delovanjem bolj prisoten. Pri ljudskem poimenovanju ljudje niso izumljali abstraktnih imen, temveč so izhajali iz materialne in duhovne resnice. Ledinska imena so tako zelo konkretna in hitro razumljiva. V veliko primerih so to označbe naravnih dejstev, prilagojene na kakšno geografsko posebnost. Ta lahko izhaja iz značilnosti površja, kamnin, vode, rastlinstva, živalstva, tudi kmetijstva, pravnih zadev in drugih družbenih dejavnosti.

Imena iz narave

Na nastanek imen so močno vplivali naravni pojavi in naravne značilnosti posameznih območij. Pri tem je imelo velik pomen samo zemeljsko površje. Oblike na površju, kot so vzpetine, strma pobočja ali poglobljeni deli so bili vedno pomembni za človekovo orientacijo v prostoru. Zato ni presenetljivo, da so posamezni kraji pridobili imena kot npr. *Breg*, *Ravne*, *Gora*, *Dol*, *Hrib*, *Vrh*, *Gorica*. Kjer kamenine bistveno odstopajo od okolice, so se oblikovala imena iz kameninskih značilnosti – npr. *Griže*, *Kamna gorica*, *Pri kremenci*, *Pesek* ali *Škrljevec*. Raziskovalec J. Titl prišteva med najstarejša topografska imena vodna imena, saj se nekatera pojavljajo že v pisnih virih iz 11. stoletja. Kakšna vodna imena prevladujejo, je odvisno od geološke sestave tal. Na slabše prepustnih tleh je več tekoče vode, tu najdemo imena kot sta *Potok* ali *Reka*. Kjer voda ponika v zemljo, so nastale *Ponikve*. V območjih s stoječo vodo ali kjer voda občasno zastaja prevladujejo imena kot je *Kal*, *Lokva*, *Loke*, *Luža* ali *Močilo*. Imena povzeta po rastlinah naj bi nastala v krajih prvotne poselitve, kjer so ljudje morali najprej skrbeti gozd. Današnja imena tako pričajo o nekdanjih rastlinskih vrstah ali gozdu – npr. *Dob*, *Jelša*, *Gozd*, *Log*, *Boršt*, *Bukovo*, *Gabrovica*. V imenih krajev se pojavljajo tudi domača drevesa, kot npr. *Oreh*, *Lipa* ali *Hruševica*. Pri poimenovanju prostora se je človek naslanjal tudi na divje živali, ptice in zveri. Po divjih živalih so nastale *jazbine* (jame v katerih so živali jazbeci) in krajevna imena kot je *Lisičino*, *Jelenski dol*, *Kačjak*, *Volčji Grad* ali *Krtina*. Izvori za zemljepisna imena

Ime za kraško planoto Golte je po ljudskem izročilo vodnega izvora. Hrib Gölte vso vodo pogólta – na apnenčasti planoti namreč vsa voda ponikne v podzemlje.

prihajajo torej iz različnih naravnih prvin okolja. Do njih je prišel človek z opazovanjem in spoznavanjem narave skozi svoje delo in življenje.

Zanimiva imena naše okolice

Da bi našli topografska imena naravnega porekla, nam ni treba odpotovati na drugi konec Slovenije. Zadosti je že, da prisluhnemo znanecem, starejšim ljudem ali prebrskamo za kakšnimi starimi zapiski. Prenekatero odkrijemo že, če bežno preletimo karto občine Šoštanj. Po oblikah zemeljskega površja je v šoštanjski občini podanih veliko krajevnih imen. Nad Šoštanjem so *Gorice*, po celotni občini so številna imena s pojmom »vrh«, kar nekaj vzpetin nosi tudi ime »hrib« (Tajnikov *hrib*, Petrčev *hrib*), v Šentvidu je *Sleme*, v Belih Vodah Atelsko *sedlo*, osamelec s cerkvijo Sv. Križa je Kriška *gora*, nedaleč od Šoštanja so *Ravne*. Zanimivo je ime *Strmina*, ki ga nosi pritok Bečovnice in ime kmetije *Vrtičnik* v Okonini nad Lokovico. Iz kamnin izhaja ledinsko ime Grmadski *pesek* pri Grmadniku nad Skornjem ali *Kamenca* nad Hudim potokom v Belih Vodah. Vodna imena najdemo v Belih *Vodah* ali imenih kmetij, kot npr. *Jezernik* v Ravnah, *Mlakar* v Florjanu ali *Potočnik* v Zavodnjah. Imena drevesnih vrst so v korenih besed za imena vrhov – *Hrastnikov vrh* v Lokovici, *Bukov vrh* nad Zavodnjami, *Jesenikov vrh* v Topolšici, naselij – *Topolšica*, *Gaberke*, *Pohrastnik* in kmetij – *Jesenjek* v Topolšici, *Lipovšek* v Ravnah, *Topolšek* na Lomu, *Grm* v Lokovici.

Vendar pa pravih ledinskih imen na splošnih kartah na bomo našli prav veliko. Največ jih pravzaprav hranijo starejši zgodovinski zapiski in ustno izročilo. S širjenjem urbanih naselij, opuščanjem kmetijske rabe zemljišč in spreminjanjem strukture podeželskega prebivalstva tone ustno izročilo žal nezadržno v pozabo. Kljub temu pa se ponekod vendarle še ohranja, predvsem s pomočjo posameznikov in nekaj zanesenjaških raziskovalcev. ■

Gon'li so, da se je kozol'c zibal

Zapisala Špela Janežič

V pustnem času je veselo. Tedaj so v krajih na šoštanjskem območju in tudi drugod v Šaleški dolini pred drugo svetovno vojno in še nekaj let po njej postavljali gugalnice pod kozolci in skednji. *Guncanje, gugaje* ali *gunganje* je bilo v zabavo vsem, predvsem otrokom in mladini. Ob prehodu v drugo polovico prejšnjega stoletja so to pustno šego postopoma opuščali. Danes je v teh krajih ohranjena le še v ljudskem spominu.

Gunganje pod kozolcem v pustnem času.

Na pustno soboto popoldan se je na kmetijah z velikimi kozolci zbrala mladina. Pod toplarji so postavili gugalnice iz verig in lestev. Na obeh straneh kozolca so na tram navezali po eno verigo, močno *furmansko ketno*, in napravili zanko. Med verigi so po dolžini kozolca namestili večmetrsko *lojtro* (lestev), na katero so dali še deske. To je bila *gungelca*, gugalnica, kjer se je gugalo tudi po deset otrok hkrati. Posedli so na vsako stran dolgega sedala, tako da

so se dotikali s hrbti. Na straneh sta gugalnico po dolžini izmenično poganjala poganjača ali pa sta jo nihala stoje na vsakem koncu gugalnice. – Gugali so se, da je bilo veseljje; od pustne sobote popoldan do pustnega torka. Na pepelnično sredo zjutraj so gugalnico pospravili.

Na pustni torek popoldan so sekali steljo in čistili sadno drevje, popoldan pa so gospodinje sejale korenje, pa naj je bil sneg ali kopno. Na pustni

Pod Kotnikovim toplarjem v Topolšici so se gugali tako silovito, da se je kozolec vidno majal. Nekdaj je stal na drugi strani ceste.

torek, dan pred postom, tudi ni smelo manjkati *krapov*, kot so tod pravili krofom. Včasih so pekli skoraj izključno tace, ki so bile iz enakega kvašenega in ocvrtega testa kot krofi, le da so bile tace pravokotne oblike z dvema zareza, brez marmeladnega nadeva in sladkornega posipa. Testo je moralo biti ravno prav *kipnjeno* (vzhajano). Ni se smelo »prehladiti«, zato je skrbna gospodinja pazila, da je bil prostor zaprt in topel, da so bili topli tudi moka, valjar, posoda, prt ... Tace so morale imeti na obodu okroglinokrog zlatorumen *krencl* (venec); debelejši je bil, boljša je bila gospodinja. Krofi okrogle oblike niso bili tako priljubljeni kot danes.

Krape so pekli običajno na masti, na pustni torek dopoldan. Nekatere gospodinje so jih napekle za celo reto (veliko rešeto za presejanje žita s pribl. metrskim premerom). Skoraj vse krape so pobrali *pusti*, kot so rekli našemljencem, ki so na pustni torek v skupinah hodili po domovih, prepevali, pobirali darove in prinašali srečo.

Za pusta so se gospodarji sestali z dninarji, ki so preteklo leto hodili k njim v *tavr*. Najprej so jih pogostili s kuhanim svinjskim plečem, nato pa so za eno leto za nazaj poračunali opravljene šhte.

Včasih so se za pusta šemili otroci in odrasli. Prvi so si iz *škrniclov* (papiernih vrečk) sami izdelali obrazno masko, *larfo*, z odprtini za oči, nos in usta. Pobarvali so jo z ogljem ali rdečilom. Oblekli so se v narobe obrnjena oblačila, stare *kikle* ali hlače.

Maškare so bile običajno takšne, da »nisi vedel, kaj predstavljajo«. V torek popoldan so hodile od hiše do hiše, od vrat do vrat, prinašale srečo in

Foto: Berivka

Pustne tace so včasih pekli na svinjski masti. Kar jih niso pobrali in pohrustali pusti, so jih narezali na tanke rezine in le-te posušili. Po postu so jih jedli v juhi.

pomlad: »Zato pa nam dajte en krajcerček, dva, tri krofe, tri bobbe in košček mesa.«

Ob večerih so se našemili še odrasli. Nekateri so uprizorili svatovski čin: k hišam je prišla pustna svatba, z ženinom, nevesto, svati in muzikanti. Drugi *pusti* so predstavljali *pol deda*, *pol baba* – ena stran telesa je bila oblečena v moškega s suknjičem in hlačnico, druga stran v bluzo in krilo. V šoštanjski okolici pa so bili že v prvi polovici prejšnjega stoletja posebnost tudi *šoštanjski koši* (*baba* nosi v košu *dedca*): našemljenec – dedec je od pasu navzgor v košu, ki ga na hrbtu nosi baba – lutka, ki jo ima našemljenec nameščeno pred seboj.

Nazadnje so se odrasli *pusti* zvečer zbrali pri kakem kmetu ali v gostilni in se zabavali. Pred polnočjo so odšli

domov, se podkrepili in pripravili za dolg, štiridesetnevni post. Ko so pusti odšli, so »za njimi pometli z brezovimi metlami vse grehe in smeti«.

Pripovedovali so: Tončka in Jože Menih, Marija Janežič, Anica Podlesnik, Marija Roglšek.

Ilustracija: Rok Poles

Knjižne novosti in dogodki v mestni knjižnici Šoštanj

Maja Rezman Huremović

Nič ne bomo ovinkarili. Pomlad je pred vrati, veselim se daljših dni, Aja pa tako ali tako že nekaj časa nabira trobentice in marjetice. V petek jo je mahnila v knjižnico, in domov prinesla goro knjig.

Za mlade zanimiv priročnik Karin Kampwerth z naslovom *Najboljši v razredu v štirih tednih*.

Te profks za matematiko ne mara? Te pred kontrolkami zgrabi panika? Te zgodovina niti malo ne zanima? Nimaš pojma o tujih jezikih? Pobira

tvoj сосед v razredu eno petko za drugo in ima poleg tega veliko časa tudi za prijatelje in hobije? Najbrž jih že pozna – teste, nasvete in strategije iz te knjige za učenje z glavo, pravilno ravnanje s profksi in ogromno uspeha z malo truda!

Karin Kampwerth objavlja v pomembni reviji za mlade in je avtorica poljudnoznanstvenih knjig za otroke in mladino. Njena maturitetna ocena je dobro varovana skrivnost, saj ni bila ravno grebatorka. Šolo je opravila kot nadležno zlo, potem pa ugotovila, da tudi po maturi še ni konca učenju. Če bi ta knjiga obstajala že takrat, bi ji bilo prihranjenih kar nekaj težav s šolo.

Založba Mladinska knjiga.

Roman *Softibluz* je zadnji v vrsti izpod peresa mladinske pisateljice Janje Vidmar. Tokrat se je večplastnosti med mladimi lotila na nekoliko drugačen način. Prve spolne izkušnje so v slovenski mladinski književnosti večinoma skržene na

dvoumne namige, najstniška sanjarjenja ali travmatične izkušnje s tragičnimi posledicami. Kako pa mladi zares doživljajo spolnost? Kdaj in kje se srečajo z njo? Ali je spolnost res preživeta? Kdo goji vzdržnost in zakaj so nekateri mladi za drobec pozornosti pripravljeni tvegati vse? Izzivalna zgodba o pobalinski Tajji, ki je fant od fare, pa ven-

dar njeno srce dekleško hrepeni po Lanu ...

Mojstrsko napisano zgodbo nadgrajujejo tankočutne ilustracije Matjaža Schmidta.

Prešernova družba.

Za odrasle: *Trkaj, trkaj na nebeška vrata* pripoveduje, tako kot že mnoge Francičeve knjige kratke proze in nekateri njegovi romani, o svetu, v katerem živijo ljudje, ki niso samo ujetniki časa, marveč tudi ujetniki svojih notranjih želja, predstav in podob. Francič opazuje svet tako, da vanj projicira svojo lastno življenjsko izkušnjo, vendar ne v njeni moralistični različici, ki objokuje človeške reve, ampak s trezno distanco, ki oblikuje nove in pretresljive poglede v značilni pripovedni tehniki drobnih, medsebojno povezanih prizorov. Ta pripovedna tehnika, navidez raztrgana, je že postala prepoznavna stalnica Francičeve poetike. Pri tem Francič svoje junake vedno prikazuje v njihovih robnih položajih, tako skozi socialno, kot tudi skozi psihološko perspektivo.

Je, ko govorimo o sodobnih slovenskih prozaistih, med najbolj preciznimi opazovalci tega sveta, sestavljenega iz ostrih robov, ujetega v močna, ponavadi skrajna, nepomirljiva in eruptivna čustva. Osebe so pri Franciču več kot samo nosilci zgodbe, saj je zgodba vedno zaznamovana z mnogimi dodatnimi podatki, ki jih osebe posredujejo bralcu skozi svoj notranji monolog ali pa skozi komentar, ki ga pisatelj vpleta v pripoved. Pri tem Francič ne dela razlike med drobnimi, komaj opaznimi premiki, ki karakterizirajo ravnanje njegovih junakov in njihovimi končnimi odločitvami, za katere lahko rečemo, da usmerjajo tok zgodbe in jo vodijo proti dramatičnemu koncu.

Založba Ved.

24. novembra leta 1919 se je Karlinova z večernim vlakom ob pol sedmih odpeljala s celjske železniške postaje do Ljubljane in nato v Trst. Cilj: Japonska. Predviden čas potovanja: tri leta. S seboj je vzela kovček z najnujnejšimi oblačili, desetjezični slovar, ki ga je sama sestavila, legendarno eriko – pisalni stroj – in 130 ameriških dolarjev ter nekaj sto avstrijskih mark, ki so v tistih prevratnih časih dnevno izgubljale vrednost. Stara je trideset let ...

Alma Maximiliana Karlin, po rodu Celjanka, je bila svetovna popotnica, poliglotka, ljubiteljska

etnologinja, biologinja itd. Študijsko potovanje okrog sveta, ki ga je nameravala opraviti v treh letih, je trajalo približno trikrat toliko. Srečanja in spoznanja so se ji vtisnila v dušo in jo preoblikovala za vse življenje. Ker ni hitela, kakor se nam dogaja danes, ampak je potovala v »človeškem ritmu«, si je v vseh deželah našla čas, da se je vživela v dušo domačinov, spoznala njihove notranje stiske in napetosti in jih nakazala že v potopisih, poglobljeno pa jih je opisala v svojih literarnih delih.

Samotno potovanje v daljne dežele: tragedija ženske je izšla pri Mohorjevi družbi v Celju.

Ena za tekače začetnike: *Tek za začetnike: preizkušen 13 – tedenski program hoje in teka*, avtor priročnika je Ian MacNeill.

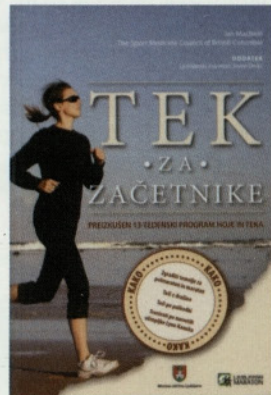
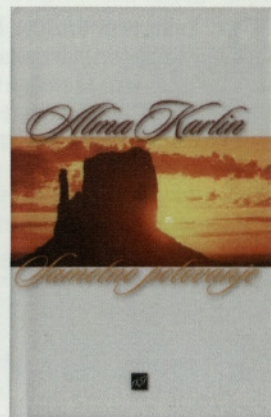
Ne glede na to, kakaj začnate s programom teka, boste v tej praktični knjigi našli odgovore na vsa vaša vprašanja.

Izvedeli boste, kako povečati moč in vzdržljivost, najti motivacijo in si postaviti realno dosegljive cilje. Dobili boste nasvete, kako izbrati pravšnje tekaške copate in se pravilno prehranjevati, kako se izogniti bolečinam in poškodbam. Predvsem pa vam knjiga nudi program, kako korak za korakom doseči zastavljen tekaški cilj.

V knjigi boste našli: preizkušen 13 – tedenski program hoje in teka, 8 – tedenski program priprave na polmaraton in maraton, nasvete strokovnjakov na področju prehrane, športne medicine in znanosti ter trenerjev in psihologov, praktične nasvete za trening in odgovore na pogosto zastavljena vprašanja, pričanja tekačev vseh starosti, ki so se spoprijeli s tekaškimi izzivi, najnovejša doseganja o teku in dietah ter nasvete za tek med nosečnostjo – in po porodu.

Založba Tuma.

Tecimo skupaj v pomlad.

pripravila Ajda Prislan

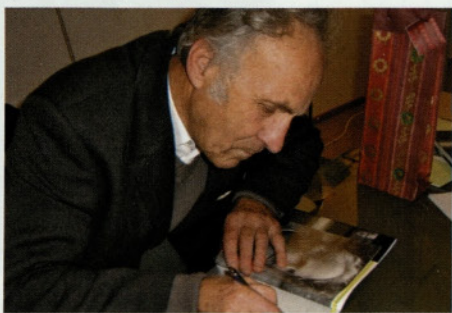

Kulturni natroski s Koroške

ČEZ URŠLJO GORO

Pri Kulturnem društvu Mohorjan Prevalje je izšla že štiriindvajseta knjiga. V Družbenem domu na Prevaljah so predstavili novo MEŽA ŠE K'R TEČE pisca, profesorja kemije STANKA LODRANTA. V njej se avtor, danes skoraj že osemdesetletnik, predstavlja s članki nastalimi skozi njegovo bogato, več kot 40 let dolgo delovno dobo na ravenski gimnaziji, in skozi vse življenje. Na prireditvi so simbolno prikazali tudi področja njegovega dela: poučevanje kemije, planinstvo, čebelarstvo, bogata likovna ustvarjalnost.

Predsednik KD Mohorjan Jožko Kert je povedal: »To je knjiga, ki bi morala biti obvezno branje slehernemu mladeniču, še posebej nam Korošcem. Je zelo lepo avtorjevo darilo Korošcem, saj je avtentični izpovedni dokument bogate življenjske dobe delovanja prof. Stanka Lodranta v ravenski gimnaziji. Ne samo pedagog in profesor kemije, je tudi odličen planinec, alpinist, slikar, rezbar, čebelar, glasbenik na citrah.« Avtor knjige dodaja, da je marsikaj napisano tako rekoč tudi med vrsticami ...: »Vse življenje sem tu, čeprav so misli švigale po celem svetu. Moja šolska taktika je bila taka, da sem vzbujal radovednost. To je bistvo. Zmeraj sem precej študiral, kako bi dijakom sugeriral, da bi stalno spraševali. Na misel mi ni prišlo, da bi jaz spraševal, dijak mora spraševati, profesor naj pa odgovarja, zato je tam.«

Knjiga se začne s spominom od enega leta piščeve starosti in konča danes, pri njegovih že skoraj 80. letih. Nadaljevanje naslova Meža še k'r teče je: »kljub velikim ... svinjarijam ... ki so se godile in se še verjetno tudi bodo'. Na žalost. »Jaz nisem pisatelj, v šoli so me opisemili, potem pa sem kaj zapisal. Slavisti se razburjajo, ker hočem okolico izraziti v pisni besedi po izgovorjeni. Pisna beseda je nastala šele po izgovorjeni besedi in žal mi je, da se govorjena tradicija izgublja. Hotel sem ohraniti stare besede. V knjigi sem zapisal tudi rodovnik naše družine iz Roža med Slovenci na avstrijskem Koroškem, kjer govorijo po rožansko. Tam se nekoč neki Lipej razburja, ko ga »žokajo«, zakaj se še ni poročil. In reče, da take, kot je vaša Franca, ne 'dobom'. Pa so mi slavisti trikrat popravili na dobim. Zakaj pa s tako velikim zanimanjem tiste stare kmečke »kište« pobirajo

etnologi in drugi, tam spoštujejo stare stvari, govorice pa ne bi spoštovali. To ni pravično, saj je vseeno, ali je likovna ali besedna umetnost,« pove avtor knjige Stanko Lodrant. Bogata likovna oprema v knjigi dopolnjuje njegovo zapisano besedo.

V poročni dvorani v Upravni enoti Dravograd je bila na ogled razstava GRADOVI IN VRTOVI. Pripravil jo je mag. FERDINAND BLAZNIK. Temelji na programu dela Kluba za estetiko knjižnih opornikov – Dobrova. Njen namen je prikazati del čudovite dediščine gradov, utrdb, parkov in vrtov. Razstavljeno je bilo okoli 200 knjig in grafik, nekaj zelo starih. Predstavlja celovito razgibanost in lepoto gradov, tudi zahodnoevropskih, čeških in japonskih, ter vrtno kulture. Zbirka je last Ferdinanda Blaznika, saj že desetletja zbira in kopiči literaturo o gradovih, viteštvu, srednjem veku, mineralih, vzhodnjaški filozofiji.

Gradovi segajo v začetek srednjega veka, pred tem so poznali razne oblike utrdb in trdnjav. Bili so bivališča fevdalcev in obrambne postojanke za obvladanje določenega prostora, prerasli so v palače in dvorce. Navezujejo se z mitologijo.

Z območja Dravograda in okolice je bilo moč videti Valvasorjevo upodobitev Dravograjskega gradu, Pokštanski grad nad Bukovskim gradom, ki sta danes oba v slabem stanju, v ruševinah, in druge. Blaznik pove, da Dravograjski grad veliko pomeni za identiteto samega trga Dravograd. Dušan Kos je prvi opozoril na obstoj gradu na Ojstrici. Pripoveduje, kako je celjski grof leta 1330 v fevd podaril šaleški grad tem plemičem iz Ojstrice.

Razstavljene so bile originalne grafike iz Fišerjeve Topografije Štajerske, pa Vuzeniškega gradu, slovenjgraškega Vodriža, Legenskega gradu, Feldenhofesa, množice drugih slovenskih in najpomembnejših evropskih, izredno zanimivih francoskih in angleških gradov. Pa 18 izjemno kakovostnih knjig kastelologa dr. Stoparja in druge strokovne knjige, knjige o angleških, japonskih, nemških in slovenskih gradovih ter

vrtovih. Vrt se je povezoval z gradovi. V tostranstvu je bil vedno kot nek paradiž, raj, prostor, ki omogoča mir, sožitje, tam so vsi srečni: živali, sprehajalci, rastline. Vrt živi svoje življenje.

ŠENTILJ POD TURJAKOM pri Mislinji na južnem pobočju zelenega Pohorja je pred stotimi leti dobil BABNIKOVO GODBO. Takratna »pleh muzika« je prvič zaigrala nekaj maršev in pesmi, ko so farani leta 1906 obhajali lepo nedeljo sv. Ilja. Njen ustanovitelj in prvi kapelnik je bil Anton Krajnc – Babnik, ki je zlasti po prvi svetovni vojni začel intenzivno učiti mlade godce na vseh glasbilih, zato je zasedba članov nenehno rasla. Zdaj jo vodi že tretja generacija »muzikantov«, ki so pri njej začeli igrati kot otroci stari med 12 in 15 let.

Leta 1991 je kapelnik godbe Jože Krajnc oddal kapelniško službo, v kateri je deloval celih 58 let. Njegovo mesto je zasedel Peter Tovšak, ki je do takrat igral basfliegerhorn. Na prelomu v tretje tisočletje je dirigentsko palico prevzel Grega Tovšak, sin prejšnjega dirigenta. Več kot deset let je v godbi igral rog, s tem glasbilom je na Akademiji za glasbo v Ljubljani tudi diplomiral. Z njim je Babnikova godba napredovala tako v kakovosti podajanja glasbenega stavka kot v harmonizaciji orkestracije vseh glasbil kot celote.

Danes orkester šteje 37 članov. Ob 100-letnici so izdali zgoščenko in knjigo z naslovom Zgodba Babnikove godbe 1906 – 2006. Spomine na čas, kraj življenja in dogajanja v vseh teh letih so strnili v svoji skladbi Mislinjska dolina.

V Koroškem pokrajinskem muzeju Slovenj Gradec je bila razstava del PETRA ABRAMA z naslovom IZ BREŽČASNEGA VRTA, ki jo je pripravil Marko Košan. Na otvoritvi je igralec Kristijan Muck predstavil pesmi iz svoje najnovejše zbirke Sinji klici, ki je izšla pri založbi Abram. Razstavljene so bile risbe, grafike, slike in fragmentarno obklesani kipi, ki jih je Košan opisal kot dela zaokrožena v kontemplativno doživljanje »žlahtne zemlje« arhetipsko čutnega

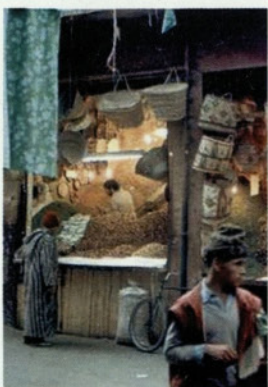
Krasa in simbolnih plasti zelo osebnega počutja, vpetega v prisluhe kolektivnega spomina ne le zahodnega sveta, ki nam je najbližji in najbolj razpoznaven, temveč tudi v intimnem odnosu do mitologij bolj odmaknjenih in celo mističnih duhovnih sistemov iz različnih obdobij kulturne zgodovine.

Avtor razstavljenih likovnih del se je šolal na Akademiji lepih umetnosti v Benetkah in nadaljeval podiplomski študij na ljubljanski likovni akademiji. Za njim je več kot štirideset samostojnih in trideset skupinskih razstav ter zbirka likovno opremljenih knjig. V motivih iz narave ostaja najbolj zvest Krasu, v simbolih in portretih pa starodavnim duhovnim izročilom. Peter Abram ima tudi svojo založbo, v kateri izdaja knjige visoke kakovosti s celotno lastno likovno opremo.

Na vprašanje, zakaj je razstavo naslovil *Iz brezčasnega vrta*, je odgovoril: »Zato, ker me ne zanimajo stvari, ki jih je moč opredeliti v čas. Človek, če odmislimo njegovo zunanost, njegov tip oblačenja, obnašanja, kakršnokoli identifikacijo z zunanostjo, ostane samo človek.«

V Knjižnici Radlje ob Dravi je bilo potopisno predavanje DANKA SAGMEISTRA »Kalifornija – dežela, kjer sanjajo stari generali«. Dan kasneje je v Knjižnici Ksaverja Meška Slovenj Gradec predaval z naslovom *MAROKO – RAZPRASKANA PODOBA SANJ*.

Darko Sagmeister se je z ženo in otrokom že šestič odpravil na potovanje izven Evrope, prvič, ko je bil sin star 3 leta. Od takrat potujejo vsako leto, lani so bili v Maroku mesec dni.

Maroko je geografsko izjemno raznolika puščavska in gorska dežela. Meseca aprila je v njej dostopno vse: od Sahare do atlantske obale in Atlasa, le najvišji vrhovi so še pod snegom.

Najprej so prileteli v dolgočasno mesto brez duše Casablanca, nato

so obiskali stara imperialna mesta. Prekrasen je Fes, saj je v obzidanem delu mesta kar 9400 uličic in labirintov v starem orientalskem duhu. Šli so tudi v Marakeš, ki je najbolj maroški v Maroku. Tam so jih navdušili bazarji, mošeje, večina zaprtih za ne-muslimane, muslimanski spomeniki, nekdanji židovski del, glavni trg, ki kar vrvi, in na katerem so predstave, ki živijo svoje življenje.

Potem so prečkali Atlas, hodili po prečudovitih soteskah z rekami in gorah. »Tam sem odkril pokrajine, o katerih sem sanjal že kot otrok, čudovite »špičaste« vrhove, puščavo, trdnjave ...,« pravi Darko Sagmeister.

Prenočili so tudi pri Berberih, kjer so se znašli v svetu izpred tisočerih let, kjer je edina razsvetljava ogenj zakurjen sredi črne kuhinje. Pri Mohamedu, kjer so vedrili, je ena od hčera, Hera, zamesila kruh na razprostrti ovčji koži. Pohišta tam nimajo, vse skupaj je skrajno arhaično. Oko se ti napase na čudovito oblečenih ženskah v modrih oblekah sredi zelenega žitnega polja, okrog pa gola rjava pobočja, kar so izredno fotogenični prizori. Ne dovolijo pa, da jih fotografiraš.

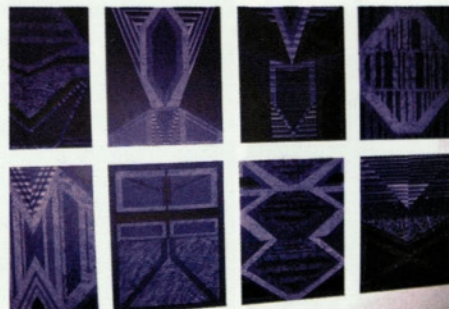
Ljudje so izredno odprti. A se je v gorah zgodilo, da se je skupina berberskih pastircev jokaje razbežala, ko so videli belce.

Maroku je v primerjavi z drugimi afriškimi deželami zelo bogata in draga dežela. Ni ceneje kot pri nas v Sloveniji. V hotelih lahko spiš tudi za 500 ameriških dolarjev na noč ali pa v ceneni hotelih za 15 dolarjev na sobo na noč, a so zelo umazani.

ČRTOMIR GORJANC z Raven na Koroškem je izdal knjigo *Moja pisanja*, predstavili so jo že v knjižnicah na Ravnah in v Dravogradu in Knjižnici Ksaverja Meška Slovenj Gradec. Sestavljena je iz tem prostorskega in urbanističnega načrtovanja, vsebuje strokovno področje: cenitev nepremičnin, zemeljski potresi, piše o tretji razvojni osi.

V Koroški galeriji likovnih umetnosti Slovenj Gradec je bila razstava del akademskega slikarja LOJZETA LOGARJA, ki je v svoji likovni poetiki prehodil pot od poparta do konceptualnega pristopa, radikalnega ekspresionizma, akcijskega slikarstva, vzporedno je gojil grafiko. Je tudi profesor na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani.

Zadnji dan razstave je bilo nagradno žrebanje 10 vstopnic obiskovalcev. Eden od nagrajencev je dobil originalno grafiko Lojzeta Logarja.

»ČEZ GORO K OČETU« je eden največjih nočnih pohodov v Sloveniji po številu udeležениh planincev (poimenovan po resničnem dogodku opisane v črtici Prežihovega Voranca). Na prvem pred štirinajstimi leti je bilo 37 pohodnikov, letos pa že 653 iz vse Slovenije. Zberejo se v Črni na Koroškem, državno mejo prestopijo na Lužah. Na kmetiji pri Čemerju jih sprejmejo domačini, zamejski Slovenci. Pohodnike pogostijo in jim pripravijo kulturni program. V okviru Planinskega Društva Ravne na Koroškem pohod Čez goro k očetu organizira vodnik Jože Žunec.

Omenili so tudi prvega znanega slovenskega alpinista Valentina Staniča, ki se je leta 1808 kot četrti Zemljan povzpela na Triglav in mu kot prvi izmeril nadmorsko višino. Spoštovan je bil kot največji znanstveni alpinist svoje dobe. Bil je slovenski izobraženec, skladatelj, duhovnik, alpinist, vzgojitelj in kulturni delavec, ki se je rodil leta 1774 v Bodrežu in umrl leta 1847 v Gorici. Po končani gimnaziji v Celovcu je v Salzburgu, ki je takrat doživel velik kulturni, gospodarski in politični vzpon, študiral filozofijo in bogoslovje, privlačile so ga tudi naravoslovne vede. Leta 1795 je kot prvi preplezal Watzmann in nekatere nižje salzburske gore v Avstriji. Leta 1800 je sodeloval v odpravi, ki je prva osvojila Großglockner visok 3797 metrov. Ob tem je vedno goram z barometrom izmeril njihove nadmorske višine. Leta 1802 je bil posvečen za duhovnika, iz Salzburga do Kanala ob Soči, kjer je imel novo mašo, je šel peš. Čez nekaj časa se je preselil na Banjšice. V tem času je napisal kar nekaj pesmi.

Kot znanstveni alpinist je s seboj vedno tovoril barometer, termometer, hidrometer in nivelirno tehtnico. Opravil je tudi endometrične poskuse z zrakom, ki ga je prinesel z vrha Velikega Kleka. Leta 1809 je bil premeščen v Ročinj. Tu je ustanovil šolo, v pouk je uvedel telovadbo in mladino vabil na plezanje v strmine nad Sočo. Velik podarek je dal telovadbi, plavanju, planinarjenju in vsemu, kar krepi telo. S svojim znanjem je bil ljudem v veliko pomoč v boleznih, sam pripravljala domača zdravila, njegova največja tovrstna zasluga je cepljenje proti črnim kozam. V Gorici je bila, predvsem na njegovo pobudo, ustanovljena gluhošolnica, ustanovil je tudi društvo proti mučenju živali. V Gorici je odprl prvo knjigarno, v kateri ni prodajal le verskih knjig, ampak tudi posvetne, kar je bilo za tiste čase redkost. Velike zasluge ima pri uvajanju naprednega kmetijstva. Leta 1819 ga je goriški nadškof Jože Wallant poklical v Gorico in ga imenoval za kanonika, tam je delal tudi kot visoki šolski nadzornik. Umrl je aprila 1847, ko je hotel dvigniti težak kamen na vrtu gluhošolnice v Gorici.

Venezuela

Polona Moškon

Ko je Krištof Kolumb pred več kot petsto leti priplul v Venezuelo, jo je v trenutku poimenoval raj na zemlji. Dežela na severnem delu Južne Amerike tudi danes z bogato naravo in številnimi kontrasti, od toplega Karibskega morja do zasneženih Andov, spominja na svojevrsten raj.

Njeno špansko ime se v prevodu glasi male Benetke, kajti nekaj let po Kolumbu je Vespucciju prihod na severozahodno obalo, poseljeno z lesenimi kolibami na kolih, obudil spomin na Benetke.

Petmilijonsko glavno mesto Cáracas z revnimi stanovanjskimi soseskami na eni strani in modernim ter vedno temperamentnim mestom in novejšo podzemno železnico na drugi strani s svojim kontrastom bode v oči. Velja za eno najnevarnejših mest v državi. Ne samo zaradi visoke stopnje kriminala, temveč tudi zaradi skorumpirane policije, zato prebivalci za svojo varnost poskrbijo kar sami. Večina stanovanjskih stavb je tako obdanih z električnimi žicami pod visoko električno napetostjo.

Kljub vsemu pa je mesto precej urejeno, še posebej, ko obiskovalec stopi na glavni mestni trg, kjer se na bronastem konju bohoti kip Simonu Bolívarju, venezuelskemu heroju, ki je leta 1811 deželo osvobodil izpod španskega kolonializma. Njegova priljubljenost je tako velika, da njegov kip srečamo v vsaki manjši vasi, prav tako pa je po njem imenovana tudi uradna denarna valuta Venezuele – bolivar. Njegova grobnica v Panteon Nacionalu je med vsemi grobnicami pomembnih venezuelskih državljanov največja

častnejša. Ob njegovi grobnici visijo zastave šestih držav, ki jih je osvobodil izpod Špancev.

Cáracas je obdan s hribovjem Kordiljero, ki ga večino časa prekrivajo oblaki. Skozi celo leto ima ugodno vremensko klimo. Noči pa so v primerjavi z dnevnimi temperaturami, okrog 28 stopinj, prijetno sveže.

Uradni jezik je španščina, vendar potrebuješ kar nekaj časa, da se uho privadi na njihovo svojevrstno pojočo govorico. Ljudje so prijazni, čeprav ne vajeni turistov, hitro priskočijo na pomoč, kadar jo potrebuješ. Tu pa tam pa zaslišiš tudi »Buenvenidos en Venezuela«, 'dobrodošli v Venezueli', kar ti daleč od doma še posebej ogreje srce.

Pot sva nadaljevala proti najstarejši kolonialni prestolnici Coro. Za najem avtomobila se kljub smešnim cenam bencina – osem tolarjev za liter oktanskega 95 in tri tolarje za dizelskega – nisva odločila, predvsem zaradi nestrpnih voznikov, katerim bi težko konkuriral najslabši slovenski voznik. Luči na semaforju so predvsem modni dodatek. Upoštevanje rdečih luči je predvsem odvisna od razporeditve voznikov, nekateri ustavijo, nekateri ne.

Ob prihodu v Coro ob petih zjutraj iz premočno klimatiziranega avtobusa mi je vzelo sapo. Novembrska vročina in vlaga obmorskega mesta se precej razlikujeta od visoko ležečega Caracasa na 850 metrih. Mesto je polno živobarvnih kolonialnih stavb z osrednjim trgom Plaza Bolívar. V neposredni bližini mesta se dvigajo peščene sipine Medanos de Coro, ki ob močnem vetru prekrijejo cesto. Sipine so vmesna točka pred polotokoma Paragvaja, katerih rt predstavlja drugo najbolj severno točko Južne Amerike. Rumene peščene plaže, roza flamingi, modre tarantele, termitnjaki, božični kaktusi pa so značilnosti te vroče pokrajine.

Z vroče karibske obale naju je pot vodila v prav prijetno osvežujoče Ande, v Mérido na višino 1.500 metrov. Zaradi ugodne klime in lege dežele v tropskem podnebnem pasu uspeva na višini 3.000 metrov zelenjava in sadje skozi vse leto. Z obrobja mesta je speljana atraktivna kabinska gondola, ki je najdaljša in najvišja na svetu in te popelje do višine 4.765 m, kjer zaradi redkega zraka (pomanjkanja kisika) kaj hitro postaneš omotičen. Okoliško hribovje skriva majhne andske vasi, skrite slapove, bananovce, pomarančevce, ozke poti in nepregledne površine tropskih gozdov.

Iz višine pa zopet v nižino, v Los Llanos, venezuelsko nižavje, ki zajema

skoraj polovico dežele. Zaradi deževnega obdobja so bili nepregledni travniki napojeni z vodo, kjer se pasejo krave in kjer je dom nešteti ptic, snežno belih in živo rdečih ibisov, pisanih tropskih papig (are) in kolibrijev. Reke skrivajo sladkovodne delfine in piranje, ki so neverjetno okusne. Lovili smo jih na koščke piščanca s posebno oblikovanim trnkom s kovinskim podaljškom, ki se je vsaj decimeter nadaljeval proti laksu. Obstaja namreč velika možnost, da zaradi svoje agresivnosti poleg vabe ugriznejo tudi v laks in ga pregriznejo. Na prvi ulov ni bilo potrebno dolgo čakati, saj so zagrizle še isti trenutek, ko si vrgel vabo. Zaradi ostrih zob, podobnim britvam, je bila potrebna velika previdnost pri snemanju s trnka, kajti mimogrede lahko izgubiš enega od prstov.

Med lovljenjem pirani smo doživeli prelet rdečih ibisov iz delte Orinoca v Los Llanos. Njihov prihod je naznanjal konec deževnega obdobja in začetek sušnega. Pogled se mi je ustavil na obrežjih, kjer so se gredli številni kajmani, malo višje pa se je družina največjih kopenskih glodavcev kapibar počasi premikala proti reki. Naš vodič nam je

poskušal predstaviti še orjaškega plazilca, vendar zaradi prevelike količine vode anakonde ni uspel najti. Kljub vsemu pa nam je noč razkrila pravcati majhni safari: lenobnega mravljinčarja, sove, svetlikajoče se oči kajmanov in številne kresničke.

Iz prostranega nižavja naju je pot vodila v eno izmed 24 zveznih držav Venezuele, v Bolivar.

Po triurni poskakujoči vožnji po luknjasti cesti sva s kombijem prispela do majhnega letališča v kraju La Paragua. Z lokalnim letalom, ki je bilo edino prevozno sredstvo, v pol ure prispemo v nacionalni park Canaima, kjer prebivajo Indijanci Pemon.

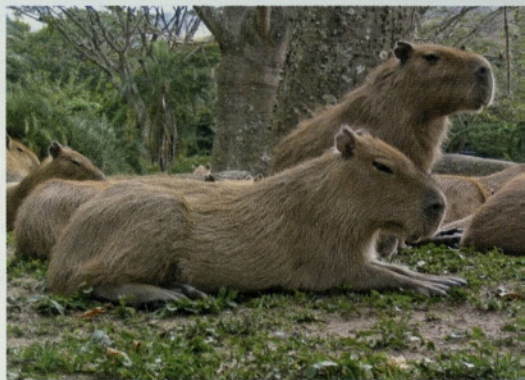
Nacionalni park Canaima je nedotaknjen, z neštetimi rekami preprejeni tropski pragozd, ki predstavlja enega največjih naravnih parkov na svetu. Zaradi obilnih padavin in ugodnega podnebja na Gvajanskem višavju je rastlinstvo bujno in raznovrstno. V ozkih in dolgih čolnih se s spretnima krmarjem in voznikom odpravimo po reki navzgor v štiri ure oddaljeni kamp. Reke, ki tečejo po dolinah, obkrožajo mizaste gore, imenovane te-

pui. Iz enega izmed večjih tepuiev, Auyan tepui, se spušča tudi največji slap na svetu – slap Angel (983 m). Ime je dobil po ameriškem pilotu in iskalcu zlata Jimmyju Angelu, ki mu je leta 1937 s svojim letalom, z ženo in dvema prijateljema uspelo pristati na vrhu mizaste gore. Zaradi blatnega terena je letalo ostalo ukleščeno in šele po enajstih dneh težke hoje jim je uspelo zopet priti v civilizacijo. Tam pa mu o njegovem odkritju nihče ni verjel in šele mnogo let kasneje so naključni obiskovalci odkrili, kar je Angel že vedel.

Veličastnost slapa je odvisna od padavin in v sušnem obdobju lahko tudi presahne, zato je priporočljiv ogled meseca julija in avgusta, ko je vode največ. Pokrajina je poraščena s tropskim deževnim gozdom, oleandri in bananovci. Tu so doma mnoge ogrožene živalske vrste, kakršni je orjaški tapir.

Naslednjih nekaj dni sva preživela v delti Orinoca, ki je po velikost primerljiva z ozemljem Belgije. Nešteto manjših in večjih kanalov je na vsaki strani poraščenih z visokim tropskim drevjem, palmami, mangrovami, kjer gnezdiijo raznobarni pernat prebivalci, med katerimi kraljuje tukan. Po drevesnih krošnjah se glasno lovijo temno rdeče opice aragvato ali vriskači po slovensko. Ponoči se sliši glasno žabje oglašanje, ki precej moti udoben spanec v viseči mreži, k temu pa ne pripomorejo niti izredno agresivni komarji. Področje, na katerem sva preživela dve noči, je tudi domovanje Indijancev Warao.

Govorijo le jezik guarao, za katerega lingvisti še danes ne vedo, v katero jezikovno družino bi ga uvrstili. Živijo v lesenih kolibah na kolih, kar pa zaradi nenehnega spreminjanja sušnega v deževno obdobje ter plimovanja morja predstavlja idealno rešitev. Otroci so nasmejani in razigrani, reka Orinoco pa jim predstavlja tako vir življenja kot zabavo. Zabavno pa je bilo tudi najino umivanje s plastičnim vedrom, privezanim na dolgo vrv, ki ga vržeš v reko, zajameš vodo in »tuširanje« se lahko prične.

Eden izmed najinih zadnjih postankov je bila ribiška vasica Santa Fe ob Karibskem morju. Njihova tržnica je bogato založena z ribami, tropskim sadjem in zelenjavo. Okusne ocvrte 'empanade', v koruzno testo zaviti sir, ribe ali piščanec so izdaten zajtrk, ki te nasiti do poznega popoldneva. Zraven vsega pa se priležejo zelo okusni naravni sokovi, ki so po nizkih cenah dostopni po celotni Venezueli. Izbiranje med guajavo, papajo, ananasom, mangom, jagodo, melono, lubenico, robidnico in guanabano mi je marsikdaj delalo kar nekaj preglavic.

Venezuelo sva s fantom po mesecu dni zapuščala s težkim srcem, saj naju so njihova narava, prijetna klima, raznovrstna kulinarika, temperamentna kultura, prijazni in nevsiljivi ljudje navdušili takoj, ko sva stopila na njihova tla. Verjetno se bova še vrnila v to rajsko deželo, ki je tako Kolumba kot tudi naju prevzela v trenutku, ko sva jo zagledala.

Prodaja stanovanja ter nadomestitev izgubljene prodajne pogodbe

Marko SALMIČ, univ. dipl. pravnik

V prejšnji številki Lista je bilo nekaj zapisanega o prodaji nepremičnin na splošno, hkrati pa smo napovedali, da bomo v tej številki na kratko opisali posebnosti pri prodaji stanovanj in nakazali možne rešitve, kaj storiti, če smo originalno kupoprodajno pogodbo izgubili.

PRODAJA STANOVANJA

Zgodovinski okvir prodaje družbenih stanovanj in oblikovanje etažne lastnine

Najpogostejše težave so s prodajnimi pogodbami t. i. družbenih stanovanj, ki so jih lahko posamezniki odkupovali po osamosvojitvi. Opis stanovanj v teh pogodbah je bil običajno takšen, da sta se navedla stanovanjska stavba in nadstropje, kjer se je stanovanje nahajalo, nato se je opredelila sama številka in skupna izmera stanovanja, včasih pa so bili še dodatno navedeni posamezni prostori in njihove izmere. Skratka, v pogodbi se je stanovanje opredelilo z dejanskim opisom, ni pa se moglo vpisati zemljiškoknjižnih podatkov, saj stanovanja kot takšna še niso bila vpisana v zemljiški knjigi. Takšen opis stanovanj v pogodbah je bil podoben položaju, ko bi ob prodaji kakšne druge nepremičnine le-to opisali v naravi, ne bi pa navedli njene parcelne številke.

Opisana rešitev se je uporabljala, ker v praksi še takrat ni bila oblikovana *etažna lastnina*, pri kateri se posameznemu stanovanju dodeli svoja »parcelna številka« ali t. i. identifikator (npr. 33. E). Pri etažni lastnini se odstopi od pravnega načela, da je nepremičnina *zemljišče in vse kar je trdno in trajno spojeno s tem zemljiščem (objekti, drevesa ...)*, saj gre za lastninsko pravico na posameznem delu zgradbe (stanovanje, poslovni prostor) v kombinaciji s solastninsko pravico na skupnih delih stavbe (parkirišče, zelenica, hodniki, dvigalo ...). Etažna lastnina pa se mora posebej oblikovati na vsaki posamezni nepremičnini, kar pa lastniki te nepremičnine v prvem koraku napravijo z *aktom* (en lastnik) ali *sporazumom* (več lastnikov) o oblikovanju etažne lastnine. Nato pa se po ustreznem postopku prostori etažne lastnine vpišejo v *katastru stavb* in na koncu se še vse vpiše v *zemljiški knjigi*. Glede vsebine in načina oblikovanja etažne lastnine so sicer temeljna določila v Stvarnopravnem zakoniku¹ in Stanovanjskem zakon², vendar se tukaj ne bi spuščali v podrobnosti.

Preprosto povedano navedeno pomeni, da dokler v katastru stavb ni vrisano posamezno stanovanje z dodeljenimi identifikatorji in na tej podlagi to stanovanje vpisano v zemljiški knjigi kot etažni del, tako dolgo ni možno v zemljiški knjigi tudi vpisati lastnika tega stanovanja. Zato se kupci družbenih stanovanj niso mogli vpisati v zemljiško knjigo kot lastniki, saj se je s samim oblikovanjem

etažne lastnine odlašalo. Kupci pa so tako imeli v rokah le originalne pogodbe in »pričakovalno« pravico, da se bodo nekega dne lahko vpisali kot lastniki v zemljiški knjigi, niso se pa mogli vpisati.³ Kupci pa so morali zaradi bodočega vpisa na te pogodbe skrbno paziti, vendar so se tudi te pogosto izgubile, uničile.

Naj pred nadaljevanjem navedemo še primer, da se pogosto v praksi želi, da bi dali npr. starši svojemu otroku »pisati« stanovanje v zgornjem nadstropju v večji stanovanjski hiši, katere lastniki so sicer sami. Brez predhodnega oblikovanja etažne lastnine, na smiselno enak način kot to velja za stanovanjske bloke, tega ni mogoče zemljiškoknjižno realizirati! Lahko pa se prenese npr. solastnina na celotni nepremičnini, tako da so npr. vsak do 1/3 solastniki celotne hiše in se hkrati kot solastniki dogovorijo o načinu uporabe posameznih nadstropij te hiše; vendar to ne pomeni lastništva na posameznem stanovanju v hiši.

Splošno o prodajni pogodbi glede stanovanj

O bistvenih elementih prodajne pogodbe glede siceršnjih nepremičnin smo veliko napisali že v prejšnji številki. Na kratko naj samo povzamemo le, da mora biti pogodba v *pisni obliki* in mora za veljavno zemljiškoknjižno realizacijo imeti priloženo kot posebna listna. Glede vsebine same prodajne pogodbe pa sta bistveni *natančna opredelitev predmeta prodaje* (v našem primeru stanovanja) in *določitev kupnine*. V pogodbo seveda sodijo še drugi pogodbeni dogovori. Tako je nedvomno koristno navesti okoliščine glede stanja predmetnega stanovanja (npr. nakup po načelu videno-kupljeno; navedba opreme, ki ostane v stanovanju ipd.), v vsakem primeru je dobro predhodno preveriti ter v sami pogodbi jasno dogovoriti, kaj je s stroški, ki bremenijo predmetno stanovanje (ali je prodajalec poravnal vse dolgeve in če jih ni, kdo jih krije), kdaj se preda stanovanje v neposredno lastniško posest, kako je z delitvijo stroškov v zvezi s samo pogodbo ipd. Kot je bilo že v prejšnji številki izpostavljeno, naj se v prodajno pogodbo vnesejo smiselne rešitve za čim več obstoječih in potencialnih težav ali negotovosti, ki se lahko pojavijo med pogodbeniki. Pogodba naj bo takšna, da preprečuje spore, ne da jih povzroča.

Ob ustreznem sestavljeni in z obeh strani podpisani prodajni pogodbi se, za razliko od primerov prodaje drugih nepremičnin, praviloma *ne rabi lokacijske*

informacije in vodenja drugih posebnih postopkov (kot velja za kmetijsko zemljišče ipd.), se mora pa predložiti pristojnemu **davčnemu uradu** za odmero 2 % davka na promet nepremičnin. V določenih primerih pa se prodajne pogodbe ne predloži davčnemu uradu, ampak se ji priloži v skladu z Zakonom o davku na dodano vrednost⁴ izdelan **račun z obračunanim DDV**. Na tem mestu naj le pripišemo, da obstajajo mejni primeri, ko je v skladu z zakonom v izbiri pogodbenika ali plačati davek na promet nepremičnin ali davek na dodano vrednost in je takrat dobro poznati finančne posledice ene ali druge odločitve.

Prodajna pogodba (z ustreznim zemljiškoknjižnim dovolilom in z odločbo davčnega urada o plačnem davku na promet nepremičnin oziroma računom z obračunanim DDV) se nato predloži notarju, ki nato **overi podpis prodajalca**. Ob overitvi se mora najmanj predložiti kopija osebne dokumenta kupca, ni pa potrebna njegova osebna navzočnost.

Prodaja še v zemljiški knjigi nevpisanih stanovanj

Gre torej za prodajo stanovanj, kjer etažna lastnina še ni oblikovana in zato kot lastnik posameznega stanovanja še ne more biti vpisana znana oseba. Preprosto je pri teh prodajah najpomembneje, da od prodajalca pridobimo *celotno neprekinjeno vsebinsko ustrezno verigo originalnih pogodb od prvega odsvojitelja do zadnjega pridobitelja!!!* Če nimamo vseh originalnih listin, na katerih je tako *ustrezna odločba davčnega urada* kot tudi *overjen podpis odsvojitelja* (prodajalca, darovalca, izročitelja ...), se ne bomo mogli vpisati v zemljiško knjigo, takrat ko bo to mogoče. Kupec naj tudi pridobi v svojo neposredno posest vso verigo pogodb z ustreznimi zemljiškoknjižnimi dovolili, da se izogne kasnejšemu negotovemu iskanju originalov ali celo dvojnimi prodajam istih stanovanj.

Glede ostalega načeloma velja, kar je bilo na splošno povedano o prodajni pogodbi glede stanovanja. Posebnost je le, da ob prodaji praviloma še ne moremo opredeliti stanovanja z znanimi identifikatorji in smo prisiljeni v pogodbi zopet opisati prodajano stanovanje, kot je bilo opisano že po prejšnjih pogodbah. To ima v praksi za posledico, da bodo končni kupci stanovanja pred vpisom potrebovali še posebno zemljiškoknjižno dovolilo, v katerem bo stanovanje opredeljeno z naknadno dodeljenim identifikatorjem (npr. 33. E) in z v kataster stavb in zemljiško knjigo vpisanimi podatki in izmerami.⁵ Danes morajo tako kupci še nevpisanih stanovanj počakati, da se najprej oblikuje etažna lastnina za celotno stavbo in se šele nato vpišejo kot lastniki stanovanj.

Prodaja tovrstnih stanovanj zahteva posebno previdnost, saj je možno veliko zapletov oziroma nepotrebnih težav. Kot zanimivost je bil najbolj odmeven ne daleč nazaj primer znane slovenske osebnosti, kjer se je postavilo vprašanje, ali se mu lahko kot kupcu še nevpisanega stanovanja in torej imetniku prodajnih pogodb naložijo enake obveznosti kot v zemljiško knjigo vpisanim lastnikom nepremičnin. V našem stvarnem pravu je v prvem odstavku 49. člena Stvarnopravnega zakonika jasno določeno: »Za pridobitev lastninske pravice na nepremičnini s pravnim poslom se zahteva vpis v zemljiško knjigo.«

Prodaja v zemljiški knjigi vpisanih stanovanj

Zadeva je v tem primeru dokaj preprosta, saj imamo v zemljiški knjigi že vpisano stanovanje z dodeljenimi identifikatorji in vpisanim lastnikom stanovanja. Tako se stanovanje v prodajni pogodbi določno definira z identifikatorjem (npr. 33. E) in katastrsko občino (npr. k. o. Šoštanj), torej s podatki, kot je vpisano v zemljiški knjigi. Hkrati pa imamo v zemljiški knjigi vpisanega lastnika in vsa morebitna bremena oziroma pravice tretjih oseb. Kupec pa lahko po izvedenem postopku iz gornjega poglavja Splošno o prodajni pogodbi glede stanovanj predlaga vpis lastninske pravice v zemljiško knjigi v svojo korist.

IZGUBLJENA PRODAJNA POGODBA, KAJ ZDAJ?

Neredko ravno zaradi neurejenih razmer in dolgotrajnega vpisovanja stanovanj v zemljiško knjigo prihaja do primerov, ko npr. kupec založi kakšen original kupoprodajne pogodbe, preden je pogodba sploh predložena za vpis v zemljiško knjigo. Neprimerno in nepravilno bi bilo, da bi ne dali pravne možnosti za pridobitev ustrezne listine za vpis kupca v zemljiško knjigo, če je pa ta že, recimo, kupil in plačal za določeno nepremičnino.

Najbolj enostavno, ne pa najboljše je, da prodajalec in kupec skleneta *ново*

prodajno pogodbo. Problem pa je, da ta nova pogodba načeloma ne ustreza dejanskemu stanju, saj je prvotna pogodba enkrat že bila sklenjena, kupnina morebiti že plačana, po drugi strani pa je potrebno celo ponovno plačati davek ipd.

Zato se običajno sklene t. i. **posadna listina**, s katero odsvojitelj in pridobitelj sporazumno ugotovita, da je bila neka prodajna pogodba v preteklosti z določeno vsebino že sklenjena. V njej se navede tudi, če je morebiti že bila predložena davčnemu uradu zaradi odmere davka in bil plačan davek kot tudi, če je bil na pogodbi že overjen podpis prodajalca. Posadna listina je torej nova pogodba med prejšnjim kupcem in prodajalcem, s katero pa priznata sklenitev izgubljene prodajne pogodbe z natančno določeno vsebino in se s to novo posadno listino le nadomešča izgubljena prodajna pogodba. S tem se omogoči vknjižba pridobitve lastninske pravice v zemljiški knjigi. Praviloma je sestavni del posadne listine tudi kopija izgubljene prodajne pogodbe. Če pa je bil davek po prejšnji pogodbi že plačan, je dobro navesti v posadni listini tudi številko prejemnega vpisnika pri davčnem organu, ki je bil pristojen za odmero davka pri izgubljeni prodajni pogodbi; s tem se izognemo morebitnemu ponovnemu plačilu istega davka ali pa vsaj skrajšamo trajanje postopka pridobivanja nove davčne odločbe.

Pogodbene stranke lahko praviloma same nadomestijo izgubljeno prodajno pogodbo. So pa možni primeri, ko nove prodajne pogodbe ali posadne listine ne bo mogoče skleniti, saj npr. odsvojitelj več ne obstaja (umre, preneha po končanem stečajnem postopku) ali pogodbenika ni mogoče dobiti, je nedosegljiv, izsiljuje ipd. V takšnem primeru se morebiti lahko uporabijo določila 234. do 242. člena Zakona o zemljiški knjigi,⁶ kjer je izrecno predvidena pravna možnost, če kupec izgubi original kupoprodajne pogodbe. Ta tako imenovani **postopek vzpostavitve zemljiškoknjižne listine** se lahko začne le ob določenih pogojih: 1. če predlagatelj verjetno izkaže, da je bilo v njegovo korist oziroma v korist njegovih pravnih prednikov izstavljeno zemljiškoknjižno dovolilo, ki ustreza pogojem za vknjižbo lastninske pravice, in da se je ta listina uničila oziroma izgubila, 2. če so izpolnjeni siceršnji drugi pogoji za vknjižbo te pravice v korist predlagatelja postopka. Predlagatelj mora zaradi teh pogojev predlogu za vzpostavitev zemljiškoknjižne listine priložiti bodisi *kopijo* listine, katere vzpostavitev se zahteva, ali če verjetno izkaže, da ima nepremičnino v lastniški posesti in zato predloži sodišču *overjene izjave lastnikov sosednjih nepremičnin*, ki potrjujejo to dejstvo. Predlagatelj v postopku je tudi lahko samo tisti, v korist katerega bi bilo mogoče dovoliti vknjižbo lastninske pravice, če bi ta oseba lahko predložila izgubljeno listino. Če so bile vse navedene formalnosti zadoščene, izda sodišče najprej sklep o začetku postopka, ki se vroči predlagatelju in zemljiškoknjižnemu lastniku konkretne nepremičnine. Hkrati pa se objavi poseben oklic, s katerim se med drugim pozove tretje, da v dveh mesecih od objave oklica z ustreznim ugovorom izpodbijajo postopek vzpostavitve zemljiškoknjižne listine. S temi vročitvami sklepa in oklicem ter z vsemi posebnimi določili glede možnih ugovorov se skuša zagotoviti preprečitev izigravanja. V primeru uspešno zaključenega postopka se predlagatelj na podlagi »sodno vzpostavljene listine« tudi vpiše v zemljiško knjigo kot lastnik.

Seveda so možni še tudi primeri, ko gornje pravne rešitve ne bodo izvedljive. Takrat ostane strankam običajno le še **pot pravičanja**, kjer se lahko preko različnih tožb doseže želene pravne učinke. Vendar je tovrstna sodna pot praviloma dolgotrajnejša, dražja in neredko je izid negotov. V teh primerih brez strokovne pravne pomoči torej ne gre postopati.

ZA KONEC

Prodaja in še posebej nakup nepremičnine zahteva od posameznika povečano stopnjo skrbnosti in minimalnega poznavanja temeljnih izhodišč pravnega prometa z nepremičninami. Zato se je dobro predhodno minimalno seznaniti s relevantnimi pravnimi pravili ali pa mogoče poiskati ustrezno pomoč.

1 Ur. l. RS, št. 87/02. Internet: http://zakonodaja.gov.si/rpsi/r02/predpis_ZAKO3242.html.
2 Ur. l. RS, št. 69/03 in naslednji. Internet: http://zakonodaja.gov.si/rpsi/r08/predpis_ZAKO2008.html.
3 Le določeno krajše obdobje je t. i. »urgentni zakon« zaradi nepreglednih razmer na nepremičninskem trgu stanovanj nerazumljivo omogočil vpis lastninske pravice v zemljiški knjigi le na podlagi same pogodbe in brez oblikovanja etažne lastnine. Takšnih vpisov ni bilo več mogoče opraviti po 31. 12. 2005, posledica preteklih vpisov pa je največkrat, da pride občasno lahko do kar nekaj zapletov v postopkih oblikovanja etažne lastnine.
4 Ur. l. RS, št. 117/2006. Internet: http://zakonodaja.gov.si/rpsi/r01/predpis_ZAKO4701.html
5 V praksi pred vpisom teh stanovanj v zemljiško knjigo zemljiškoknjižni lastnik stavbe in nepremičnine (na našem območju je to najpogostejše občina, Gorenje d. d., Premogovnik d. d., Vegrad d. d. ipd.) izda »krovno« zemljiškoknjižno dovolilo, da se lahko končni kupec vpiše v zemljiško knjigo kot lastnik stanovanja, kot je to opredeljeno v zemljiški knjigi.
6 Ur. l. RS, št. 58/2003 in naslednji.

Filmspoting

piše: Eva Pečnik

Hotel Milijon dolarjev

Originalen naslov: **The Million Dollar Hotel**

Režija: Wim Wenders

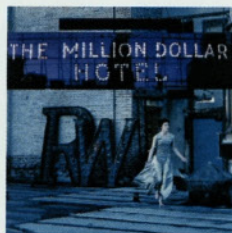
Scenarij: Bono, Nicholas Klein

Igrajo: Jeremy Davies, Milla Jovovich, Mel Gibson

Žanr: drama/triler/skrivnost

Leto: 2000

Kultni nemški režiser Wim Wenders (*Buena Vista Social Club*, *Land of plenty*) je dal svoj pečat tej poetični osebno izpovedni zgodbi o ljubezni, prijateljstvu in izdajstvu, ki je hkrati tudi socialni komentar. Soscenaristu filma, Bonu, pevcu irske skupine U2, se je ideja za film porodila že po snemanju videospota za pesem *Where the streets have no name*, v sredini osemdesetih. U2 so prispevali glasbo za vse filme Wima Wendersa od leta 1991 naprej, ko je bil posnet film *End of the world* in so že stalni člani njegove delovne zasedbe. V filmu se za trenutek celo pojavijo, v avli hotela, kot gostje. Njihova iskrena glasba tudi ogromno prispeva k čarobnosti tega filma. Leta 2000 je Wim Wenders za film prejel srebrnega berlinskega medveda za režijo.

Film se začne z nočnim panoramskim posnetkom mesta, ki se ustavi na strehi hotela, kjer zagledamo deško postavo pripovedovalca zgodbe, ki trenutek za tem skoči s strehe. Med padanjem se zasliši njegov glas: »Wow, potem, ko sem skočil, me je prešinilo: življenje je popolno, življenje je najboljšje, polno čarovnije, lepote, priložnosti ... in televizije ... in presenečenj, polno presenečenj, ja. In potem je tu seveda ta zadeva, po kateri vsi hrepenimo, ampak jo resnično začutimo, ko je ni, to me je obšlo. No najbrž tega res ne vidiš tako jasno, ko si živ ...«

Ustaljeno skupnost norcev, pijancev, prostitok in odvisnikov prekine nenadni prihod »posebnega agenta detektiva Skinnerja«, ki pride raziskati sumljive okoliščine smrti enega izmed njih, džankija Izzyja. Kmalu se po hotelu razve, da je bil Izzy sin medijskega mogotca in ob prisotnosti medijev začnejo prebivalci hotela razmišljati samo še o tem, kako bi iz tega iztržili največ. Vzporedno lahko spremljamo preprosto ljubezensko zgodbo med mentalno zaostalim fantom Tom-Tomom (ki je hkrati tudi pripovedovalec celotne zgodbe) in krhko lepoticco Eloise, ki je konstantno žrtev zlorab in se zato umika v svoj domišljijjski svet - pravi, da ne more niti umreti, ker ni resnična. Skinner je pod stalnim pritiskom, saj nanj pritiska žrtvin bogataški oče. Rad bi čim

prej prišel do navidez preproste resnice o morilcu, saj se mu mudi domov, kjer ga nestrpno čaka zaročenka, zato se odloči uporabiti Tom-Toma kot svojega obveščevalca. Ker se Skinnerju tako mudi, izsili iz Tom-Toma odgovor, ki ga hoče slišati in sicer, da je Izzyja ubil Geronimo, moški, ki sedaj živi v njegovi sobi. Tom-Tom zaradi občutka krivde takoj pristane na predlog sestanovalec, naj zločin prizna on in tako spravi Geronima iz zapora. Posnamejo video z njegovim priznanjem (in Izzyjevo pesmijo: »Srce je speča lepota in ljubezen edini poljub, ki se mu ne more upirati. Čeprav so njene oči široko odprte, je tam srce, ki spi v njej. In po tem moraš hrepeneti, saj vsa srca sanjajo, sanjajo samo o prebujenju.«) in ga pošljejo medijem, ker je »Resnica je razlaga, ki ji večina ljudi hoče verjeti«. Samozavestni in vsevedni Skinner se niti ne zaveda, kako močno bo ta, na prvi pogled enostavna nekajdnevna naloga, zaznamovala njegovo življenje.

Življenje je lepo in vedno smo za korak stran od sreče. Znan taoizem pravi, da ni važen cilj, ampak pot do njega. Večino svojih življenj preživimo loveči svoje cilje, kar je dobro le, če nas cilji ne zaslepijo tako, da ne opazimo več ničesar drugega na poti. Tom-Tom je svoj največji cilj dosegel (če ne že presegel) - dotaknil se je Eloise. Kaj mu je pravzaprav sploh še ostalo? In kakor je znal živeti, je znal tudi umreti. Ostaja samo še vprašanje, ali bi skočil, če mu za vrat ne bi dihala policija - ali je možen samomor iz čiste sreče?

Donnie Darko

Originalen naslov: **Donnie Darko**

Režija: Richard Kelly

Scenarij: Richard Kelly

Igrajo: Jake Gyllenhaal, Jena Malone, Holmes Osborne, Maggie Gyllenhaal, Mary McDonnell

Žanr: drama/triler/znanstvena fantastika/skrivnost

Leto: 2001

Ta celovečerni prvenec Richarda Kellyja (diplomiral je leta 1997) je bil posnet v pičlih 28 dneh, zanj pa so porabili manj kot 5 milijonov dolarjev (režiser je za svoje delo prejel le 9000 dolarjev). V Ameriki je bilo za film zelo težko dobiti distributerja, saj so bili distributerji zmedeni glede njegovega sporočila in niso vedeli kako bi ga prodajali. Kljub tako majhnemu vložku, in nejevernosti nekaterih ljudi, pa je film doživel velik uspeh. Prejel je kar nekaj nagrad na manjših filmskih festivalih (predvsem za scenarij, glavno vlogo in režijo), zelo je gledan med mladimi (in mladimi po srcu) po vsem svetu, leta 2006 pa je zasedel deveto mesto med 50 filmi, ki si jih moraš ogledati preden umreš. V njem je polno zakritih malenkosti, na katere ti ni treba biti pozoren, lahko pa ti pomagajo pri razumevanju zgodbe, z režiserjevega

vidika. Je eden izmed tistih redkih filmov, za katerega še njegovi kritiki pravijo, da se ga splača ogledati in se sam odločiti, ali ti bo všeč ali ne ...

Zanimanje za znanstveno fantastiko se pri Richardu Kellyju kaže na vsakem koraku, s tem pa ima verjetno opraviti tudi dejstvo, da je bil njegov oče znanstvenik, ki je delal za NASA-o ... V tem svojem prvem filmu se ukvarja predvsem s potovanjem skozi čas.

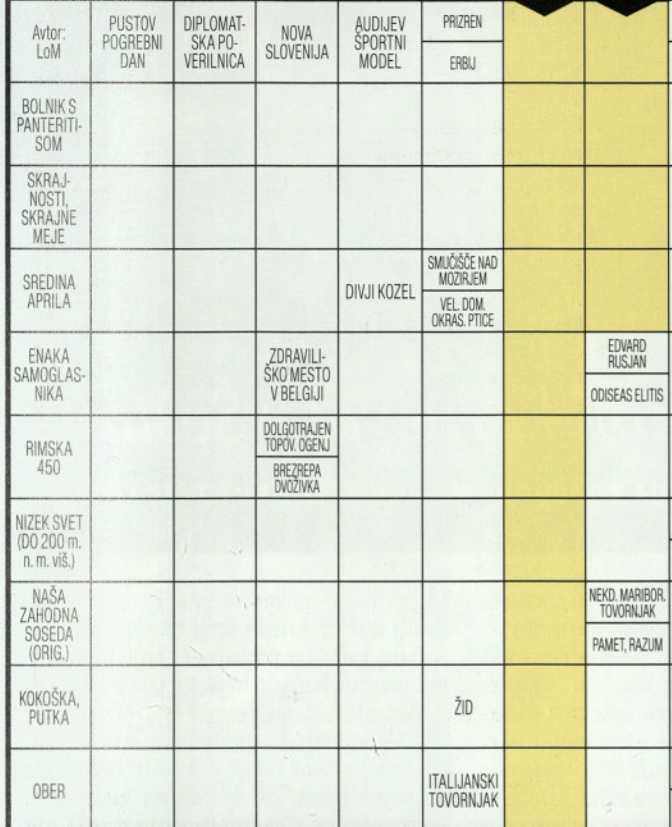
Zgodba filma se odvija leta 1988 v izmišljenem mestecu Middlesex, v Virginiji. Po uvodni špici zagledamo na cesti ležeče telo fanta, ki, ko se kamera približa, vstane, pobere svoje kolo in se odpelje domov. Kmalu izvemo, da je fantu ime Donnie Darko in da zaradi svojih psihičnih težav ponoči velikokrat odjadra iz hiše. Starši mu plačujejo drago psihiatrijo, s katero se redno pogovarja o svojem vsakdanu.

Ponoči drugega oktobra Donnieja zbudi glas in ga napoti iz hiše. Zunaj se mu prikaže demonški zajec v človeški velikosti, ki mu je ime Frank in mu pove, da bo konec sveta čez 28 dni, 6 ur, 42 minut in 12 sekund. Zjutraj se Donnie zbudi na igrišču za golf in ko se vrne domov izve, da je v njegovo sobo padel motor neznanega letala, ki bi ga ubil, če ponoči ne bi odtaval.

Od takrat se Donnieju Frank prikazuje redno in mu daje različne naloge - poplaviti mora šolo, zažgati hišo slavnega motivatorja, (ki je, kot se izkaže, povezan z otroško pornografijo), naroči pa mu tudi, naj se pozanima o potovanju skozi čas. S pomočjo svojega učitelja fizike, s prividom Frankom in svojo punco Gretchen, počasi rešuje uganko, katere stvaritelj je sam. Gretchen ga nekoč vpraša: »Kaj če bi lahko šel nazaj v čas, vzel vse tiste ure bolečine in teme in jih zamenjal z nečem boljšim?«

Poznavanje prihodnosti je za nekatere bolj, za nekatere manj mamljiva stvar. Klicanje vedeževalcev, črne mačke, branje horoskopov, petki 13., karte, pujski, kava, razbita ogledala, fizički, dimnikarji ... Česa vsega ne naredimo, da bi izvedeli vsaj fragment tega, kar nas čaka. In kaj bi naredili, če bi poznali prihodnost - bi s tem lahko spremenili usodo ali bi bila naša reakcija že všteta v našo usodo? Mislim, da bo to moje naslednje vprašanje moji osebni vedeževalki ...

										List	PRIPADA H KLJUČAVNICI	MESTO V ZVEZ. DRŽ. TENNESSEE	GRŠKA CRKA	VSE V REDU (ANG. KRAT.)	BABNICA NA IZLETU	ČETRTI RIMSKI KRALJ
										SEVERNI DEL SLOVENIJE						
										APOLONOV SVEČENIK (V KAČJEM OBJEMU)						
										JANKO KERSNIK			ENOTNA MATIČNA STEVILKA	ŠALEŠKI ŠTUD. KLUB		
										KALJ				NINA ŽAGAR		
																POKVARJENA USTA MOZIRSKEGA PUSTA
Avtor: LoM	PUSTOV POGREBNI DAN	DIPLOMATSKA POVERILNICA	NOVA SLOVENIJA	AUDIJEV SPORTNI MODEL	PRIZREN					RAZTOP ZA MEHČ. KOŽE						URAN
					ERBIJ					MOŠKO IME (EGIDIJ)						HONGKONG, IGRAL. (CHIU)
BOLNIK S PANTERITISOM										DRAGO SEGA				SEVER. ZAHOD. JUG (MEDN. OZNL.)		
														VRSTA GLJIVE LASNICE		
SKRAJNOSTI, SKRAJNE MEJE										FILISTEJSKI VELIKAN						
										NAJPOGOSTEJŠA RASTLINA						
SREDINA APRILA				DIVJI KOZEL	SMUČOŠČE NAD MOZIRJEM								BOSAN, NOG. TRENER (VICA)			
					VEL. DOM. OKRAŠ. PTICE								KRALJEVIČ IZ MAHABHARATE			
ENAKA SAMOGLASNIKA			ZDRAVILISKO MESTO V BELGIJI					EDVARD RUSJAN		JAKOVA SAMICA						KISIK
								ODISEAS ELITIS		SPREMILJEVALLEC OGNJA						ANGL. SKLAD. (HENRY)
RIMSKA 450			DOLGOTRAJEN TOPOV. OGENJ										REKA NA AVSTR. KOROŠKEM			
			BREZREPA DVOZIVKA										AMER. NOG. TREN. (BRUCE)			
NIZEK SVET (DO 200 m. n. m. viš.)										PRAVLJIČNO BITJE					ANTON INGOLIČ	
										TELOVADNO DRUŠTVO					GL. MESTO BABILONIJE	
NAŠA ZAHODNA SOSEDA (ORIG.)								NEKO. MARIBOR. TOVORNJAK					DESNI PRITOK RENA V NEMCIJI			
								PAMET, RAZUM					VEČ KOT ŠTIRIKRAT			
KOKOŠKA, PUTKA					ŽID					SALVADORSKI POLITIK		IZRAELSKI POLITIK (SIMON)				
												OSNOVNA ...				
OBER					ITALJANSKI TOVORNJAK					DOIMJEN					ŠVED. SKLAD. (FRITZ)	
										PIETRO MASCAGNI					SLOV. PESNICA ... MUSER	
																RIMSKA 1
																OGNjenik NA SICILJI
																GOVEJI SAMEC
										CEV (MONTESKO)				NORVEŠKA TISK. AGENCIJA		
														ČAČAK		
NESVOBODNJAKI																
(B)EATA															DROG ZA PLAVLJENJE LESA	

UGANKARSKI SLOVARČEK: ARENNA - ameriški trener nogometa (Bruce); DUARTE - salvadorski politik; LAHEE - angleški skladatelj (Henry); LAOKOON - Apolonov svečenik s kačami; OAKRIDGE - mesto v Ameriki; PERES - izraelski zunanji minister; RUHR - nemška reka; WAI - hongkonška igralka (Chiu).

Izmed pravih rešitev križanke bomo izžrebali dva nagrajenca, ki bosta prejela po dve vstopnici za gledališko predstavo v Slovenskem ljudskem gledališču Celje, po lastni izbiri ter eno knjižno nagrado. Izžrebana nagrajenca prejšnje križanke (List 1 / 2007), sta: Hanka Karahnetović, Kajuhova 13, Šoštanj, ki prejme dve vstopnici za SLG Celje in Peter Drev, Cesta talcev 7, Šoštanj, ki prejme knjižno nagrado.

Nagradna križanka

Februar 2007

Gesla Križanke:

Ime in priimek:

Naslov:

Izpolnjen kupon pošljite na naš naslov do 19. marca 2007.

Otroški mini karneval v Šoštanju

– tega prihodnje leto enostavno ne smete zamuditi!

Tomaž Sinigajda
Foto: SINI

Kot sicer ne ravno velik privrženec pustnih karnevalov, pa naj bodo še tako dobro poznani, kot so ptujski, mozirski, cerkniški, šoštanjski, se vsako leto z veseljem udeležim samo enega malo manj poznanege, zato pa vsekakor veliko bolj zanimivega. S tem mislim seveda na otroški mini pustni karneval v Šoštanju. Že nekaj let zapored lahko na mini karnevalu tako opazujemo spreved verjetno najbolj edinstvenih in izvirnih mask v Sloveniji. In tudi letos je bilo tako.

Letošnji mini karneval sicer ni bil tako dobro obiskan kot lanski, vsekakor pa slabše obiskan kot tradicionalni šoštanjski, ki je potekal teden dni kasneje. A vendar so otroci v svojih, letos živalskih pustnih kostumih, navdušili zbrano množico. Sprašujem se, le od kod te odlične ideje za kostume. Koliko truda in prostega časa učiteljic in vzgojiteljic, trdega dela marsikateri šivilje, koliko ur prostovoljnega dela članov Turistično olepševalnega društva Šoštanj ... in še koga sem verjetno pozabil omeniti, je bilo vloženege v izvedbo mini karnevala? Maske so bile več kot samo izvirne, bile so, če se lahko izrazim v slengu današnje mladine, »mega« izvirne. Občudovali smo lahko celo kolonijo črnih mravelj, skoraj čisto prave žirafe, zelene žabice, murnčke, rjoveče afriške leve, res prirske slončke, kokoši in njihove piščančke, račke, pikapolonice, netopirje, roza pujske, čebelice, pisane metuljčke, pajke, ... Spreved pa je zaključila še družina volka in sedmih kozličkov. V sprevedu je bilo moč opaziti tudi veliko staršev, ki so bili prav tako maskirani, kar daje temu karnevalu poseben pridih. Le stežka bi izpostavil najboljšo skupino. Meni osebno so bili najbolj všeč slončki, ampak saj veste, da imajo vsake oči svojega »malarja«. Otroci so po

karnevalu, v spremstvu učiteljic, vzgojiteljic in svojih staršev, krenili proti športni dvorani OŠ Šoštanj, kjer so se posladkali s krofi in sokom in se zabavali ob glasbi in plesu. Le malokdo je ob pogledu na razigrane otroke ostal ravnodušen.

Ob fotografiranju karnevala sem v vrvežu obiskovalcev ujel veliko pohval in občudovanja izvirnosti mask, kar le potrjuje moje mnenje o izvirnosti mini karnevala. Tradicionalni šoštanjski karneval, ki je potekal teden kasneje, je res že dobro poznan, a, žal, že malce ponavljajoč. Stalno mlatenje prazne slame in norčevanje iz aktualnih dogodkov v Sloveniji in po svetu je zanimivo le še redkim. Zanimive so tako le še tradicionalne maske, kot so koranti, koši šoštanjski, pokači ... Vse ostalo je za takojšnjo pozabo. Kaj manjka tradicionalnemu pustnemu karnevalu v Šoštanju? Manjka mu prav ta izvirnost, energija, otroška navihanost in poseben duh, ki ga lahko začutimo v mini karnevalu. Že sedaj, pa je mini karneval komaj dobro minil, se sprašujem, kakšne odlične otroške maske bomo lahko občudovali naslednje leto.

Foto: Tekauc

Foto: Tekauc

Foto: Tekauc

Foto: Tekauc

Velenje
Sp Do 35
LIST OBČINE
2007
352(497.4 šoštanj)
9003645,2

COBISS o

KNJIŠNICA VELENJE

